MAYIS 1990

PLAYMEN®

YIL:5 SAYI:5
FİYATI:6000 TL.
(TOPLU KONUT FONU
+ KDV DAHİL)

Gülüm

EGE'NİN GONCASI

AYIN KONUSU

Her Bagaja Bir Kriko Gerek

YOK DEVENİN KUŞU!

İlkbahar çiçeklerinden bir demet

CHARLOTTE

BARBARELLA

AYŞEGÜL AKIN

KÜÇÜKLERE ZARARLIDIR

B&W HORIZON/DENAJANS

1979 YILI İCRA PL 467 TEDBİR UYARINCA SİGARA SAĞLIĞA ZARARLIDIR.

THE BOSS WAY OF LIFE.

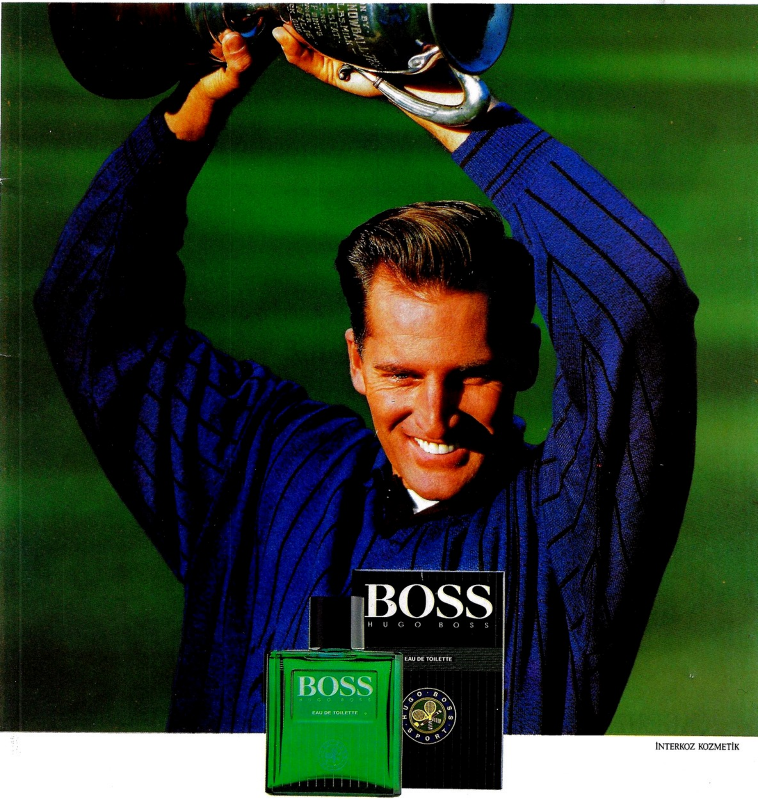

İNTERKOZ KOZMETİK

THE FRAGRANCE FOR WINNERS

Harika masaj aleti...

ÇAĞIMIZ, GERGİNLİK ÇAĞI!...

GÜN BOYU BU TANSİYONU HİSSEDİYORUZ.
GÜNÜN YORGUNLUĞUNU BİR YAKININIZIN
YUMUŞAK MASAJI İLE ATAMIYORSANIZ...

NON–DOCTOR MASAJ ALETİNİZ

İTHAL PİLLERİ VE DÖRT FONKSİYONU İLE
SİZİN OLMAYI SABIRSIZLIKLA BEKLEMEKTEDİR!...

NASIL SAHİP OLACAKSINIZ?

Lütfen aşağıdaki kuponu doldurup **CENSAN LTD. P.K. 146 KIZILTOPRAK–İSTANBUL** adresine postalayınız. Masaj aletiniz size ödemeli olarak yollanacaktır. Teslimat süresi İstanbul içi 2, Anadolu 3 haftadır.

SADECE 99.000 TL. (Posta + KDV dahil)

NON DOCTOR MASAJ ALETİ
İSTEME KUPONU

NON DOCTOR masaj aletinden .... adet ödemeli olarak adresime göndermenizi rica ederim.

İSİM: ....
ADRES: ....
....

panorama

PLAYMEN/PANORAMA SAYI:5 MAYIS 1990

PARAYLA DEĞİL, SIRAYLA...

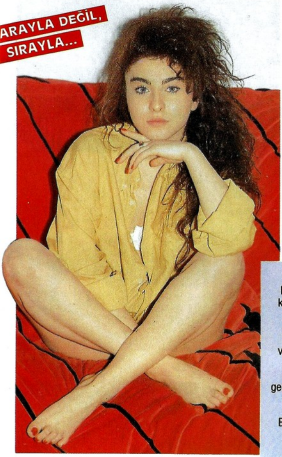

Küçük Emrah büyüdü, neredeyse karta kaçacak ama, yatak odasının kapısındaki sırada daha birçok güzel var. Delikanlı da ne yapsın, birini bırakıyor diğerine geçiyor. Şu aralarda, sıra dansöz Sibel Barış'ta... Beraberliğe, ikisinin de rol aldığı bir filmde başladılar. Bakalım, kaç gün sürecek?

HAYYAM'DAN...

Hayyam işi biliyor, dinleyin bakın:
Bir içki içir yoksula, şahlardan olur.
Bir tilkiye versen, kabarıp arslan olur.
Bir yaşlıya sundun mu, azıp gençleşir o,
Genç içse, ömrü uzar, doksan olur...

Sözünü ettiği içkiyi bulduk hemen, adı "Zümrüt"müş. Beşte üç ölçek portakal likörü ile beşte iki ölçek nane likörü karıştırılıyor ve buz parçalarıyla servis ediliyor. Yabancı markalardan yapılmış Zümrüt'ün tadı bir başka tabii, isterseniz onlarla deneyin...

YEŞİL ZÜMRÜT

GÜZELLER UNUTULMAZ

Bütün okuyucularımız bilir, Playmen kızlarının ayrı bir yeri vardır gönlümüzde... Hemen her sayıda birini, ya da birkaçını hatırlar, arar sorarız... Bu ay, birdenbire güzelimiz Nur'u epey özlediğimizi fark ettik. Uzun zaman olmuş görüşmeyeli, biraz daha olgunlaşmış, daha bir güzel olmuş... Umarız, gördüğünüze sevineceksiniz...

GÜLE GÜLE OTURSUN

Güngör Bayrak, ya Fransa'dan sıkıldı vatanını özledi, ya da düşündüğü başka şeyler var. Kalktı geldi ve İstanbul'da bir daire aldı. Ona ''güle güle otursun'' demeden önce, kime komşu olduğunu öğrenmelisiniz: Hiç aklınıza gelmezdi Damat Asım'la altlı üstlü olacağı, değil mi? Çok sıkı fıkıylarmış, her dakika görüşüyorlarmış. Neyse, siz yine kalbinizi bozmayın, ''güle güle otursun'' temennilerinizi eksik etmeyin...

EROS VE AFRODİT

Özellikle Almanya'da açtığı birçok sergiyle adından övgüyle söz ettiren genç ressamımız Ender Güzey, Playmen okurlarının ilgiyle izleyebileceği bir sergi açıyor 5 Mayıs'ta... Galeri Beytem'de bir ay süreyle sergilenecek olan resimler, ''Eros ve Afrodit'' adını taşıyor. İzlemeyi düşünen okuyucularımıza, sanatçının, ''kavramsal'' nitelikte ele aldığı mekân düzenlemesine de dikkat etmelerini salık veririz.

KAS ÜSTADI No:1

Son 10 yılın en popüler erkekleri, şöhretlerini vücut yapılarına borçlular desek pek fazla yanılmayız. ABD'de yapılan bir araştırmada belirlenen 10 ismin arasında yer alan erkeklerin çoğu, kas bakımından gelişmiş olanlar... En başta geleni de Arnold Schwarzenegger, nam-ı diğer ''Conan''... ''Kas Üstadı'' adıyla, Rocky'yi bile solladı.

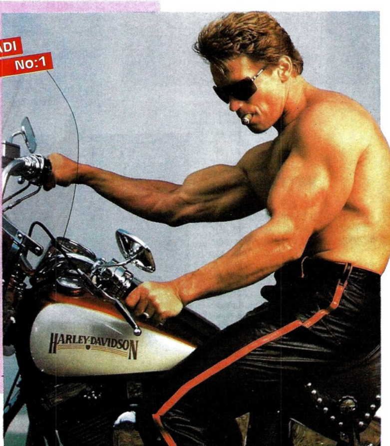

GÖZÜNE GÖZLÜK...

Frank Zappa'yı kim tanımaz... Rock müziğinin "dinazor"larından biri olmasının dışında, ilginç tipi ve renkli kişiliğiyle de ünlüdür. Ne yapar, ne eder, giyip kuşanacağı, takıp takıştıracağı ilginç şeyleri bulmayı becerir. Son numarası da, yaz dolayısıyla yaptırdığı güneş gözlüğü... Bekleyin, çok geçmez moda olur, siz de edinirsiniz bir tane...

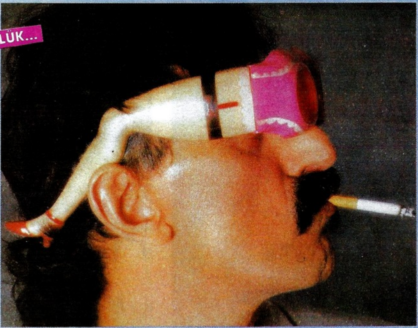

SON DURAKTA DAĞILDI

Birçok sahne sanatçısı için, Maksim "son durak" sayılır... Hepsinin gönlünde yatan aslandır orada çıkıp söylemek... Ne söylediği değil, o sahneye çıkmak önemlidir birçoğuna göre. Deniz Burcu da bunu başaranlardan biri. Ancak, son günlerde Maksim'de çalışmasından çok, boş zamanlarında yaptıklarıyla konuşuluyor Deniz... Sahnede ne söylediği de kimsenin umurunda değil. Özel yaşamına dikkat etmezse, yaşamındaki Maksim sayfası uzun süreceğe benzemiyor. Bizden söylemesi...

Geliyordu, gelecekti derken, 9. İstanbul Film Festivali'ni Sophie Marceau'suz geçirdik. Söz vermişti aslında ama, bir takım aksilikler engel oldu onu görmemize. Yolunu şaşırmış birkaç hırsız evini soydular, nesi var nesi yok götürmüşlerdi. "Bir dahaki sefere" deyip, geçmiş olsun dileklerimizi iletiyoruz.

GELECEK YILA İNŞALLAH

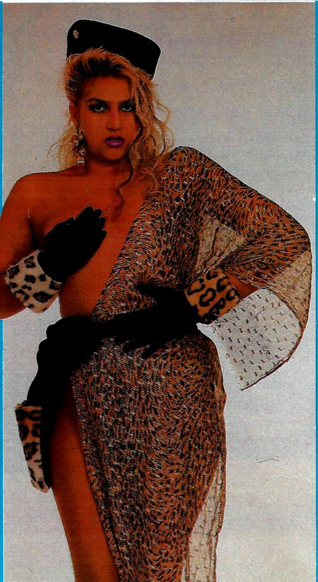

GİZEM'Lİ GÜZELLİK

Playmen'in unutulmaz güzellerinden Gizem'in yaşantısı, hiç de adıyla uyumlu değildir. Her zaman, her yerde bulabilirsiniz onu... Özellikle de sahnelerde... Yaz gelince başını kaşıyacak vakit bulamaz ama, bu güne kadar bizi hiç kırmadı, ne istediysek yerine getirdi. Bu yaz da durumu farklı değil. Oysa, gördüğünüz gibi yine karşınızda işte...

CIAO, CIAO, BAMBINA

"Lolita"nın şanına yakışır hatunlar pek sık gelmez bu dünyaya... On yılda bir, bir tane çıkar, bayrağı kapar götürür... Bu kez Sovyetler doğumlu Yugoslav manken Milla Jojovich'te ünvan. Henüz 13 yaşında ve "Katmandu Treni" adlı bir filmi var. Lolitalığını da geçtiğimiz ay tescil ettirdi, ünlü fotoğrafçı Helmut Newton'un kamerasına... Ne diyelim, keşke hiç büyümese, hep böyle kalsa...

MERAKLISINA

Ray-Ban®

THE WORLD'S FINEST SUNGLASSES

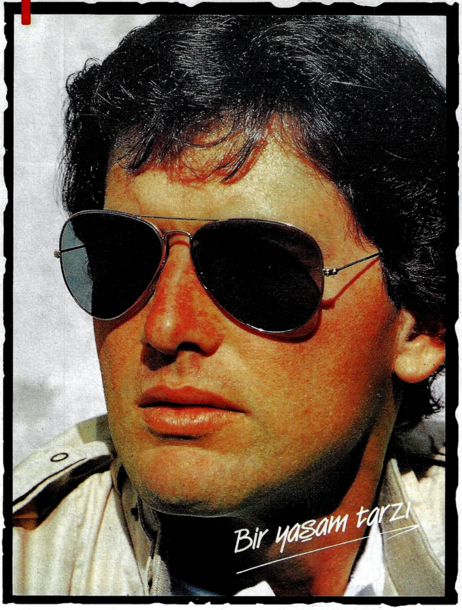

DAMLA AJANS

Ray-Ban güneş gözlükleri bir Bausch & Lomb ürünüdür.

Bütün hakiki Ray-Ban güneş gözlükleri bu çifte garanti mühürünü taşır.

RAY-BAN YETKİLİ SATICILARI:

İSTANBUL: Osmanbey / Güçlü Optik - Şişli Optik **Nişantaşı** / Güçlü Optik - Kuz Optik **Levent** / Yılmaz Optik **Bakırköy** / Aysa Optik - Opal Optik -Burç Optik **Şaşkınbakkal** / Güçlü Optik - Kuz Optik **Kadıköy** / Arun Optik - Bakış Optik **Sirkeci** / Güneş Optik **Aksaray** / Kuz Optik **ANKARA:** Optik Tunalı - İris Optik - Kent Optik - Lünet Optik - Çankaya Optik - Kule Optik - Sağlam Optik **İZMİR:** Mert Optik - Konak Optik - İnter Optik **ADANA:** Optisa - Pupilla' - Eropsa **MERSİN:** Burhan Optik **BURSA:** Havan Ecz. Optik **ANTALYA:** Gözde Optik **SAMSUN:** Samsun Optik **AYDIN:** Durak Optik **ESKİŞEHİR:** İnter Optik **DENİZLİ:** Modern Optik **ÇORLU:** Erdirik Optik **İSKENDERUN:** Palmiye Optik **İZMİT:** Uluç Optik **ADAPAZARI:** Optik Uluç

TEKA TEKNİK CİHAZLAR SANAYİ VE TİCARET A.Ş.
Miralay Şefik Bey Sok. No. 5 Kat. 1 Gümüşsuyu - İstanbul Tel: 151 27 73 (2 hat)

Süper

VIVIANE HEP CEPHEDE

Viviane Muller gazeteci. Fransız televizyonu adına kan ve dehşet beldesi Beyrut'ta savaş muhabirliği yapıyordu. Silahların ölüm kustuğu bölgelerden derlediği röportajları onu Fransa'da üne kavuşturmuştu. Ama artık bu vahşi ortama veda etti Viviane. Ölümle daha fazla burun buruna yaşamak istemiyordu. Şimdiden sonra şansını sinemada deneyecek. "Film dünyasında da acımasız bir rekabet var. Ama iç savaşta ayakta kalabildiğime göre, bunu da atlatabilirim. Kendime güveniyorum" diyor. Doğrusu kendine güvenmesi için her şeye sahip Viviane. Sinemayı da fethedeceğinden şüpheniz olmasın.

SİNEMA

Geceyarısı Expresi" filminin senaryosuyla ilk Oscar'ını (1976) almış *Oliver Stone... Brian De Palma*'nın *"Scarface"* ve *Michael Cimino*'nun *"Ejderhanın Yılı"* filmlerinin senaryoları da *Stone* imzalı. Senaryo yazarlığından yönetmenliğe geçen bu genç sinemacının başarı grafiği de giderek yükseliyor. Filmografisinin yapı taşları ise, ülkemizde de gösterime giren *"Salvador"*, *"Platoon"*, *"Wall Street"* ve *"Sırdaş Radyo"*... Son olarak, "Platoon" da olduğu gibi Vietnam Savaşı'nı anlattığı *"Doğum Tarihi Dört Temmuz"* adlı yapımı gösterime giren *Stone*, filmiyle ilgili şunları söylüyor: "Film, Vietnam Savaşı'nın tüm sürecini, yani Vietnam öncesi durumu, savaşa katılma nedenlerini ve sonuçlarını anlatıyor. Özellikle, savaş sonrasına ağırlık veriliyor. Biz Vietnam gazileri, eve dönünce bir de kendi halkımızla savaşacağımızı bilmiyorduk. Kâbusun sona ereceğini sanıyorduk. Dönünce arkadaşlarımızı müzik dinlerken bulduk. Kulaktan dolma bilgilerle bizi eleştiriyorlardı. Vietnam'da neler olup bittiği hakkında en ufak bir bilgileri yoktu." Bedenini, gençliğini ve masumiyetini yitirdiği Vietnam'dan sonra, kendine yeni bir yaşam kurma cesaretini gösteren *Ron Kovic*'in 1976 yılında yayımlanmış olan kitabından uyarlanan film için *Kovic:* "Savaştan geri döndüğümden bu yana hayatım, bana ne olduğunu anlayabilmek için mücadele vermekle geçti. Verdiğim savaşımın hikâyesi olan bu filmde, benim ve benim durumumda olanların yaşadıkları bütün çıplaklığı ile sergileniyor." derken *Tom Cruise* da, "Doğum Günü Dört Temmuz" için yaklaşık bir yıl boyunca tekerlekli iskemle ile dolaşarak Ron Kovic'in hissettiklerini yakalamaya çalışmış. Dört Temmuz 1956'da Ron'un 10. doğum gününde başlıyor film... Dört Temmuz aynı zamanda ABD'nin de 180. bağımsızlık yıldönümü. 1989 yapımı olan film, Berlin Film Festivali'nde Stone'a özel "Altın Ayı"; Amerikan Yönetmenler Birliği "Yılın En İyi Film Yönetmeni" ödülü; yılın en iyi drama filmi, yönetmeni, oyuncusu ve senaryo uyarlaması dallarında "Altın Küre"; en iyi yönetmen ve en iyi film kurgusu dallarında da "Oscar" kazandırdı...

"Geceyarısı Av", Robert de Niro ile Charles Grodin'in başrollerini paylaştıkları nefes kesici bir macera filmi.

Eski bir polis olan *Jack Walsh*, mafyanın onbeş milyon dolarını zimmetine geçiren ve parayı hayır kurumlarına dağıtan "Dürüst muhasebeci" Mardukas'ın peşine düşer. Mardukas'ın başına ödül konmuştur ve Jack da bu adamı sağ salim Los Angeles'a götürerek ödülü almayı amaçlamaktadır. Ama işler, eski polisin umduğu gibi gitmez. FBI da Mardukas'ın peşindedir...

"Sosyete Polisi" filmiyle tanınan Martin Brest'in yönettiği *'Geceyarısı Av'*, New York'tan Los Angeles'a kadar uzanan esprili ve nefes kesici bir kovalamacanın öyküsü... Baştan sona tansiyonu hiç düşmeyen film, serüven, güldürü, dram, kısaca herkesin beğenisine hitap eden bir duygu çeşitlemesi sunuyor. *"Geceyarısı Av"*'ın en büyük kozu da Oscar'lı *Robert De Niro... De Niro*, filmde, artık tatlı ve rahat bir yaşam sürmek isteyen emekli polis Jack Walsh'ı canlandırıyor. Rol arkadaşı ise *Charles Grodin*... De Niro ve Grodin, son derece uyumlu bir ikili oluşturmuş. *"Geceyarısı Av"*, maceradan hoşlananlaran, özellikle de *Robert De Niro* hayranlarının zevkle izleyeceği bir film.

VİDEO

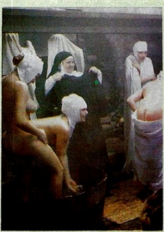

Eva Grimaldi, Playmen okurlarının yakından tanıdıkları bir isim. Grimaldi, "Rahibe" filminde tüm cömertliği ile vücudunu gözler önüne seriyor.

Mayıs ayını bahar tazeliğinde bir dilberle karşılamak çok hoş oldu doğrusu bizler için... Bu dilber, Playmen sayfalarında daha önce de tanıştığınız Eva Grimaldi... Bu emsalsiz hatunu hatırlayanlarınız, Eva Grimaldi'li bir erotik film bulduğumuzda ne denli sevindiğimizi de anlayacaklardır. Ünlü düşünür ve yazar Dennis Diderot - ki "Aydınlanma Çağı'nın yönlendiricilerindendir - Ortaçağ manastırlarında din adına dönen dolapları anlattığı "Rahibe" adlı romanının erotik bir film halinde beyazperdeye aktarıldığını, hele de rahibe olarak birbirinden güzel dişiyle birlikte Eva Grimaldi'nin de bu filmde rol aldığını görseydi; sanırız çok mutlu olurdu. Dario Donati'nin Diderot'dan beyazperdeye aktardığı "Manastır" adlı filmde mekân bir manastır, ama üzülmeyin, bilumum rahibe(!) fıstıkların ve bu arada da Grimaldi'nin tüm cömertlikleri üstlerinde. Biz yalnızca Eti Video'nun piyasaya sunduğu bu filmi tadını çıkararak izlemenizi söyleyebiliriz.

"Denemekten korkmayanlar kazanır" gibisinden bir özdeyiş vardır. İşte, Master Pazarlama'nın piyasaya sunduğu, Harry Grant'ın yönettiği "Hırslı Yaşam" da bir "denemekten korkmayanlar" öyküsü. Vücut geliştirme işiyle uğraşıp kadınların hayran kaldığı bir vücuda sahip olan kahramanımızın, hırs ve başarı azminin yansısı ra, kendine de aşırı güveni var. Bu aşırı güven, onu sevdiği kadının babasının yanında çalışmaya ve bu arada da başka kadınlarla aşırı ilgilenmeye yönlendiriyor. Eh, yemeyenin malını yerler, sevdiği kadınla gerektiği gibi ilgilenecek birisi de çıkıyor tabii. Ken Valler ve Lorin Vail adlı hatunların Harry Grant'la birlikte rolleri paylaştıkları filmin sonunu merak edenler de izlemeyi yeğleyeceklerdir herhalde.

Şiddetle karışık erotizmden hoşlananlara önereceğimiz film ise Servi Video'dan "Çılgınlar"... Bill Milling'in yönettiği, Richie Barathy'nin başrolünü oynadığı film, bir kadınlar hapishanesi, sadist gardiyanlar, lezbiyen mahkûmlar öyküsü. Ama belki, erotizmi gülerek izlemekten hazediyorsunuz. O halde, "Hollywood Macerası" tam size göre. Hollywood'un çok sıcak, kızların ise çok daha fazla sıcak olduğu bir mevsimi anlatan filmin yönetmeni, erotik filmlerin tanıdık ismi Chuck Vincent. Donna MacDaniel'e Paul Gunning eşlik ediyor. Gencecik üç genç kızın, Hollywood'da geçirdikleri unutulmaz yaz aşkları(!) ve delidolu bir yaşantıyı izlerken kendi kaçamaklarınızı da anımsayıp epeyce güleceğiniz bu filmi, yine Master Pazarlama bayisi kulüplerden edinebilirsiniz. Neşeli bir Mayıs ayı dileklerimizle...

MÜZİK

Ünlü "Günaha Son Çağrı" filminin Peter Gabriel tarafından hazırlanan ve "Passion" adı altında satışa sunulan müzikleri, gecikmeli de olsa yayınlandı ülkemizde. Sıradışı bir New Age albümü olarak nitelendirebileceğimiz çalışma için adeta bir dünya karması kuran Gabriel, kendi birikiminin yanı sıra David Rhodes, Shankar, Youssou N'Dour, Bill Cobham gibi sanatçılardan yardım görmüş. Filmin şiirsel anlatımıyla bütünleşen çeşitli Afrika ve Asya ritmlerinin kullanıldığı

"Passion"da, büyülü neyiyle Kudsi Ergüner'i de dinleyebilirsiniz. Unutmadan belirtelim, "Passion", "En İyi New Age Albümü" dalında Grammy ödülünü de kazanmış bir çalışma.

Oscarzede "Born On The Fourth Of July"ın müzikleri de hemen hemen filmin vizyona girişiyle aynı günlerde ulaştı bize. İlk yüzü, Vietnam Savaşı dönemi Amerikan müziğinden örnekleri içeren "soundtrack" türü çalışmanın ikinci yüzü ise, John Williams'ın etkileyici bestelerine ayrılmış. Bize kalırsa, albümün en ilginç parçası, Edie Brickell and New Bohemians tarafından yeniden düzenlenen Dylan klasiği "A Hard Rain's Gonna Fall". Tabii ki, birinci yüzün sonundaki Henry Mancini imzalı "Moon River"ı da es geçmemek gerek. Filmi görenlerin bu kasedi edineceği kesin.

Seksi Cher'in ikinci solo albümü "Heart Of Stone", son günlerde ülkemizde yayınlanan en özenli çalışmalardan biri. Tok sesine son derece uyan rock parçalarına ağırlık verdiği "Heart Of Stone", "If I Could Turn Back Time", "Just Like Jesse James" ve Peter Catera'yla düet yaptığı "After All" gibi listebaşı parçaları da içeriyor. Güncel müzikten hoşlananlar, Cher'in bu albümünü kaçırmasın.

Bu ay iki de Cat Stevens albümü var seçkimizde. İlki, 1970 tarihli "Mona Bone Ja-

kon". İkincisi ise, "Wild World"den "Moonshadow"a, "Hard Headed Woman"dan "Peace Train"e tam 18 "hit"i sunan "The Very Best Of Cat Stevens".

"European Top Hits" ise, Jimmy Sommerville, Robin beck, D-Mob, The Beatmasters gibi diskocuların son liste 45'liklerini bulacağınız toplama kasetin adı. Zinatra'nın "Lookin' For Love"ı da bu kasette! Tanımadınız değil mi? Yani Philips Moving Sound reklamlarının şarkısı...

Diskoseverleri sevindirecek diğer kasetler ise, şöyle sıralanıyor: C.C. Catch'ten "Hear What I Say", Rocco Granata'dan "Marina-Smile" ve bol bol Lambada yapmanızı sağlayacak "Dirty Lambada and Latin Fever" adlı karışık kaset.

Haziran ayında buluşmak umuduyla...

KİTAP

Playmen okurları arasında "Ardıç Kuşu da kim ola?" diye soracak tek bir fert olmadığını bildiğimizden, ondan gelen bir iyi, bir de kötü haberi iletmek istedik bu ay... İyi haber, 3. "İzlenimleri" in piyasaya çıkması, kötü olan ise, üçüncünün "son" izlenimler olması...

"Mustafa Kemal Sizin Gibi Kıro Değildi", Engin Ardıç'ın Tempo dergisinde çalışırken yazdığı haftalık yazılardan oluşuyor. Adından da anlayacağınız gibi, kitabında, yine sivri kalemiyle kurcaladığı hassas konuları ele almış Ardıç... "Deli Halit"ten "Lambada"ya, "Paslı Tüfekler"den "Osmanlıda Acem Meselesi"ne kadar... İlk ikisi ne kadar beğenildiyse, 3. İzlenimler de o denli sevilmeye aday...

Tempo'nun yanı sıra, bir yıl boyunca Playmen'de yazdığı yazılarla okurlarına "belden aşağı muhabbet"in güzelliğini tattıran Ardıç, neden son verdi

İzlenimler'e? Sivri kaleminin çektiği şimşeklerden mi? Kesinlikle hayır... Üç "İzlenimler", "Kadın Suretleri" ve "Şengül Hamamı"ndan sonra, artık sıranın "dört başı mamur" bir romana geldiği inancında... Olaylara ve konulara herkesten farklı bir düşünce ve bakış açısıyla yaklaştığını iyi bilen "Ardıçkolikler", "Fakir"in bu işi de alnının akıyla kotarabileceğine emin olabilirler. Beklemek mi zor? "Mustafa Kemal Sizin Gibi Kıro Değildi", bu zamanı keyifle değerlendirmek için bire bir...

"Kadınlar Dekameron"u ilhamını *Boccaccio*'dan alır. *Boccaccio*'nun, İtalyanca düzyazı alanındaki deneyimlerinin tam bir yetkinliğe eriştiği başyapıtı *"Decamerone"*, 1348'de Floransa'daki veba salgınından ka[illegible] şehir dışında güzel bir yö[illegible] "villa"larına sığınan kentsoylu yedi kadın ve üç erkeğin iki haftalık yaşamı çerçevesinde sunulur ve bu kişilerin on günlük bir süre içinde birbirlerine anlattıkları toplam yüz öykü (novella) ve her günün sonunda söylenen lirik şiirlerden (canzone) oluşur. Leningrad'da bir doğum kliniğinin doğum servisinde yatan ve hastanenin karantina altına alındığını öğrenen on kadın on gün süreyle birbirlerine öykü anlatır. Öyküler; yaşam, erkekler ve aşk üzerinedir. Muhalif kültür hareketinin üyesi olan *Voznesenskaya*, Sovyetler Birliği'nin ilk bağımsız kadın kulübü *Maria*'nın da kurucusudur. Şiirleri çeşitli dillere çevrilen *Voznesenskaya* sürgüne gönderildiği Sibirya'dan 1980 yılında kaçtığı Münih'te yaşamaktadır.

"Danimarka burunlu Sappho'dan sonra, Türkiye'de tek erotik kadın şair. Onbeş yıl sonrasının şiirini yazıyor..." demiş üstad Cemal Süreya, öğrencisi Süheyla Taşçıer için... İşte size ondan birkaç dize:

siz erkekler
şeyinizi her şeye sokarsınız
hangi taş kalksa
şeyiniz çıkar
iyide de
kötüde de
şeyiniz
AT'ye gireceğimiz bugünlerde
şeyinize bir orta lütfen

Onbeş yaşında gazeteciliğe başlayıp Barış ve Hürriyet gazetelerinde çalışan Taşçıer, 42 şiirini topladığı bu kitabı ustasına ithaf etmiş... "Usta" beğendikten sonra, biz erkeklere laf düşmez...

12 SAATLİK SEVGİLİ
SÜHEYLA TAŞÇIER
56 SAYFA
BEBEKUS'UN KİTAPLARI

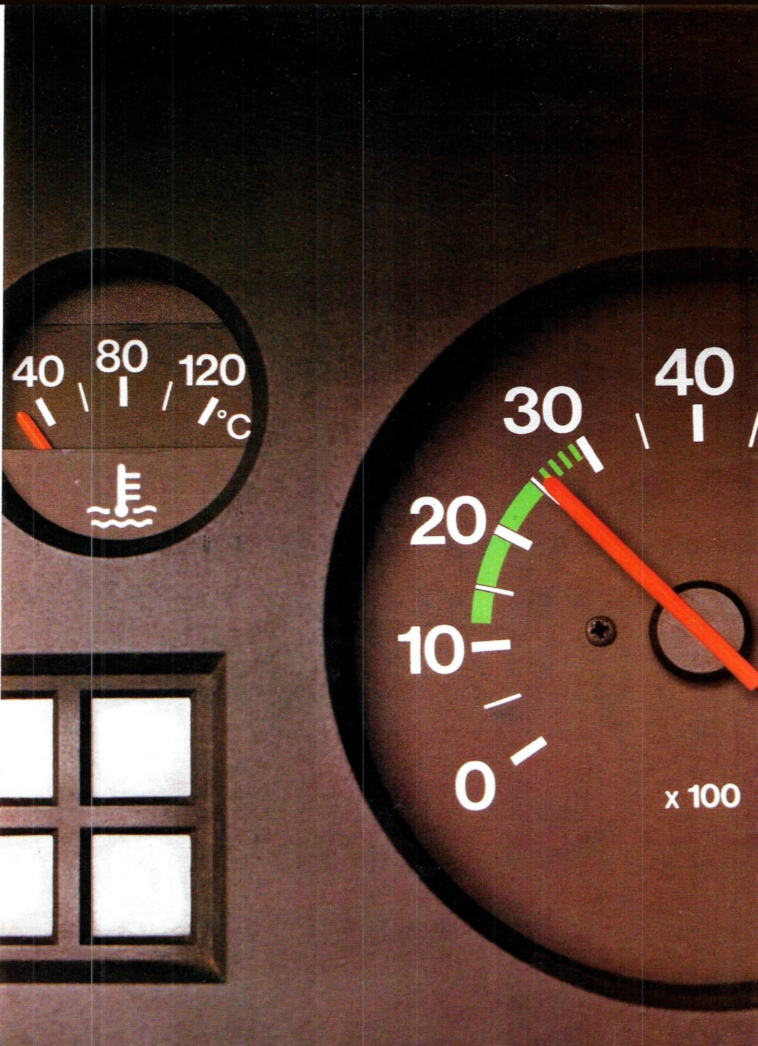

40
80
120
°C
0
10
20
30
40
x 100

İLK SANİYELER, ÇALIŞMAYA BAŞLAYAN SOĞUK MOTOR İÇİN NEDEN ÇOK ÖNEMLİDİR ?..

Pek az sürücü, motorun gerekli çalışma ısısına ulaşma süresinin 15 dakikaya kadar uzayabildiğinin farkındadır. Yağın tam dolaşıma geçmesi 5 dakikadan fazla sürebilir ve bu süre motora kalıcı zararlar verebilir.

Düşük motor ısısında, biriken su yağa karışabilir. Paslandırıcı asitler oluşur ve geciken yağ dolaşımı aşınmayı arttırır.

Motorun çalışmaya başladığı ilk dakikalarda oluşan zararlı etkileri önlemek için, hızlı dolaşımı sağlayacak molekül yapısına ve ilk andan itibaren koruyucu olan etkin katkı maddelerine sahip bir yağa ihtiyacınız vardır.

Bu yağ Castrol GTX'dir.

Castrol GTX yüksek ısılarda kıvamlı kalarak motora zarar veren, kurumlaşmış karbonları dağıtır. Soğutur, temizler, kaydırır ve korur. Bir sıvı kadar uysal, çelik kadar serttir. Her zaman, her koşulda, her hızda tepki verir. Castrol GTX'i yalnızca "yağ" olarak adlandırmak küçümsemektir, gerçekte bu, her geçen gün geliştirilen sıvı mühendisliğidir. Castrol GTX, mükemmel özellikleri ile 80 yılı aşkın, azimli araştırmanın, bilgi, deneyim ve üstün teknolojinin ürünüdür.

Bırakın sizin motorunuzun içinde de Castrol GTX dolaşsın, tam korumayı sağlasın. Motorunuz ne denli iddiasız olursa olsun Castrol GTX'e o denli ihtiyacınız vardır. Aracınızdan bu özenli bakımı esirgemeyin.

Castrol GTX

"ÜSTÜN YAĞ TEKNOLOJİSİ"

HIH... FEMİNİZMMİŞ!

Bu ayki konuğumuz Birsen Kayak, feministleri "kompleksli kadınlar" olarak niteleyen ve "Komplekslerini böyle örtüyorlar. İçlerinde hiç güzel kadın yok. Kompleksleri uğruna, yeni neslin beynini yıkamaya uğraşıyorlar..." diyen genç bir reklamcı... Bu fikirlerini açtığı birçok hemcinsinden de çok eleştiri almış. Ama, dediği dedik, "Erkek her zaman üstündür" diyor, yaşamını bu çerçevede sürdürüyor...

Hiç öyle fortçuluk gibi, elle sarkıntılık gibi alışkanlıklarınız yok... Zaten pek otobüse binmezsiniz, ya özel otonuzda dolaşırsınız, ya da kentiçi ulaşım sorununuzu taksi ile çözümlersiniz..."

Ama günlerden bir gün otobüse binmek zorunda kaldınız... Biraz kalabalıktı... Zaten tecrübesizsiniz toplu taşıma araçları konusunda... Yanlışlıkla eliniz, kalabalık içindeki kadınlardan birinin koluna değdi. Ardından canınızın fena halde yandığını hissettiniz. Bir "mor iğne" batırılmıştı elinize!

Evet, "feminist"lerden sözediyoruz. Aslında özel yaşamınızda bu kadın gruplarının saldırısına hedef olacak hiçbir yanınız olmasa da, sırf "raslantı" nedeniyle başınızdan bu tür olaylar geçmesi her an mümkün.

Büyük olasılıkla, bir erkek olarak siz de feministlerden nefret ediyorsunuz... Üstelik kadınların her türlü hakkını tanıyan ama, şu "eşitlik" işini her anlamda ileri süren bilimdışı saplantıya karşı bir kişisiniz.

Ve merak ediyorsunuz. Acaba "özgür" iradesiyle hareket eden, kişisel karar verme yetkisini rahatlıkla kullanan genç kadınlar arasında tıpkı sizin gibi düşünüp bu "mor iğne"cilerin davranışlarını hoş karşılamayanlar var mı?

Hani şöyle "feminist" sözcüğünü duyunca tüyleri diken diken olan cinsten...

Olmaz olur mu?

İşte 25 yaşında, reklam, organizasyon, tanıtım işleriyle meşgul olan Birsen Kayak... Mesleğini sevdiği için Bilkent Üniversitesi'ndeki turizm ve otelcilik öğrenimini terketmiş, mesleğinde hırslı, güzel bir genç kadın...

Şu girizgâh cümlesi mutlaka kulağınızı tatlı tatlı okşayacak:

"Benim için her zaman erkek üstündür. Kadın - erkek eşitliği diye bir olaya inanmıyorum!"

Ve devam ediyor Birsen Kayak:

"Bunu söyleyince çok kişiden eleştiri de aldım. Hemen erkeğin kadını dövmesi sorununa getiriyorlar sözü. Ben de erkeğin kadını dövmesine karşıyım. Bu tür olaylara daha çok kırsal kesimde rastlanıyor. Bu bir kültür sorunu."

Feministleri "işi gücü olmayan ucube kadınlar" olarak nitelendiriyor Birsen Kayak... "Nereden çıktı bu mor iğne?" diye soruyor ve anlatıyor:

"Feminizmmiş... Erkek olmadan bir şey yapsınlar da görelim. Eğer kadınlarımız bilinçli olarak hareket etseler, uğraşacak bir şeyler bulsalar bu tür davranışların boş olduğunu mutlaka göreceklerdir. Ama bizimkiler mor iğnelerle uğraşıyorlar, ellerinde bildiriler, onları dağıtıyorlar."

Bir başka noktaya dikkati çekiyor genç reklamcı:

"Bunlar kompleksli kadınlar. Komplekslerini böyle örtüyorlar. İçlerinde hiç güzel kadın yok. Kompleksleri uğruna tutup yeni neslin beynini yıkamaya uğraşıyorlar. Çıkardıkları sorun da, açtıkları yara da çok büyük!"

Birsen Kayak hızını alamıyor, feministleri topa tutmayı sürdürüyor:

"Bunlara karşı önlem almak gerek. Bakıyorsunuz bir grup kadın çıkıyor. Kadınlar birleşelim, erkekleri ezelim, diyorlar. Yahu siz kimi eziyorsunuz. Erkekler olmazsa ne yapabilirsiniz? Bunu hiç düşünmüyorlar."

Sanmayın ki bu genç reklamcı muhafazakâr bir insan. Sadece her iki cinsin birbirine olan gereksinimi ve fiziksel olarak erkeğin üstünlüğünü kavramış bir kadın. İşte muhafazakâr olmadığının ispatı:

"Bakirelik konusunu çok düşündüm. Nedir, kim önem kazandırmış bu kadar? Bakirelik kavramıyla insanların kısıtlanmasına karşıyım. Bunun toplumda açtığı yaraların da büyük olduğuna inanıyorum. Örneğin bir kız arkadaşım, erkek arkadaşa elini tuttuktan sonra soruyor, ben acaba hamilemiyim diye?"

Feminizme bu denli karşı bir genç kadın ama kendisinin "rahibe olmadığını" özellikle vurguluyor:

"Her şeyin bir sınırı vardır. Sekste de, arkadaşlıkta da, evlilikte de... Arkadaşım arkadaşımdır. Sevgilim vardır, sorunlarımı onunla hallederim. Bu yüzden arkadaşlıklarım da çok güzel oluyor, aşkım da..."

Onaltı yaşından beri iş hayatında olduğunu, Fatma Girik ve Kartal Tibet'in film ajanslarında çalışarak, yardımcı oyunculuk yaparak atıldığı iş hayatında şimdi "patroniçe" olarak durumundan memnun olduğunu anlatıyor. Altı yıl mankenlik yapan Birsen Kayak, sonunda manken yetiştiren, temin eden, organizasyon ve tanıtım yapan şirketini kurarak ilerleme yoluna girmiş. "Sonuna kadar reklamcıyım" diyor.

İçki ve sigara kullanıyor. Özellikle akşamları bir "aperatif" ona ilaç gibi geliyor. Rakıyı tercih ediyor. Mesleğinin adının kötüye çıkmış olmasından şikâyetçi. "Gazetelere büyük boy ilanlar veriyorum" diyor, "Manken aradığımı duyuruyorum. Kimse müracaat etmiyor. İnsanlar korkuyorlar. Reklamcılığın, organizatörlüğün üzerindeki kötü imajı silmek gerekiyor."

Defilelerde, sinemada seksin saptırıldığı kanısında Birsen Kayak... "Sanat için yapılan sekse her zaman varım. Eğer gerçekten sanat olsa bir filmde çırılçıplak soyunmaya varım. Ama maalesef bizde olay saptırılmış durumda."

Seks konusunda ne denli özgür bir yaklaşım içinde olduğunu, feministlere inat, bir başka örnekle daha ortaya koyuyor genç organizatör.

"Dört senedir Playmen'in sadık bir okuyucusuyum" diyor.

Fotoğraflardan çok yazılarla ilgili olduğunu anlatıyor, gözleri parıldıyarak, "Derginizi çok seviyorum. Kadın köşesi, söyleşi ve son bölümdeki mektuplar köşesine bayılıyorum" diyor.

"Sırdaş"a, "Ayın Mektubu" na yaklaşımını şöyle anlatıyor:

"Mektuplar köşesinde cinsel sorunlar ve yaklaşımlar çok güzel dile getiriliyor. Bu köşelere gönderilen mektuplardaki yaşanmış olayları okuyanların çok şeyler öğrendiğine inanıyorum. İnsanlar çok açık ve seçik yazıyorlar."

Evet beyler... Feminist tacizlere karşı sıklaştırdığınız saflarınızda böyle Playmen okuyucusu kültürlü, meslek sahibi, özgür kadınlar da var işte...

SÜRAT FELAKET GETİRİR Mİ?

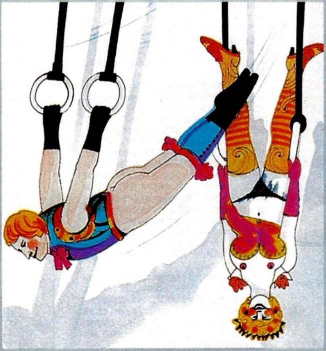

Eşinizin gözlerinde, o çok şey ifade eden pırıltıyı farkettiğinizde, önce hoş sözler söyleyip yatak odasının yolunu tutmanız gerekmez. Böyle bir an yakaladığınızda, tereddüt etmeyin. Kadın, "hızlı seks"e ilke olarak her zaman karşıdır ama, laf salatalarının hazırladığı bir senaryodan daha sıcak ve daha doyurucu olduğunu farkedecektir.

Bilirsiniz, trafik sözkonusu olduğunda akla gelen ilk kural "Sürat, felaket getirir"dir... Ağzı süt kokan bebeler, daha ilkokulun birinci sınıfında ezberlerine alırlar bu önemli kuralı. Daha sonra uyarlar mı? Nerdeee... Uysalar, her yıl bir Kıbrıs savaşındaki şehir sayısı kadar ölü ve yaralı vermezdik karayollarımızda...

Başlıca kural bu yöndeyken, "daha fazla" sürat uğruna yapmadığı icat yok insanoğlunun... Yüzlerce beygirlik modifiyeli otomobillerden süpersonik hava taşıtlarına kadar... Çağımızda, sürat, zaman kazanmakla eş anlamda tutuluyor. Zaman kazanmak ise, para kazanmak demek... Yani, sizin anlayacağınız, ne kadar sürat, o kadar para...

Günlük yaşantımızda, ağır ağır, tadına vararak yaşayıp hissetmek istediğimiz anlar da var... Öyle anlar ki, alışkanlık yapan, her fırsatta ve sık sık tekrarlamak istediğimiz anlar... Örneğin seks. Bu işin eksperleri, tıpkı iyi şoförler gibi aynı kuralı tekrarlıyorlar: "Sürat, felaket getirir... Seks, yoluyla, yordamıyla, tadını çıkararak yapılırsa güzel olur. Acelecilik kişiyi öldürmez ama, alınacak zevki kaçırır..."

Oysa, tıpkı trafik kurallarında olduğu gibi, sekste gözönünde tutulması gereken bu uyarıya burun kıvıran pek çok. Yine trafikte olduğu gibi, kuralı çiğneyenlerin çoğu erkek... İşe hızla girişmeyi, eylemi çarçabuk bitirmeyi bir gurur vesilesi yapıyorlar. Sloganları, "tak fişi, bitir işi" veya "beş dakikada Beşiktaş" yollu deyişler...

Seksi hızlı yapmanın da insanlık kadar eski olduğu biliniyor. Yetişkinler günümüzde çeşitli isimler kullanıyorlar bu eylemi anmak için... Örneğin, "kısa kesmek", "hızlı atış", ya da sadece "15"... (Belki 15 saniye sürdüğünden, belki de 15 gitme-gelmeyle bitirmekten.) Tabii, bunlar günümüz insanının değerlendirmesi, Romeo ile Jüliet'in yaptıkları "şıpın işi" kaçamaklara ne ad verdiklerini bilmiyoruz. Belki Mona Lisa, az önce yaşadığı bir "hızlı atış" yüzünden dünyaya öyle esrarengiz bir gülücükle bakıyor, bilemiyoruz. Yine de günümüzde, bu duruma ilişkin yanlış değerlendirmeleri geçmişten daha çok yapıyoruz. Halbuki, kısa zaman içinde yapılan seksin, her zaman tatsız olmadığını kanıtlayacak çok söz var...

İsterseniz, neyin "hızlı seks" olduğundan başlayalım... Erkeklerin çoğunluğu için hızlı seks, "acele giriş ve acele çıkış"tan başka bir şey değildir. Erkek rahat ve gevşemiş, partneri ise sinirli ve gergin... Üstelik de kupkuru... İşte, buna "kısa kesmek" denir. Veya bir başka örnek: Erkek, hasta annesini düşünen bir kadının yanında ve onu "Hadi nazlanma, çok sürmez..." sözleriyle zorluyor. Kadın da ne yapsın, duvardaki çivi izlerini sayıyor...

Tabii, "prematüre ejekülasyon", yani "erken boşalma" illeti çekenlerin yaşadığı "kısa süren seks"ten söz etmiyoruz... Bu koşullarda her iki taraf da "kötü niyet" taşımaz ama, varılan sonuç hüsrandır. Erkeği zor durumda, kadını ise "tatminsiz" bırakır.

Hızlı seksin çeşitlerindeki olumsuz karakteristik yan, çarçabuk bir atış arzulanması ya da dizginlenemeyen bir tutkunun ürünü olmaması değil, "rahatlık ve kolaya kaçma" olmasıdır. Erkeği yönlendiren unsur, ne gözlerdeki pırıltı, ne elektrik titreşimleri, ne de arzuların buluşmasıdır. Az çaba gerektirir ve en az zevk sağlanır, bu eylemden. Mastürbasyona benzer ama, kişiye "değilmiş" gibi görünür...

Öte yandan, hızlı seksin olumlu şekilleri de vardır. Bu ikisinin tek ortak yanı, kısalığı ve bir mekâna bağlı olmayışlarıdır. Asansörde, ıssız bir kompartımanda, mutfakta kaynayan tencerenin önünde yapılan 40 saniyelik seks, her zaman aşağılayıcı ve hüsrana uğratıcı bir eylem sayılmaz. İkisi arasındaki farkı ise, birlikte duyulan zevk ve ihtiras belirler...

Güzel bir "hızlı seks"te, her iki taraf da koklamak, dokunmak, hissetmek ve erimek ister. Çünkü, her ikisi de bedensel ve ruhsal tutkudan patlama noktasına gelmişlerdir. Eğer, her iki taraf istiyorsa, nerede olursa olsun, koşullar ne olursa olsun, gündelik yaşamın dertleri yok olur gider. Şefkat dolu ön oyunlar, hazırlık için sevgi dolu sözle, kısaca seksin bütün alışılmış ritüelleri geçerliliğini yitirir.

O anın büyüsünü yaratan, ne sarfedilen sözlerin zarafeti, ne de başka bir şeydir. Çoğu kez, tek kelime bile konuşulmaz, sadece inlenir ama, duyumsamanın farklılığı hissedilir. İşte, bu tür bir "hızlı seks", 'tek bir atış"tan fazla bir şeydir...

Bu özellikleri taşıyan bir birleşme, "hızlı seks" kategorisine girse de, kelimenin tam anlamıyla en yoğun duygularımızın ve var oluşumuzun dile gelmiş biçimidir. Tarafları, koruyucu ağı olmayan bir trapezde gösteri yapan trapezcilere çevirir. Sevgililerden biri, oyunu kendi kurallarına göre oynayamaz, hiçbiri diğerine rol yapmaya kalkmaz. Böylesine bir birleşmeyi yaşayan kişiler, olumlu yanlarla olumsuz yanları bir araya koyarsa, "tek bir atış"ı lanetleyecektir...

Eşinizin gözlerinde, o çok şey ifade eden pırıltıyı farkettiğiniz anlar olacaktır. Böyle bir durumda, önce hoş sözlerle uvertüre başlayıp, sonra yatak odasının yolunu tutmanız gerekmez... Çünkü, o anın tadı yatak odasında değil, orada, bulunduğunuz yerde çıkacaktır. Genellikle, kadınlar böyle bir eyleme ilke olarak her zaman karşıdır ama, birazcık ısrar, onun "olur"unu almanıza yeter. Çok değil az sonra, "peki" dediği bu ilişkinin, laf salatalarıyla hazırlanan bir senaryodan daha sıcak ve doyurucu olduğunu farkedecektir.

Aşk tanrısının lütfuna uğradığınız bir an, çılgıncasına bir tutkuyla birbirinize arzu duyduğunuzda daha fazla beklemeyin. "Hızlı seks"i bir deneyin, tadına bakın... Yapın... Ancak, yüzeysel, pis, aşağılayıcı bir şekilde değil, tersine değerli, olağanüstü bir olay haline getirerek yapın... Hızlı olduğu kadar "karşılıklı" da olan böyle bir eylem, her iki tarafa da yaşama sevinci, kendine güven, duygu yoğunluğu ve saf zevk vaat eder...

Cinsel zevk eksikliği sendromundan yakındığımız bu çağda, bundan niçin vazgeçelim...

PLAYMEN®

AYLIK AKTÜALİTE, KÜLTÜR, MAGAZİN DERGİSİ

Kapak: GÜLÜM
Fotoğraf: Erol ATAR

İDEAL Yayıncılık ve Ticaret A.Ş. adına Sahibi
ERGİL TEZERDİ

Müessese Müdürü
AHMET ERÇALIK

Sorumlu Müdür
SAVAŞ KALAFAT

Reklam Müdürü
VAHİT ALPATA

Ankara Temsilcisi
A. ŞEFİK KAHRAMANKAPTAN

Teknik Yönetim
NEZİH ÖKTEM
ATİLLA KARACA
SUAT YILMAZ

BU DERGİ, PLAYMEN'İN YAYINCISI OLAN **TATTILO EDITRICE Spa. (İTALYA)**'NIN LİSANSIYLA **İDEAL YAYINCILIK VE TİCARET A.Ş.** TARAFINDAN TC YASALARINA UYGUN OLARAK YAYINLANMAKTADIR.

© 1990 - İDEAL YAYINCILIK VE TİCARET A.Ş.

Playmen'de yayınlanan yazı, resim ve fotoğrafların her hakkı mahfuzdur. İzin alınmadan, kaynak gösterilerek de olsa iktibas edilemez.

MAYIS

"Bahçenin gülünde beka ve gül mevsiminde vefa yoktur" diye yumurtlamış İranlı şair Sadi... Haksız da sayılmaz... Gül mevsimi o kadar kısa sürer ki, tadına, kokusuna, güzelliğine doyamazsınız bir türlü. İnsanın içinde hep bir özlem bırakır, bir dahaki mevsime dek özlemle beklettirir...

1990'ın Mayıs ayında, Playmen'i bir "gülistan"a çevirmeye çalıştık... Amacımız, göz açıp kapayana kadar geçen bu kısa süreyi olabildiğince ölümsüzleştirmekti. Öyle bir gül bahçesi olmalıydı ki, ne zaman, nerede olursa olsun, sayfaları hep çevirdiğinizde aynı tadı, aynı kokuyu alıp, aynı heyecanı hissedebilesiniz...

Bilirsiniz, İzmir'de havalar, İstanbul'a nisbeten daha erken ısınır, güller de daha erken açar orada... **Gülüm** de ilk goncayı orada açtı ve büyüledi bizleri... Dalından koparmadan binbir ihtimamla getirdik onu İstanbul'a ve **Erol Atar**'ın kamerasının karşısına yerleştirdik. Usta fotoğrafçımız Atar, sizler için ölümsüzleştirdi Gülüm'ü... Artık, bu kısa mevsimin en nadide çiçeği her dem emrinizde... Açın sayfaları, doya doya koklayın...

Bir gülün olduğu bahçeye "gülistan" denmez elbette... Yüzlerce, binlerce, her renkten, her kokudan gül gerek bu sıfatı elde etmesi için. İşte Charlotte, işte Barbarella... Bir de, geçen mevsimden bir gül; **Ayşegül Akın**... Bakmaya doyamayacak, bu bahçede gezerken sarhoş olacaksınız...

Dikensiz gül bahçesi nerede görülmüş? Playmen'in sayfalarına serpiştirdiğimiz güllerin arasında dikenler de var. Ama, bu sivri nesneler sizlerin canını yakmak, zevkinizi bozmak için konmadı. Bunlar, sizi, gireceğiniz rüya âleminden çıkarmak için düşünülmüş uyarıcılar... Onların da kendilerine göre bir güzellikleri var. Örneğin, "Yok Devenin Kuşu"... Bütün dünya aksini düşünür ama, devekuşlarının korkunca başlarını kuma sokmadıklarını bilir miydiniz? Ya da, korku filmlerinin başlıca öğesinin seks olduğunu? O zaman, "Tabutumu Taştan Oyun"a, bir göz atmanız gerek, dehşetin cinselliğimizdeki etkilerini öğrenebilmek için...

Dolu dolu yaşayacağınız bu gül mevsiminde, gözünüzün alıştığı hiçbir şey eksik değil Playmen'de... Derginiz, ilk sayfasından son sayfasına kadar dopdolu... Fotoröportajlar, araştırmalar, "Erkek", "Kadın", ve tabii ki, "Sırdaş" ve "Komşunun Kızı"... Hepsi, yerli yerinde...

En çok aranmanın, en çok sevilmenin gururuyla...

Saygılarımızla... P

Yönetim Yeri: İdeal Yayıncılık ve Ticaret A.Ş. Mollafenari Sokak No: 30-32 / 34410 Cağaloğlu-İstanbul, Telefon: 511 89 50 (8 hat) - 526 97 76; Telex: 31233 **Ankara Temsilciliği:** Cinnah Caddesi No: 8/06690 Kavaklıdere-Ankara, Telefon: 167 14 37 - 167 00 20; Telex: 46302. **Ofset Hazırlık:** Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş. **Baskı:** Hürriyet Ofset Matbaacılık ve Gazetecilik A.Ş. - Halkalı. **Dağıtım:** Hürriyet Holding A.Ş. 550 22 88 **İlan Servisi:** Telefon: 512 00 00 / 254 - 526 31 81 (Direkt). **Abone Koşulları: Yurt içi:** 36.000 TL. (6 aylık) - 72.000 TL. (yıllık). **Yurtdışı: Avrupa:** 59.400 TL. (6 aylık) - 118.800 TL. (yıllık), **Amerika:** 78.000 TL. (6 aylık) - 156.000 TL. (yıllık), **Avustralya:** 96.600 TL. (6 aylık) - 193.200 TL. (yıllık). Abone olmak isteyen okurlarımızın, İstanbul, Osmanlı Bankası, Çemberlitaş Şubesi, 39/8 No.'lu Hürriyet Holding A.Ş. hesabına abone ücretini yatırmaları, makbuzu veya abone ücretini posta ile Hürriyet Holding A.Ş. Hürriyet Güneşli Tesisleri Kireçocağı Mevkii Evren Mah. Güneşli-İstanbul adresine yollamaları gerekmektedir. **Abone:** Telefon: 550 25 04 (5 hat) **Kostüm ve Aksesuarlar:** Yıldırım Mayruk, Ebrusan İç Giyim, Moderntaş Pirinç Karyola ve Avize Galerisi, **Pak Kürkevi**, İrfan Çiçekevi, Kuaför Ali Yatkın, Berk Çorap, Rekor Spor, Baydemirler Perde ve Mefruşat Sanayii A.Ş.

21

Söyleşi

Yeşilçam'da oynadığı filmlerde cömertçe soyunmasıyla, adı önce "Çıplak"a, sonra sahnede giydiği birbirinden ilginç giysilerle "Donsuz"a çıkan Neşe Aksoy, bu ay Playmen'e konuk oldu. Onu biraz tanıyanlar "şımarık", "kaprisli" ve "hoppa" olarak tanımlıyorlar ama, bir yargıya varmadan önce söyleşimizi bir okumalısınız.

40

72

Charlotte

Charlotte, konservatuvarda sıradan bir müzik öğrencisi... İlk iki yıl, hangi enstrümanı daha çok sevdiğine bir türlü karar verememiş. Taa ki, Mozart'ın "Sihirli Flüt" adlı eserini can kulağıyla dinleyene dek... Artık gözü enstrümanından başka bir şey görmüyor, ne yatak odasında, ne okulda, ne de kameranın karşısında...

24

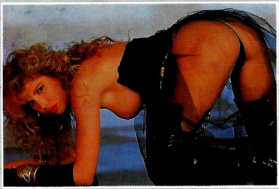

barbarella

Erkeklerin kalbinde, babalık duygularıyla erkeklik duygularını birbirine katmayı becerebilen 15 yaşlarındaki genç kızlar, Nabokov'un o ünlü eserini yayınladığından beri "Lolita" adıyla anılıyorlar. İşte, Barbarella da bu adı uzun zamandır taşıyan güzellerden biri...

32

Her bagaja bir kriko

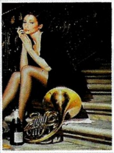

Bir zamanlar en önemli şey "seks yapabilmek"ti ama, önem sıralamasında artık en gerilerden gelmeye başladı. Bu sorunu çekenler, genç, rahat, modern, açık ve kompleksiz çiftler arasından çıkıyor. Devir mi değişti, yoksa gariplik başka bir yerde mi?

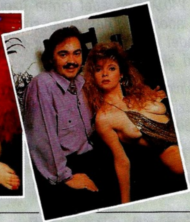

Gülüm

Playmen, 1990 yazına bir "sarı gül"le girdi... Gencecik, taptaze, dalında bir gonca gül Gülüm... İstanbul'a göre nisbeten daha sıcak olan İzmir'de açtı. Mevsimlerin en güzelini müjdelerken, bembeyaz teni de en duru tonunu kuşanmış. Biraz erkenci ama, ne demişler, "erken kalkan yol alır..."

58

YOK DEVENİN KUŞU !!!

Kanadı olup da uçamayan, korktuğunda kafasını kuma soktuğu sanılan devekuşlarının dünyadaki bugünkü nüfusunun neredeyse tamamı Güney Afrika'daki küçük bir kentte yaşıyor. Doğal çevrede, eti, tüyü derisi ve yumurtası için yetiştirilen bu hayvanlar çok sıkı koruma altında...

66

USTA ELİ DEĞİNCE

Hollandalı Henk Gossez, robot yapımcılarının en ustası... Söz, robotlardan açılınca, "hayal dünyasında yaşayan bir delikanlı" tavrı takınıyor. Bunda haklı da... Çünkü, onun yaptıklarından daha mükemmeli yok bu dünyada... Ancak, sanatçı, bu cihazların bir makine olduğunu hiç unutmuyor.

82

Tatil keyfi

"Alışkın bir tavırla bacaklarını araladı genç kadın... Kalçalarını, Harry daha kolay yerleşsin diye biraz yukarı kaldırmıştı. "Hadi çabuk" diye söylendi, "Güzel ve hızlı olsun... Biliyorsun, çok ihtiyacım var buna. Sonra ne yapacağımızı bütün gece düşünürüz..."

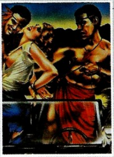

86

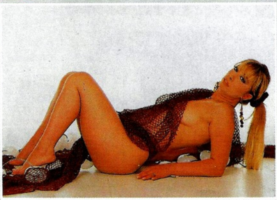

Ayşegül Akın

Güzelliğini, doyulmazlığını daha önce tattığınız, seksi ve biçimli vücudunu çok beğendiğiniz Ayşegül'ü yakalayıp resimlemek kısmetimizde varmış. Ceylan gözlerini objektife her dikişinde yüreğimizi hoplattı. Aynı heyecanı siz de çekeceksiniz, kurtuluşunuz yok bundan...

102

Komşunun Kızı

Playmen dergisinin "ilk bakılan" ve "en beğenilen" safyası "Komşunun Kızı" yine yerli yerinde... Okuyucularımız, bu ay da yüzlerce resim gönderdiler. Seçip ayırmak oldukça zor oldu yine ama, bizim için bu zevkli bir görev...

Seçkin yayınlar bu tesislerde basılır...

Çağdaş teknolojinin tüm imkânlarıyla donatılmış tesislerimizdeki baskı ve mücellit makinelerinde 1 yılda 120.000.000 m² kâğıt işlendi. 240.963.855 adet forma üzerine 1.292.794.021 adet renk basıldı ve sizlere 125.202.233 adet dergi, kitap, broşür ve diğer medya ürünü olarak ulaştı.

İşini bilen, işinin ustası 220 personelimizle geceli gündüzlü çalışarak makinelerimizi döndürdük. Bu seçkin yayınları sizlere ulaştırdık.

MUTLUYUZ, GURURLUYUZ.

Hürriyet Ofset

MATBAACILIK VE GAZETECİLİK A.Ş.
İnönü Cad. No: 220 34620 Sefaköy-İstanbul
Tel: 598 98 20 (4 Hat) Telefax: 580 35 30 Telex: 21072 huro tr.

PLAYMEN
Söyleşi

NEŞE AKSOY

Neşe Aksoy, sahnede, göze, kulağa ve buruna hitabedici silahlarını kullanıyor. Bu nedenle, bir gecede bir şişe parfüm bitirdiği oluyor... Göze nasıl hitap ettiği de malûm... Bütün güçlük, kulakları etkilemekte... Bunu başarmak için, gece-gündüz çalışıyor Neşe... Kısa zamanda uzun bir yol aldığına emin. Ancak, çıplaklıktan da vazgeçemiyor, "Teşhirci değilim ama, oyunu kurallarına göre oynuyorum" diyor. Çıplaklığı, sahnede iltifat getirirse pek mutlu oluyor...

İnsanın adı bir kere dokuza çıkmayagörsün, inmez bir türlü sekize... Sahnelerin dört yıllık okuyucusu, Yeşilçam'ın 30 filmli oyuncusu Neşe Aksoy da öyle işte...

Yeşilçam'daki ilk aylarında magazin gazetelerinde poz poz "cömert" resimleri çıkınca adı "Çıplak Neşe"ye çıkmıştı. Sahnede de çok özendiği giysilerinin altında bazı emareler dışardan farkedilemeyince "Donsuz Neşe"ye çıktı adı...

Biraz tanıyanlar onu "şımarık", "kaprisli" ve "hoppa" bir kadın olarak nitelendiriyorlar. Değişik erkeklerle adı çıkıyor gene magazin gazetelerinde... Çalıştığı gazinolarda epey "masa yapıyor", peşinden çapkınları koşturuyor. Daha da koşturacağa benzer, çünkü "uzun süreli ilişkilerden sıkıldığını" itiraf ediyor. Beceremediği konunun "iş ve aşkı bir arada götürmek" olduğunu söylüyor. "Ben erkeği sevince çok seviyorum, bağlanıyorum. Bu yüzden iş ve aşkı birbirine karıştırmamak hedefim" diyor.

PLAYMEN: Erkeklere ilk yaklaşımınız hangi döneminizde başladı?

AKSOY: Ortaokulda... Güzelliğimin farkındaydım. Şımarık, kaprisli, kendine güvenen bir tiptim. Bu özelliklerimi hiç sevmem aslında. Lisede biraz daha olgunlaşmış hissettim kendimi ve erkek arkadaşlara yöneldim. Çünkü onlarla daha iyi anlaştığımı sezinledim.

PLAYMEN: İlk aşkınız okul sıralarından mı oldu?

AKSOY: Evet, tek romantik aşkımdı o benim. Beni hiç sıkıştırmadı, elimi bile tutmadı. Benden büyüktü, sınıfları çift dikiş gitmişti. Gösterişli, yakışıklıydı, herkes onun peşinden koşuyordu. Belki de bu yüzden kendini derslere veremiyordu.

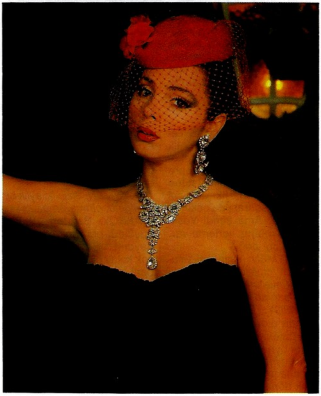

Yeşilçam'ın 30 filmlik oyuncusu, sahnelerin 4 yıllık solisti Neşe Aksoy, özene bezene diktirttiği sahne kostümlerine rağmen, bu giysilerle değil, içine giymediği donla ilgileri çekmişti.

PLAYMEN: Pekiyi, kim kimi tavladı?

AKSOY: Ben onu arakladım. Şımarık olmama rağmen... O havalıydı, ben de havalıydım, sonunda başardım ve tavladım.

PLAYMEN: Elimi bile tutmadı diyorsunuz, başka şeyler mi oldu yoksa?

AKSOY: Neredeee! Öpmedi bile!

PLAYMEN: Siz öpseydiniz bari!

AKSOY: Ben de kendime yediremedim, girişimin ondan gelmesini bekledim. Herhalde onur meselesi yaptım o zaman... O ise benimle sözlenmek istedi, ben reddettim. Aile meselesi filan değil. Düşünmedim bile... Bulutlarda uçma çağı o zaman...

PLAYMEN: Yeşilçam'la nasıl tanıştınız?

AKSOY: Bir tesadüf. Kız arkadaşlarımdan biri, reklam filminde oynama şansı elde etmişti. Bir gün çekime gidiyormuş, bana "Haydi, sen de gel" dedi. İşim yoktu, birlikte çarşıya çıktık, oradan da reklam ajansına... Ajansçılar beni görünce özel olarak konuşmak istediler, sonra da reklam filminde oynamamı teklif ettiler.

PLAYMEN: İlk kamera karşısına geçiş böyle mi oldu?

AKSOY: Hayır. Olmaz diye kestirip attım. Bir banka reklamı için aradıkları tipe çok uygun olduğumu söyleyip ısrar ettiler ama teklifi nedense kabul etmedim o zaman.

PLAYMEN: Sonra?

AKSOY: Bir süre sonra karar değiştirdim. Niye olmasındı? Gidip tekliflerinin geçerli olup olmadığını sordum, ardından da filmin çekimi gerçekleşti. Yedi ay sonra da ver elini Yeşilçam...

PLAYMEN: Nasıl oldu bu geçiş?

AKSOY: Sinema için kararlıydım. Reklam filmi itici güç olmuştu. Önce Kadir İnanır'la görüştüm. Film setindey-

dik. Beni Nazmi Özer'le tanıştırdı. Özer bana rol verebileceğini, ama bunun hiçbir zaman başrol veya ikinci rol olmayacağını belirtti. Bir yerlere çok uğraşarak gelindiğini söyleyerek fazla hayal kurmamamı tenbihledi.

PLAYMEN: Ama siz ilk filminizde başrol oynadınız. Nasıl oldu bu iş?

AKSOY: Nazmi Özer'le gönül bağımız oluştu. Onun bana duygusal bağı nedeniyle ilk filmimi Fikret Hakan ve Tarık Akan'la başrol olarak oynadım. Buna Kadir İnanır da şaşırdı. Çünkü ona göre bu işe en alttan başlamak gerekiyordu.

PLAYMEN: Bu bir bakıma "Yeşilçam'da bütün yollar yataktan geçer" yargısını doğrulamıyor mu?

AKSOY: Bu yanlış bir deyim. İsteyen istediğiyle beraber olabilir. Bu bir arz-talep meselesi. Ben Yeşilçam'da 30 film çektim ama bu 30 kişiyle beraber oldum demek değil. Bunda sanatçılarımız daha suçlu, yani bayan sanatçılarımız tabii ki... Belki aynı hatayı ben de işledim. Başta çok cazip göründüğü için... Nazmi Özer'in bana ilgi duyduğunu hissettim, ben de sesimi çıkarmadım.

PLAYMEN: Pekiyi tepki gösterseydiniz, "Evet" demeseydiniz ne olabilirdi?

AKSOY: Belki o filmi hiç çekemeyecektim. Belki de sinemaya hiç giremeyecektim. Belki de daha iyi olacaktı, bilemiyorum. Genelde bizim bayan sanatçılarımız, istisnalar hariç, kısa yoldan şöhret olup bol bol film çevirebilmek için Yeşilçam'da gözüne kestirdiği, işine yarayabileceğini düşündükleri kişilerle ilişki kuruyorlar. Karşısındaki de neticede erkek! Ben erkeği suçlamıyorum. Bu sadece Yeşilçam'da değil, bütün piyasalarda geçerli bir şey.

PLAYMEN: Yani bu durumun sorumlusu kadınlar mı?

AKSOY: Yeşilçam'da yönetmenin yatak odasından geçmek lazımdır deniyor ama bu ortamı yaratan daima kadındır.

PLAYMEN: Yani kabiliyetli bir bayan sanatçı yatak odasız da gelmek istediği noktaya ulaşabilir mi?

AKSOY: Tabii... Zaten kabiliyet görüldüğü an herkes onun üzerine gider.

PLAYMEN: Birkaç örnek verebilir misiniz?

AKSOY: Var tabii örnekler... Ama şimdi aklıma isim gelmiyor!

PLAYMEN: Kendinizden örnek verin. Size ilişkinizin getirdikleri, götürdükleri ne oldu? 30 filmi yeteneğinizden ötürü mü çevirdiniz?

AKSOY: İlişkimin beni engellemesi söz konusu oldu. Aramız açıldıktan sonra bana iki yıl film çektirtmedi. Alargaya aldırdı beni, ambargo koydu. Ama onu dinlemeyen bir başkası bana rol verdi. Ama çektiğimiz film, ilki gibi popüler değildi. Yani Nazmi Bey beni sıfırın altına düşürdü. Yani, sıfırdan alıp yükseğe çıkardı, sonra istediklerini elde edemeyince sıfırın altına itti. Sonra ben kendi gayretimle sıfırın üstüne tekrar çıkmayı başardım.

PLAYMEN: Sizden ne istedi ki, bu anlaşmazlık ortaya çıktı?

AKSOY: Nazmi bey evli bir insandı. Birlikte yaşıyorduk. Evlilik teklif etmedi ama birlikteliğimiz sürekli olsun istiyordu. Ben ise istemiyordum sürekliliği... Sürekli olduğu zaman, devamlı aynı kişiyle çalışmak zorundasınız. Bunu aşmak lazımdı. Böyle örnekler var. Devamlı aynı kişiyle adeta eşleri gibi kalıyorlar. Onların yetindiğiyle ben yetinmek istemiyordum, piyasaya girmek istiyordum. Nazmi Özer'le kalsaydım, yılda çekse çekse üç bilemediniz dört film yapar, bunun ancak birinde bana rol verirdi.

PLAYMEN: Yılda bir film tatmin etmez mi?

AKSOY: Hayır, etmez. Yeşilçam'da bir kural var. İlk dört yıl en az altı film çekeceksin. Dört seneden sonra da, yılda dört filmin üstüne çıkmayacaksın. İlk dört yıl alıştırma, sonrası da eskimemek için. Ama şimdi Yeşilçam'da müthiş ilerleme var. Eskisi gibi değil.

PLAYMEN: Yeşilçam yıllarınızda "çıplak" ve "seksi" olarak nitelendirildiniz. Bunu nasıl sağladınız?

AKSOY: Ben seksin ön planda olduğu hiçbir filmde oynamadım. Ben hep köylü kızını oynadım. Hep aile kadınını oynadım. Nazmi Özer'in bana ambargo oynadığı iki yıllık dönemde, ben de işimi basınla yürütmeye çalıştım. Açık-saçık resim çekme isteklerine karşı koyamadım. O tür resimlerim çıkınca da herkes beni seksi sanatçı gözüyle görmeye başladı.

PLAYMEN: Film çekimleri sırasında erkek sanatçılardan ilişki kurmak isteyenler oldu mu?

AKSOY: Vallahi olmadı dersem yalan söylemiş olurum. Benim 7-8 filmime engel olan birisi var. Kendisi türkücü... Ben onunla beraber olamayacağımı kesinlikle belirttim. O herhalde yatağına alamadığı için bu filmlerde benimle oynamadı, filmlerinde Neşe Aksoy'un olmaması şartını ileri sürdü. Türkiye'nin en meşhur türkücüsü bu...

PLAYMEN: Sadece başrol oynayan erkekler mi böyle şeyler istiyor?

AKSOY: Yeşilçam bir başka dünya, bilmeyene anlatmak çok güç. Ama her şey kadınla başlıyor. Set içinde bir kadın sanatçı, takılmak istiyor, bakış atıyor, davranışlarıyla davet ediyorsa, erkek gelir bir şey yapar. Ama bu tür davranış içine girmeyen kadın sanatçıya bir şey olmaz. Beni zorlayan hiçbir erkek olmadı.

PLAYMEN: Türkücüye evet deseydiniz şimdi nerede olurdunuz?

AKSOY: Ne olacak, sekiz filmim daha olurdu, en azından dört film fazla çekmiş olurdum. Belki de olmazdı. Yani bir kumar. Birlikte olduktan sonra benimle yine film çekmeyebilirdi. Çok iddialı olsaydı filme başlar, çekim sırasında benimle bir şeyler yapmak isterdi. Ama ben inada bindirdim işi.

PLAYMEN: Pekiyi, film çekimleri sırasında hiç sizinle evlenmek isteyen aktör çıktı mı?

AKSOY: Hayır. Teklif eden olsaydı, hiç düşünmez reddederdim.

PLAYMEN: Sizin iki aylık bir evliliğiniz olmuş ama...

AKSOY: Benden 10 yaş büyüktü, ben daha lise sondaydım. Beynime girmesi çok kolay oldu... Dul biriymiş, beni günlerce takip etti. Evimizin karşısındaki arazide günlerce yattığını biliyorum. Geceyarısından sonra aşağı baktığımda arabasının farlarını sellektör yapıp varlığını belli ederdi. Evimiz üçüncü kattaydı. Yatarken koluma ip bağlayıp sarkıtırdım. O ipi çeker, beni uyandırırdı, pencereden aşağı bakardım, işaretleşirdik. Bu iki ay bana 20 sene gibi geldi. Bu süre içinde 60 kilodan 46 kiloya düştüm, ailem öleceğim diye çekti aldı beni.

PLAYMEN: Niye iki aylık evlilik bu denli azap oldu?

AKSOY: Evlendiğimizin üçüncü günü bir başka kadınla seyahate gitti. İkinci evliliğiydi. Adam deneyimli. İlk gece bırakmadığına şükür. Ayrılmamın en büyük nedeni iki aylıkken zorla çocuğumu aldırtması oldu.

PLAYMEN: Şimdi sahnelerdesiniz... Dekolteleriniz pek ünlü. Külotsuz çıktığınızı yazıyor magazin gazeteleri, fotoğraflarınızı basıyorlar.

AKSOY: Herkes bir yerlerini açıyordu. Ya bir yırtmaç koyuyor, ya göğüsler meydanda. Benim ilk sahne kıyafetimin dekoltesi, sağ koltuğumun altından ayak ucuma kadar beş parmak eninden dantel olmasıydı. İçimde külot yok gibi görünüyordu. Oysa önde ve arkada tulum şeklinde külot var. Yandan bakınca külotun ipi gözükmüyor yani.

PLAYMEN: Demek ki siz seyircileri böyle aldatıyorsunuz! (Kahkahalar)

AKSOY: Evet, evet. (Kahkahalar) Aldanıyorsunuz galiba. Düşünün ki, bir külotun iki yanındaki ipleri kesiyorsunuz, sadece arka ve ön kalıyor, onları da elbisenin önüne ve arkasına dikiyorsunuz. Aynen tulum gibi ve giyiyorsunuz. Bu elbise çok ilgi topladı. Halbuki o zaman sahneye açık-saçık çıkan o kadar çok sanatçı vardı ki... Ama benimki çok sükse yaptı. Erotik kadın güzeldir daima. Plajlarda yüzlerce çıplak kadın vardır, kimse bakmaz, ama plaja kapıdan girerken etekleri havaya uçuşan kadının bacakları hemen ilgi toplar. Benimki de ona benzedi. Adımız çıplağa çıktı. Oysa üzerimde ipleri olmayan donum vardı.

PLAYMEN: İzmir Fuarı'nda polisler sizi donsuz diye sahneden indirmediler mi?

AKSOY: Sarı bir kıyafetti o... İçinde tül vardı. Bacaklarım silüet şeklinde görülüyordu. Her tarafım pullarla işlenmişti, külot da... Sahneden iner inmez ahlaktan geldiler. Soyunmadan hemen kapıyı açtım yanlış düşünmesinler diye. Hemen eteklerimi kaldırıp gösterdim. Ben külotsuz çıkmıyorum dedim. Gösterince çok özür dilediler, çok da naziktiler.

PLAYMEN: Her sahne sanatçısı vücudunun bir parça-

sını gösteriyor. Siz hangi bölümünüzü göstermeyi tercih ediyorsunuz?

AKSOY: Her kıyafetimde aynı yerimi açıyorum diye bir şey söyleyemem. Bir yerim güzel, başka yerim kötü diyemem. O izleyicilerin takdirine kalmış bir şey. Genellikle kıyafetlerimi yakıştırmaya çalışırım ben. Modellerini kendim çizerim. Yakıştıktan sonra da kapalı olmuş, açık olmuş benim için sorun değil.

PLAYMEN: Ama geceleri kullandığınız bazı silahlarınız var herhalde...

AKSOY: Göze, kulağa ve buruna hitabedici silahlarım var tabii... Bir gecede bir şişe parfüm bitiririm. Seyircinin tüm duygularına hitabetmek lazım. Ama kulağa hitap en büyük amacım. Çok sıkı çalışıyorum ve büyük mesafe aldım.

PLAYMEN: Pekiyi, seyirci sesinizden sonra en çok nerenizden hoşlanıyor?

AKSOY: Sanıyorum sahnemi ve sempatikliğimi beğeniyorlar. Özellikle bir tarafımı kullanmıyorum. Ama gözlerimi kullanıyorum.

PLAYMEN: Gözler koca sahnede biraz küçük kalmıyor mu?

AKSOY: Size öyle geliyor. Burunlarının içine gidip gözlerinin içine bakıyorum.

PLAYMEN: Vücudunuzun bir bölümünü göstermekten haz duyuyor musunuz?

AKSOY: Haz duymak iltifat görünce mümkün olur. Çıplaklığım iltifatı getiriyorsa tabii haz duyar insan. Memnun olurum açıkçası. Ama bir teşhircilik tarafım olduğunu sanmıyorum. Oyunu kurallarına göre oynuyorum.

PLAYMEN: Gene de dekolteniz ön planda...

AKSOY: Beni çıplak gösteren, dekoltemi geniş sunan basın oldu. Ben de kuralına göre bu işi yaptım, yapıyorum da. Seyircim daha çok oluyor. Gerçekten külotu var mı, yok mu diye merak edenler oldu. Bayanlar matinesinde göstermemi isteyenler oldu. Sırf bayanlar istediği için şöyle bir eteğimi kaldırıp gösterdiğim olmuştur. Aaaaa, varmış! diye birbirinin kulağına fısıldayanlara rastladım. Orada bin kişi veya biraz fazlası izleyip biliyor bu durumu. Bütün Türkiye'nin bilmesi mümkün değil.

PLAYMEN: Sizce Türk seyircisi önce sanat mı diyor

yoksa çıplaklık mı?

AKSOY: Öyle bir şey demiyor. Sanat yaptığınız zaman sanatseverler geliyor, teşhir yaptığınız zaman teşhirseverler geliyor, bunda da bir kalite farkı oluyor.

PLAYMEN: Siz her gece ikisini birden mi yapıyorsunuz?

AKSOY: Yapıyor idim. Şu anda o kadar değil. Çok kapandım sayılmaz ama herkes çok açık saçık giyiniyor. Ben ufak tefek kapanmaya çalışıyorum. Eh, ufak dekolteler de olur hani!

PLAYMEN: Yani bir gün gelecek tamamen kapanacak mısınız?

AKSOY: Hayır... Belki tam anlamıyla kapanmayacağım. Ama eski imajı silmeye çalışacağım. Ben bu işi açıklıkla götürmek istemiyorum. Ne yazık ki ben çok şanssız bir insanım. Buna inanıyorum.

PLAYMEN: Nereden çıktı şimdi bu şanssızlık?

AKSOY: Birincisi film işindeki Özer olayı. Sonra ilk plağımı yaptım. O zaman da Atilla Alpsakarya'nın azizliğine uğradım. Ben Türk sanat müziğini sevip okuyan bir insanım. Arabesk tarzım değil. Ama halkın istediklerini okuyorum. Bana tam 14 ay sahne olayının bittiğini söyledi. Menajerlere de haber vermiş sahneye çıkmayacak diye. Beraberliğimiz vardı. Sonra ayrıldık. Ama o benim peşimi bırakmadı. 14 ay arkamdan hançerlendiğimi bilmeden sahne dışı kaldım.

PLAYMEN: Pekiyi, bu zat ne istiyordu sizden?

AKSOY: Beraberliğimizi evlilikle noktalamak istiyordu. Bir ara düşünmedim değil. 60 yaşında olmasına rağmen olabilir gibi geldi bir ara. Ama Karaböcek kardeşlerle evlenmiş bir kişiydi. Hatta biriyle evliyken, baldızıyla birlikte olan bir kişi. Gene de pek safmışım. Ama son anda tesadüf eseri tüm işlerimi engelleyenin Alpsakarya olduğunu öğrenince iş bitti.

PLAYMEN: Peki, sahne hayatında çok sık evlilik, yatak teklifleri geliyor mu? Mesela gecede 10 tane filan?

AKSOY: Olmaz olur mu? Çiçek gönderiyorlar, haber gönderiyorlar. Çiçeklerin arasında bazı şeyler geliyor, onları geri gönderiyorum.

PLAYMEN: Ne tür şeyler?

AKSOY: Takı geliyor, bebek geliyor. Jest gibi görüyorlar, bayanlar bebekten hoşlanır diye düşünüyorlar herhalde.

PLAYMEN: Siz sanatçılar, genellikle sahne ve diğer hizmetleriniz için yanınızda homoseksüel erkekleri çalıştırıyorsunuz. Niye?

AKSOY: Genç kız alsam, sorumluluğunu taşıyamam, korkarım. Normal yaştaki bir bayan da etrafla çok fazla ilgilenme gibi bir davranış içinde bulunabilir. Evli bayan ise zaten benimle gelemez.

PLAYMEN: Hem de bir erkek olarak tehlike arzetmiyor galiba!

AKSOY: Seyahatlerimde hep yanımda olur. Hiçbir terbiyesiz hareketini görmedim. Beş yıl önce işe başladığında ona söylediğim şuydu: Kimse senin adını ağzına almaz, Neşe Aksoy'un yanındaki der. Benim adıma leke gelirse, bu seni de beni de üzer, aman dikkat et... Ne istersen gizli kapaklı, ama benim yanımda olmadan yap diye ekledim.

PLAYMEN: Sözünüzü tuttu mu bari?

AKSOY: Tabii... İş bittikten sonra izin ister. Gece kulübüne gider, eğlenir. Sonra gece gelir, beni uyandırmadan yatağına yatar. Ben hiçbir şeyini bilmem.

PLAYMEN: Özel hayatınızda en önemli prensibiniz hangisi?

AKSOY: Bir erkekle beraber olduğumda ikinci bir erkekle ilişki kurmam. Beraberliklerim de hep uzun süreli olmuştur. Ama bundan sonra uzun beraberliklere yanaşmayacağım. Bana çok zararı dokundu. İlerde ne olur bilmem ama bundan böyle uzunu asla...

PLAYMEN için Ankara'da SEZAİ BAYAR tarafından yapılmıştır.

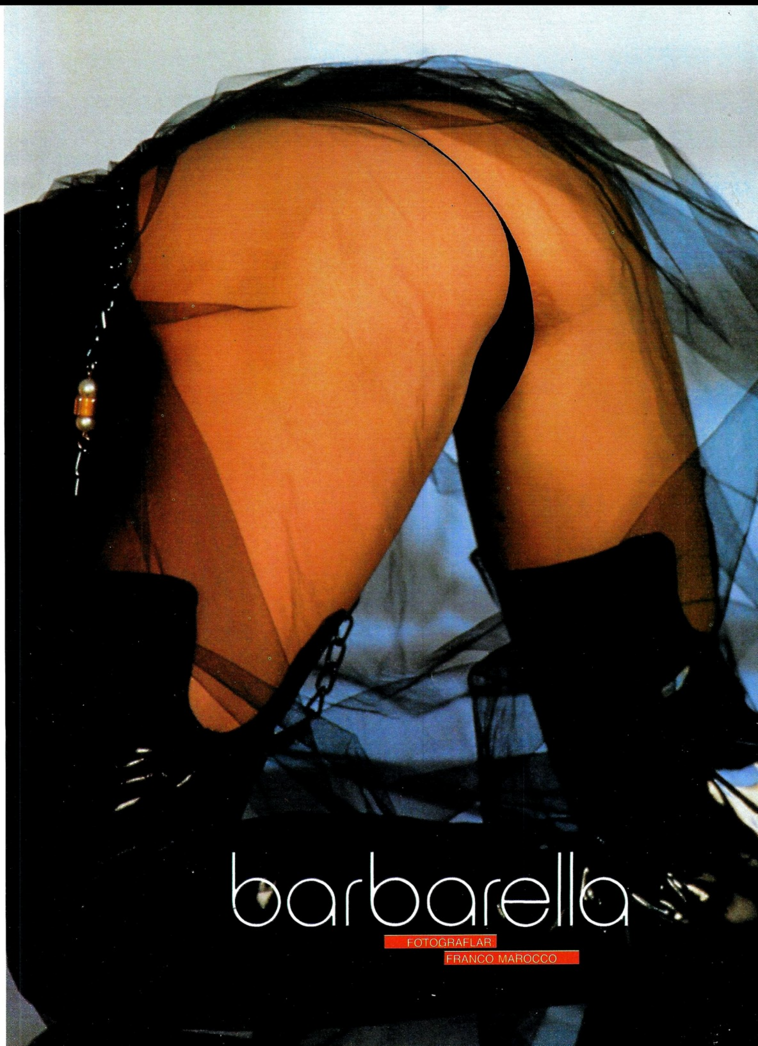

barbarella

FOTOGRAFLAR
FRANCO MAROCCO

Lolita olmak kolay değil...
Anadan doğma özellikler ister.
Yaş 15'i geçmeyecek ve en az 10 yıl sonrasının kadınlığını taşıyacak benliğinde... Gören erkeklerin yüreği hoplayacak ama, hiçbiri dokunmaya cesaret edemeyecek. Kız dizlerine oturduğunda, erkek, ellerini koyacak yer bulamayacak heyecandan... O körpe vücut, babalık duygularıyla erkeklik duygularını birbirine katacak erkeğin kalbinde... Bu duyguyu yaratmayı başaran tazeler, Vladimir Nabokov'un o ünlü eserini yayınladığından beri "Lolita" adıyla anılıyorlar. Tıpkı, Barbarella gibi...

Barbarella bugün 20 yaşında ama, hâlâ "Lolita" adıyla anılıyor. Bu özelliğinin ilk farkedildiği gün, kendini fotoğraf kameralarının karşısında bulmuş. Tabii, annesiyle birlikte.. Annesi, bir anaç tavuk gibi korumuş onu horozlardan. Ama, nereye kadar? Yaşı 18'i bulduğunda özgürlüğü seçmiş Barbarella... Bütün arzusu, fotoğraf değil, artık film kameralarının karşısına geçmekmiş. İki yıl içinde iki film yapmış genç yavru, "Ecstasy" ve "Lolita 2000"... Emsalsiz görüntüsü ve biçimli vücudu, özellikle ikinci film için "cuk" oturmuş. Gerçi, genç yıldız "Lolita" imajını unutturmak istiyor ama, dinleyen kim? Birçoklarının işine daha çok geliyor onu böyle görmek. İster Barbarella, ister Lolita, önemli olan bu güzelliğin, körpeliğin ve cinselliğin boşa harcanıp gitmemesi...

ÇAĞ ATLAMANIN FATURASI MI?

Her bagaja bir kriko gerek

AYIN KONUSU

BİR ZAMANLAR EN ÖNEMLİ ŞEY "SEKS YAPABİLMEK"Tİ, ŞİMDİ, ÖNEM SIRALAMASINDA EN GERİLERDEN GELİYOR. HATTA, GELİP GELMEDİĞİ BİLE BELLİ DEĞİL. BU DURUMDAN KAYNAKLANAN BİR RAHATSIZLIK YOK, ŞİKÂYETÇİ DE YOK... "BELDEN AŞAĞI" FIKRALAR BİLE ESKİSİ KADAR GIDIKLAMIYOR. SON YILLARDA FIKRALAR MI TATSIZLAŞTI, YOKSA GARİPLİK BİR BAŞKA YERDE Mİ? SEKS, ÖYLE UZAKTA KALMIŞ Kİ, SANKİ "OLMASA" DA OLACAKMIŞ GİBİ... ÜSTELİK, BU SORUNU ÇEKENLER, GENÇ, CİNSEL YÖNDEN RAHAT, DIŞA DÖNÜK, MODERN, AÇIK VE KOMPLEKSSİZ ÇİFTLER ARASINDAN ÇIKIYOR...

Hiç aklınıza geldi mi, günün birinde canınızın hiç seks istemeyeceği... Öyle, altmışından, yetmişinden sonraki yaşlarda değil... Bugün, genç, sağlıklı ve zindeyken... (Allah muhafaza, tu tu tu tu... Sağ kulak memenizi çekip, üç kez tahtaya vuracaksınız. Bu biraz iptidai bir yöntem ama, ne olur ne olmaz, belki yararı dokunur...)

Diyelim ki, sürekli bir kadın arkadaşınız var, ya da evlisiniz. Eşiniz hemen yanıbaşınızda, elinizi uzatsanız onun sıcak tenine değecek ama, canınız bir türlü çekmiyor işte...

Yoksa, bu bir karabasan mı? Eskiden uykudan belden aşağısı ıslak kalkardınız, şimdi belden yukarısı ıslanıyor terden... Islak rüyalar azaldığından beri, sıkıntılı rüyalar dolduruyor uykularınızı. Düşlerinizde, şirketiniz iflas ediyor, senetleriniz protesto oluyor. Ya da, neredeyse bir bavul dolusu "cash" para saydığınız içi ahşap kaplama son model Jaguar'ınıza mavi halk otobüsü vuruyor. Bazen de, Menkul Değerler Borsası'nda buluyorsunuz kendinizi, bütün servetinizi yatırdığınız hisse senetleri tepetaklak düşmüş, sizi bu kalleş dünyada "tığı teber, şahı merdan" bırakmış...

"Hadi canım sen de" demeyin oturduğunuz yerden. Bunlar olmayacak şeyler değil. Saati altmış dakikadan 24 saatte kim bilir kaç kişinin başına geliyor böyle şeyler, biliyor musunuz? Sizin de başınıza gelmeyeceği ne malum...

Bir süredir perderpey gelip çekmecemizde biriken bazı okuyucu mektupları hatırlattı bize bu konuyu. Hele bir tanesi, yazdığı satırlarda, iki üniversite bitirdiğini, çok geniş bir kültür çevresine sahip olduğunu, genç ve evli olmasına rağmen seks yaşamının neredeyse hiç kalmadığını anlatan İstanbullu bir okuyucumuza ait...

"Eşim de, ben de, okumuş, iyi birer işi, kaliteli sosyal çevresi olan insanlarız" diyordu, ilk bakışta uzun süre mürekkep yaladığını belli eden işlek bir el yazısıyla, "Üniversite sıralarında sevişerek evlendik. O günden bu yana da birbirimizi hiç aldatmadık. Daha doğrusu, böyle bir şeye ihtiyaç duymadık. Çalışma hayatına atıldıktan sonra, ikimizin de şansı iyi gitti. Kaliteli öğrenciler yetiştirdiği bilinen bir okuldan mezun olduğumuz için, bizle çalışmaktan memnun olacağını söyleyen birkaç büyük firma arasında zorlukla tercih yapma durumunda bile kalmıştık. Meslekte ilerlememiz de kolay oldu. Ben bugün, çalıştığım holdingdeki şirketlerden birinin müdürüyüm, eşim ise, yine büyük bir şirketin yönetim kurulu başkanının sağ kolu..."

"Ben, 30'lu yaşlarımın ikinci yarısı içindeyken, bir de çocuk sahibi olduk. Bir-iki yılını çocuk bakımıyla geçiren eşim, kızımızı güvenilir bir bakıcıya gönül rahatlığıyla bıraktığından beri, tekrar çalışmaya başladı. Parasal hiçbir sıkıntımız yok, Allah'a şükür, ikimiz de ortalamanın çok üzerinde sayılabilecek maaşlarla çalışıyoruz. Çevremizde birbirinden kaliteli, kültürlü, aklı başında insanlarla dolu. Hemen her iki akşamdan biri, böyle bir çevre içinde yaşanan sosyal faaliyetlerle geçiyor."

KİMSENİN KİMSEDEN ŞİKÂYETİ YOK

"Karımla olan ilişkimiz de mükemmel. Her açıdan çok iyi anlaşıyoruz. Sorumluluklarının farkında, iyi bir eş ve iyi bir anne... Benim onu sevdiğimi çok iyi biliyor, onun beni sevdiğine de adım gibi eminim. Ama, her şeyin mükemmel olması gereken böyle bir ortamda, çok belirgin bir eksiklik yaşıyoruz. Sakın yanlış anlamayın, kimsenin kimseden şikâyeti yok. Ben kendimden şikâyet etmeye çalışıyorum. Sorunumuzun ne olduğunu tam olarak bilemiyorum ama, bir şeylerin eksikliğinin farkındayım. Sanırım, bu eksiklik de bende... Eşim de bu durumdan şikâyetçi görünmüyor ama, ben, onun da aynı problem içinde olduğunu seziyorum. Demin de dediğim gibi, problemin ne olduğunu bilemiyorum. Biraz vaktinizi almak pahasına anlatmaya çalışayım..."

"Evliliğimizin ilk yıllarında, sabah işe gitmek için giyenen ve süslenen eşimi gördüğün andan beri, akşam eve dönüş saatini iple çekerdim. Biçimli vücudunu mükemmel bir biçimde saran kıyafeti, siyah ince veya ten rengi açık renk çorapların daha da göz alıcı hale soktuğu uzun bacakları, özenle taranan kızıla yakın kestane saçları ve hiç ihmal etmediği nefis parfümü, beni anında baştan çıkartmaya yeterdi. Akşamları benden önce eve gelip üstünü değiştiği halde, küçük soğuk algınlığı hadiselerinin dışında onu hiç bakımsız görmedim. Üstündeki ev kıyafeti de

Her bagaja bir kriko gerek

olsa, ne yapar eder, kendine yakıştırmayı bilir, ya dekoltesinden mermer beyazlığındaki göğüslerini, ya da eteğinin yırtmacından sütun benzeri bacaklarını gösterir, beni baştan çıkarmayı becerirdi. Çoğu kez, yemeği bile bekleyemezdim. Aç karnına sevişmenin, tok karnına sevişmekten çok daha güzel, arzulu ve iştahlı olduğunu o günlerde öğrendim. Çocuğumuzun olması, cinsel yaşamımızı hiç etkilemedi. Tam tersine, eşime olan ilgimi biraz daha artırdı. Görüntüsü dayanılır gibi değildi, beyaz teni biraz daha pembeleşmiş, göğüsleri biraz daha irileşmiş, kalçaları nefis bir yuvarlaklığa kavuşmuştu. Söylemesi ayıp ama, kimi zaman, o nefis yuvarlaklıklara yumulup tadını çıkaran kızımı arasıra kıskandığımı hatırlıyorum..."

"Geçtiğimiz iki-üç yıldır ikimizde de bir değişiklik var. Bu kadar uzun süre içindeki cinsel beraberlik sayısını bir kenara not etseydim, sanırım üç haneli bir rakama ulaşamazdım. Sevişmek aklımıza gelmiyor diyeceğim ama, yanlış olacak... Onu bilmiyorum, benim geliyor. Fakat her hatırladığımda vazgeçiyorum, üşeniyorum ve sevişmek istemiyorum. Fiziksel açıdan, bu beni hiç rahatsız etmiyor işin garibi... Eskiden olsa, iki-üç gün içinde kasıklarım ağrımaya başlar, sıkıntı çekerdim. Eşimin hamilelik döneminde olduğu gibi... Hiç unutmam, hemen her gün mastürbasyon yapıyordum. Şimdi, bunu da yapmak gelmiyor içimden. Üstelik, eşim de aynı durumda. Kendimizi işimize verdik, dostlarımıza verdik, öylesine yuvarlanıp gidiyoruz. İkimizin de bu durumdan şikâyeti yok ama, içimden bir ses, bana bir gariplik olduğunu söylüyor..."

Bir çoğunuz, "İşte, zamansız bir andropoz vakası..." diye iç geçirecek ama, bu teşhiste yanılma payınız çok yüksek. Çünkü, hiçbir şey belirgin değil... Rahatsızlık yok, şikâyetçi yok, belirti de yok... Varolan, sadece seksin olmayışı... Belki, "belden aşağı" fıkralar bile eskisi kadar gıdıklamıyor. Hani o, okuldayken sırf kızlar duysun diye yüksek sesle anlatılan açık-saçık fıkralar... Son yıllarda fıkralar mı tatsızlaştı, yoksa gariplik başka bir yerde mi? O zamanlar en önemli şey "seks yapabilmek"ti, şimdi, önem sıralamasında en gerilerden geliyor. Hatta, gelip gelmediği bile belli değil. Öyle uzakta kalmış ki, sanki "olmasa" da olacakmış gibi...

Ne dersiniz, soruna, şöyle başka bir açıdan bakalım mı?

ESKİ CAMLAR BARDAK OLDU

Eskiden seks problemleri, yetiştirilirken seksin "tu kaka" olduğu söylenen insanları yakalardı. Bu olgu, günümüzde değişmiş değil, geniş kitleler arasında eskiden olduğu gibi sürüp gidiyor. Örneğin, ereksiyon zayıflığı... Çeşitli ön yargılar, edinilen yanlış bilgiler, verilen hatalı nasihatler ve en önemlisi, yaşanan şanssız deneyimler, bu çok sık rastlanan cinsel bozukluğun başlıca nedeni olarak ele alınıyor hâlâ... Ama, bu gruba yeni yeni katıldığı gözlenen birçok insan var ki, onların sorunlarının kaynağı bambaşka... Sendromu, belirgin bir şekilde öne çıkan "cinsel isteksizlik..." 90'lı yılların daha başında gözlenen bu problem, sonlarına doğru bu 10 yıla damgasını vuracakmış gibi görünüyor. Klasik seks problemlerinden farklı olarak, bu sorunu çekenler, genç, cinsel yönden rahat, dışa dönük çiftler arasından çıkıyor. Bu insanların hemen hepsi, modern, açık ve komplekssiz insanlar. Üstelik, birbirlerini çok sevdiklerini söylüyorlar ama, sekse karşı olan isteksizlikleri, kendini, "cinsel ilişkinin giderek seyrekleşmesi" şeklinde gösteriyor. Bu yüzeysel bakıştan anlaşıldığı kadarıyla, ruhsal sevgi, bedensel sevgiyi hızla sollayıp geçmiş durumda... Bu, şimdiye kadar görülmemiş bir olay değil, tıpta adı bile var, isteksizliğe "İnappetenz" deniyor. Ancak hiç araştırılmamış. Hatta Amerika'da, biraz dalga geçercesine "Yuppie Disease", yani "Yuppi Hastalığı" diyorlar. Ya da kısacası "LSD"... "Low Sexuel Desire", yani "Düşük Cinsel Arzu"...

Amerikalılar değişik insanlar... Bir taraftan gırgır geçiyorlar ama, diğer taraftan da ciddiyetle inceliyorlar her sorunu... AIDS olayını başlarda küçümsemenin faturasını çok pahalı ödediklerinden olsa gerek, bu "Yuppie Disaese"i incelemeye başlayalı iki yıl olmuş. Cinsel isteksizlikten şikâyetçi binlerce denekle konuşulmuş, koltuğunda hasta derdi dinleyen yüzlerce psikoloğun görüşlerine başvurulmuş. Sonuçlar pek fazla somut, elle tutulur olmasa da, oldukça kesin ve anlamlı...

SAVAŞMA, SEVİŞ

Elde edilen sonuçları daha etraflı kavramak için, günümüzden biraz daha gerilere gitmek gerekiyor. Şöyle, 60'lı yıllara doğru... Bir çağa damgasını vuran, ünlü "Cinsel Devrim" yıllarına...

Altmışlarda ne oldu?

O çağın genç insanları, hem erkekler, hem de kadınlar, kitle haberleşme araçlarının etkisi ve hızıyla, özellikle gelişmiş ülkelerde bir özgürlük yaşanmakta olduğunu öğrendiler. Seksteydi bu yaşanan farklılık... Bacaklarında blue-jean pantolonlar, uzun saçlı milyonlarca genç kızla, saç uzunluğu onlardan aşağı kalmayan milyonlarca sakallı genç, birlikte "Savaşma, Seviş" sloganını bağırıyorlar, çayırda, çimende, açıkta, ortalıkta, her zaman, her yerde sevişip duruyorlardı. Ancak, bu akımı ortaya koyan solcu öğrenciler, bunu daha çok entelektüel düzeyde ele almaya başladılar. Tıpkı, Marx'ın para ve mal dolaşımı üzerine ahkâm kestiği kuramları inceler gibi, kuru kuru... Bu hızla, hiç durmadan seks yapıp durdular yıllar boyu. Konu öyle bir duruma gelmişti ki, açıkça "devrimci" olan tek soru, "Partide düzecek başka bir şey var mı?" oldu... Seksin bu denli nesnelleştirilmesi, kimse farkında değildi ama, cinsellikte katı, kuru başarı ölçütleri geliştiriyordu. Kim daha çok seks yapabiliyorsa, "en başarılı" oydu. İşte bu olgu, birçoğumuzu kompleksli hale getirdi. O devrin ölçütleri şimdi canımıza okuyor...

Eskiler, "Fazla merhametten maraza doğar" derler, fazla seksten de "bıkkınlık" doğuşuyor işte...

Halbuki, cinsel özgürlüğe giden yolu, o yıllarda "pornografi" açmıştı. Buna rağmen, sonu, başlangıcı gibi yararlı olamadı. Her şeyi tüm açıklığıyla görmek yaramadı genç insanlara... Cinsellikte, hayale, fanteziye de gerek olduğunu farkedemidiler. "Soft Porno", kısa sürede yerini "Hard Porno"ya bıraktı. Oysa, estetik çıplak kadın fotoğraflarının erotizm

duygusunu okşadığı, çıplak kadın görüntülerinin bakanların gözünde bir parçacık "bilinmeyen" bıraktığı için hayal gücüne olanak tanıdığı, hayalin ise, yaratıcı ve tatmin edici erotizmin baş koşulu olduğu biliniyordu. Bütün bunlar, "cinsel devrim" adına görmemezlikten gelindi. Bugün artık "Hard Porno" birçok ülkede ya çekiciliğini yitirmiş durumda, ya da çok daha aşırı üretiliyor...

AH, ŞU SAYI FETİŞİSTLERİ...

Altmış yıllarının kuşağı, aslında cinsellikten kaynaklanan sorunları çözmek istiyorlardı. Bunda da başarılı olamadıkları söylenemez. O zamanların sloganları, içimizdeki erotizmi öldürmeyi hedeflemiyordu. Ama, ne yazık ki, büyük ölçüde zarar verdiler insanların etorizm duygularına... Onların yoketmeyi başaramadıkları kısmını da istatistikçiler tamamladı. Bu garip "sayı fetişistleri", hiç zaman kaybetmeden devreye girdiler ve seks üzerine birbiri ardınca istatistikler yayınlamaya başladılar. Örneğin, "en çok seks yapan ulusun İtalyanlar olduğu", "dazlakların sekste daha başarılı olduğu", "kimlerin, ne zaman, ne kadar, kaç defa, seks yaptıkları" üzerine binlerce araştırma yayınlandı. Bu yayınlar karşısında, çoğu kez, kendine güveni olan insanlar bile bu üzerinde oynanmış sayılara bakarak komplekse kapıldılar. Çünkü, kendileri, istatistiklerde yayınlanan sayılardan ya daha az, ya da daha çok yapıyorlardı bu işi... Hangi salgı bezinin zevk almakla harekete geçtiği, ya da hangi sıvının devreye girdiğini okumak, insanların seksten aldıkları zevki öldürdü. Oysa, zevkin, kuru sayılara ve gerçeklere karşı allerjisi olduğu, esrarengiz ve kuytu girintilerde yaşadığı, istatistik dünyasının neon ışıkları altında varlığını sürdüremeyeceği hiç düşünülmedi...

Gerçi, bunun gerçek erotizmle direkt bir ilişkisi yok ama, "Yuppie Disease" sorununun nedeni, biraz da "o çağ"ın ruhunda yatıyor. O yılların egilimi, insanlara "bireysellik" vaat etmekteydi. Bu ise, gerçekte "içeriksiz" bir tüketici haline getiriyordu insanları. "Kişisel haklar" dendiği zaman, pahalı içki, son model araba, havyar ve şampanyadan söz ediliyordu ama, bu, aşırı bir "doygunluk" yaratmıştı. "Çağın ruhu"nun tüketim zevki, satın alınabilir, elle tutulabilir, "ikâme" zevklerdi. Bunlar da çok kolay elde ediliyorlardı ve çekiciydiler. Üstüne üstlük, aynı "ruh", kişileri önceden belirlenmiş kalıplara göre yaşamaya yönlendirmeye başlamıştı. Acısı şimdi şimdi çıkıyor bu kalıplaşmanın, doygunlukları...

SORUN, SORUN ÜSTÜNE...

Zevkin, belli bir açlığa ihtiyacı olduğuna inananlar, etkilenmediler. Gerçek cinsel zevki biraz çabalayarak elde etmeye çalıştılar. Zevkin dış ölçütlerinden ve kalıplardan arınmış olduğunu, açıkça bilmeseler bile, hissediyorlardı. Onlar, şimdi diğerlerinden daha mutlular. Bilimadamları, "ben" yapılı bozuklukların arttığı bugünkü toplumumuzda, klasik nerotik bozuklukların narsizme dönüştüğünü çoktandır biliyorlar...

Hemen her toplumda "benmerkezci" fert sayısının günümüzde çok artmış olması bir tesadüf değil. Milyarlarca insan, başarı ve maddi kazançlar için kendini paralayıp duruyor. Bütün bu arzu, istek ve ideallerle sosyal bir çevrede yaşamak da o denli güç. Hedefine varmaya çalışan kişinin beynini kurcalayan binbir türlü sorun var. Kişiler, bu sorunlarla o kadar vakit ve enerji kaybediyorlar ki, cinsel isteklerini eyleme koyacak güçleri kalmıyor. Üstelik, bazı sorunların ruhsal etkileri de yabana atılır cinsten değil. Örneğin, işten atılma veya ayrılma, bir sınav, bir ayrılık, aileden birinin kaybı, yakınlardan ayrılık...

Erkeklerin dünyası asırlar boyu duyguları reddetmiş ama, kadınlar, yapıları gereği daha değişkenler. Bu yüzden, günümüzün modern toplumunun aşırı çalışma ortamı, başarı düşüncesi ve stres erkekleri çok kötü bir biçimde avucunun içine alıyor. Özel yaşamda, başarı stres yapıyor. Oysa cinsel zevk, tamamen başka bir dünyada yer alıyor, rahatlama ve gevşeme dünyasında... Ruhunu, avare bir hiçimde gezmeye çıkarmayı başarabilenler, herkesten daha çok zevke yaklaşıyorlar.

Yorgunluk da bir başka cinsel "isteksizlik" nedeni... Yaşadığımız çağın koşulları, vücudumuzun dinlenmesine de izin vermiyor? Çeşitli mesleklerin birbirinden farklı güçlükleri, kişileri de değişik oranlarda etkiliyor. Günün media araçları dünyayı küçültürken, insanları da soluk soluğa bırakıyor. Artık, kişilerin daha çok uyumaya ve daha çok dinlenmeye ihtiyacı var. Enerjinin büyük bir kısmını götüren bu yorgunluk da, cinsel isteksizliğin bir başka nedeni...

SOSYOLOG FALCILAR YANILIRSA

Dünyanın böylesine küçülmesini sağlayan en belli başlı unsur da teknolojinin inanılmaz boyutlara varması... Birinin uzaya fırlattığı on metre boyunda bir teneke parçasıyla tüm dünyayı TV ekranından izleme olanağına kavuşan insanoğlu, bu ve benzeri teknolojik nimetlerden uzak tutamıyor kendini... Eğer futbola delicisine bir ilgi duyuyor da, İtalya'daki Dünya Kupası'nı izlemek istiyorsanız, yapacağınız iş çok basit: Gider, ücretini bayılır, çanak anteninizi çatınıza kurarsınız. Aynı şekilde, çağımızın oyuncağı bilgisayar tutkunuysanız, cinsel arzunuz yine tehlikeye girmiş demektir. Bu, son 10 yıldır yaygınlaşan bir rahatsızlık ama, şimdiden literatürlerde yerini almış durumda... Bilgisayar tutkunlarının sekse daha az düşkün oldukları biliniyor. Bu kişiler, zevki bilgisayardan alıyor ve iktidar oyununa, konuşma zenginliği ve düşünme derinliği olmaksızın, "digital", sadece "yes" ve "no" mantığıyla bakıyorlar. Bu nedenle, onlar için, sekste de ara düşünce ve nüans yok. Sadece, "yes ve "no" var. Akıllarına geldiği zaman yaptıkları sekste de "yüzeysel" bir boşalma var. Acaba bu durum, yavaş yavaş robotlaşma yolunda atılan ilk adımlar mı dersiniz?

Kadınlar buna alışık ama, her birkaç ayda değişen dış görüntü de etkiliyor erkekleri... Üç ayda bir, başka bir erkek imajının moda olduğunu öğrenen erkek, ürküyor ve çekingenleşiyor. Sanıldığının aksine, erkek, eski devirlerin erkekleri gibi değil. Kadın Hakları akımı, zaten birçoğunun kendine güvenini yok etmiş durumda. Bu durumda olan erkek bir erkeğin, kendine güven duyan bir kadınla karşılaştığında duyduğu korku, onun seksten alacağı az buçuk zevke de engel oluyor...

Korku, stres, heyecan ve yorgunluk hissettiğimiz zaman ne yaparsınız? Yatıştırıcı biriki ilaç alırsınız değil mi? Buyrun size bir başka neden daha... Bu tür rahatsız edici duyguları alkolle gidermeye çalışanlar da az değil. Cinsel isteksizliğin belirmeye başlamasında, alkolün payı da, en az alınan diğer haplar kadar çok... Barbitüratlar, sakinleştiriciler, uyarıcılar, sadece ereksiyonu değil, kadında ıslanmayı, orgazmı ve boşalmayı da negatif bir biçimde etkiliyor. Hatta hatta, son derece masum nedenlerle alınan doğum kontrol haplarının bile bazı kadınlarda cinsel isteksizlik yarattığı örneklerle sabit...

Sorun, sadece bir uzmana danışılmadan alınan ilaçlardan kaynaklanmıyor. Diplomalı bir hekim tarafından önerilen bir ilaç tedavisinin bile cinsel isteksizliğe yol açması olası. Hem doktorun hem de hastanın, alınan ilaçların yan etkilerine dikkat etmeleri gerekiyor. Alkolde de aynı tuzak var... Az miktarlarda alınan alkolün sinirleri gevşettiği ve cinsel arzuyu artırdığı söylentisi birçok insanı şişeye bağımlı kılıyor. Aslında, bu söylenti gerçek. Ancak, ne kadar alkolün, kime, ne kadar yararlı olacağı da meçhul. Kişinin, alkolün ya da diğer ilaçların vücuduna nasıl etki yaptığını bilmesi gerek. Özellikle alkole olan dayanıklılık limitinin saptanması çok önemli...

İnsanlardaki cinsel isteksizliğin nedenleri, aslında sayılamayacak kadar çok... Bir kısmı ruhsal, bazıları da fiziksel nedenlerden kaynaklanıyor. Bu sorunları anlatmak da zor, saklamak da... Onunla yaşamak hepsinden güç. Ancak, insanlar, bu konuda iki arada, bir deredeler... Yüzyıllar boyu onlara cinselliklerini saklamak öğretildi, 60'lardan sonra da saklamamaları... Her iki öğretinin etkisi de hâlâ sürüyor. Bu iki zıt uç arasında bir denge kurmaya çalışıyorlar.

Doksanlı yıllarına, 80'li yıllara nazaran daha az stresli, daha rahat, daha umut verici olacağı söyleniyor ama, ya sosyolog falcılar bir kez daha yanılırlarsa... O zaman, meseleyi bir kez daha ele almaktan başka çare kalmayacak. Üstelik, seks makinemizi tamir ettirmek de mümkün değil. En iyi çözüm, ruhumuzu rahatlatmayı öğrenmek. Eğer ruh bir kez rahatlarsa, cinsel yönden her şey yoluna girecektir... P

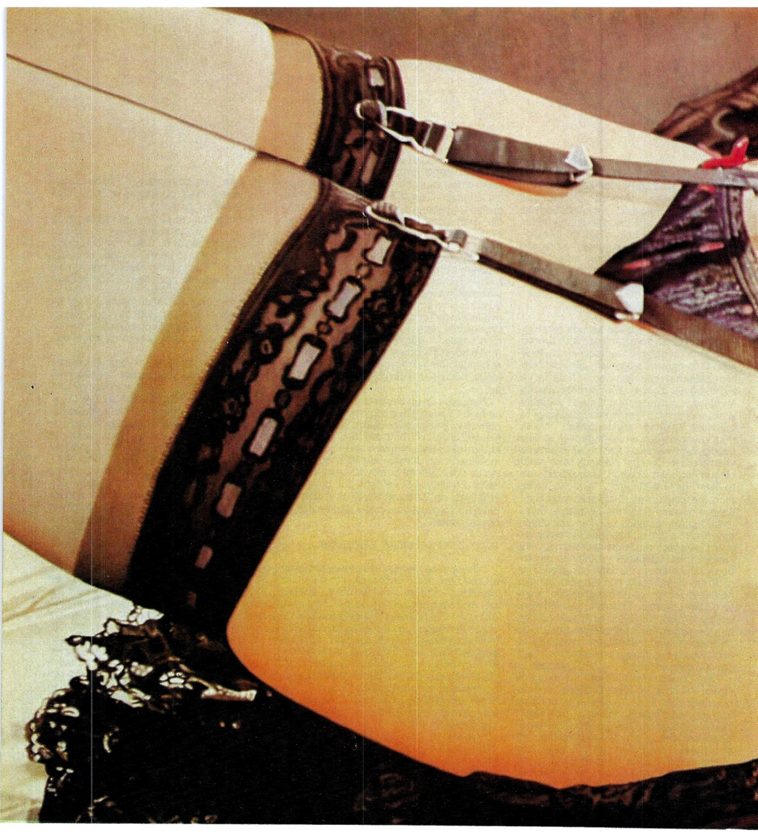

FEMİNİSTLERİ KUDURTUYOR AMA...

FIRÇAYLA HAYAT VERİYOR

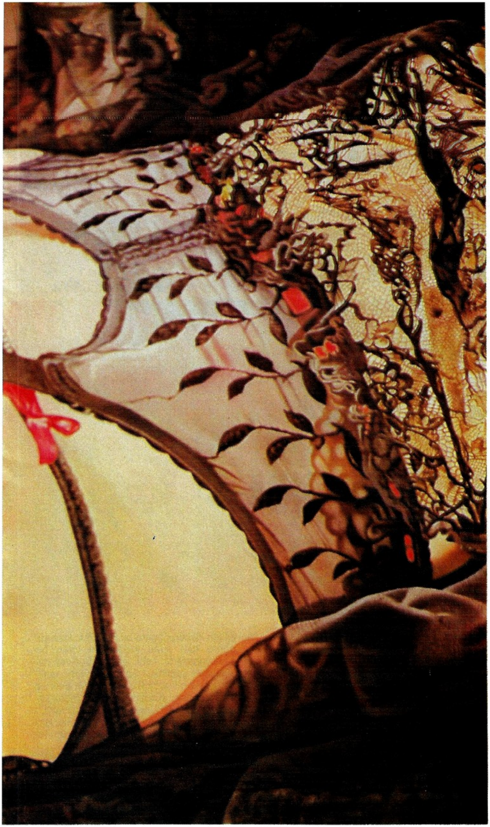

Bütün sanatçıların ortak kaderidir anlaşılamamak... Tüm yaşamlarını, giderek ustası oldukları sanat dalına adarlar ama, çok azının kıymeti fark edilir hayattayken... Dünyanın çeşitli müzelerinde resimleri, heykelleri sergilenen, ya da eserleri ünlü müzayede salonlarında milyarlarca liraya el değiştiren sanatkârlara şöyle bir bakın... Birçoğu, ömürlerini beş paraya muhtaç sefalet içinde geçirmiş ve şöhreti yakalayamadan göçüp gitmiştir...

Amerikalı ressam John Kacere'nin yazgısı, biraz daha farklı... Eserleri, 20 yıldır tanınıyor, biliniyor, hak ettiği değeri de buluyor. Ama, Kacere mutsuz... Bugüne dek, eserlerini hep savunmak zorunda kalmaktan... Adı, "Dantel ressamı"na çıkmış. Oysa, kendine takılan bu "küçümser" ad bile, sanatında ne kadar başarılı olduğunun bir kanıtı...

John Kacere, ABD'nin Iowa eyaletinde doğmuş. Çeşitli sanat akademilerinde eğitim alırken bile resim yapmaya devam ediyormuş. Ama, hiçbir zaman, kadın külotu ile genç kız poposundan başka bir şeyin resmini yapmamış. Kimi zaman, çorap ve jartiyere de uzandığı olmuş ama, tüm bir kadın vücudu hiç resmetmemiş...

İşte, ileri-geri yapılan eleştiriler de bu noktada başlıyor zaten... Kacere, bunları da ikiye ayırıyor, profesyonel eleştirmenlerin soruları ve amatörlerin ön yargıları... Ancak, profesyoneller onu sinirlendirirken, amatörler de üzüyor. Yanıt vermekte güçlük çektiği soruların başta geleni, "20 yıldır, genç kız poposu ve külotundan başka bir şey neden çizmediği"...

Sanatının bu yönünü, "Hoşuma gittiği için..." cümlesiyle yanıtlıyor Kacere... "İnsan yaşamının en önemli şeyleri, kadın vücudunun kalça ve karın bölgesinden oluşur. Niçin bunu sürekli tekrarlamam gerekiyor" diye

JOHN KACERE, 20 YILDIR KADIN KÜLOTU VE POPOSUNDAN BAŞKA BİR ŞEY RESMETMEMİŞ BİR RESSAM. RESİM DEĞİL, ADETA BİR FOTOĞRAF KADAR TİTİZLİKLE ÇALIŞILMIŞ ESERLER YAPTIĞI TABLOLAR... ADI, "DANTEL RESSAMI"NA ÇIKMIŞ AMA, BU SIFAT ONU KÜÇÜLTECEĞİNE BÜYÜTÜYOR. ONU EN SİNİRLENDİREN ELEŞTİRİLER, FEMİNİSTLERDEN GELMİŞ. KACERE'Yİ "ERKEKLERİN RÖNTGENCİLİK ARZULARINA HİZMET ETMEK"LE SUÇLAMIŞLAR...

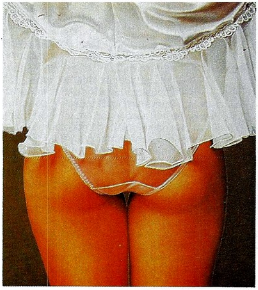

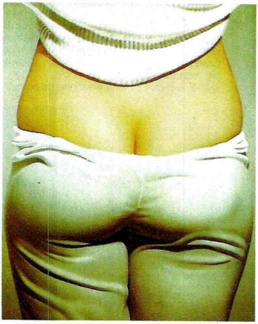

FIRÇAYLA HAYAT VERİYOR

yakınıyor...

İkinci soru, "Bu yaptığınız, sanat mı, değil mi?" Cevabı ise, resimlerini göstererek veriyor Kacere, "Buyrun bakın, kendiniz karar verin..." Resim değil, adeta bir fotoğraf sanatçının yaptığı tablolar... Büyük bir titizlikle çalışılmış eserler bunlar... İpekli bir külotun kıvrımları, saten bir iççamaşırın dikişleri, lastikli bir jartiyerin büzgüleri, doğal kristalden yontulmuş bir fotoğraf makinesi objektifinden aktarılmışcasına gerçek. İnsanın, elini dokundursa, görünen kumaşın altındaki sıcak teni hissedeceği geliyor...

Kacere, tablolarına şüpheyle bakan göz sahiplerinin,Tanrı'nın onlara sunduğu bu emsalsiz organı yeterince değerlendiremedikleri görüşünde..." Gözlerini görmek için kullanmıyorlar, bakmak için kullanıyorlar" diyor, "Halbuki, gördüklerini değerlendirseler, biraz olsun bana hak verecekler. Gerisi, daha sonra gelir nasıl olsa".

İyi niyetli eleştirmenler, Kacere'nin eserlerini, 1780-1867 yılları arasında önemli yapıtlar vermiş ünlü Fransız ressamı Jean Ingres'in tabloları ile kıyaslıyorlar. Daha da utanmazları, Vargas, Aslan Sorayama gibi günümüz erotik resim ustaları ile olan sanatsal benzerliklere dikkat çekiyorlar... Bütün bunlar, Kacere'yi çileden çıkartmaya yetiyor... Oysa Kacere, her sanatçının kendine özgü bir stili ve sanat anlayışı olduğunu savunuyor. Konu, sınıflandırmaya gelince de, hemen "Hiperrealist" sıfatını yakıştırıyorlar. İyi anlaşılamadığına da işte bu noktada emin oluyor sanatçı. Çünkü, kendini daha çok "sürrealist" olarak tanımlıyor...

Tüm bu hatalı yaklaşımlar ve yıpratıcı eleştirilerden sonra suskunluğu seçmiş Kacere... Artık, eserleriyle ilgilenip soru sormaya kalkanlara pek yüz vermiyor. Konuşkan olduğu tek nokta, eserlerini yaratırken kullandığı teknik...

Kacere, önce, resmini yapacağı objenin fotoğrafını çekiyor... Bu, kimi zaman ipekli, kimi zaman saten, bazen patiska, bazen de dantel külot olabiliyor. Yanında ipekli çorap, jartiyer veya seksi bir çorap lastiği de görünebilir. Ama, onun yaptığı sadece iççamaşırı resmi değil. Bu çamaşırları giydirdiği genellikle genç ve biçimli vücutlu kadınları da özenle seçiyor. Onun için, çamaşırın estetiği kadar, çamaşırı giyen kadının vücut estetiği de çok önemli.

Mankenine istediği pozu verdirip fotoğrafını çeken Kacere, sonra bu fotoğrafı, kısa süre sonra tual sıfatı kazanacak olan bir perdeye yansıtıyor. Tabii, orijinal ölçekten daha büyük bir şekilde... Sonra, boyama faslına geçiyor, en küçük kıvrımlara, en belirsiz gölgelere kadar... Kacere, inanılmayacak kadar "perfeksiyonist", yani mükemmeliyetçi... Bütün eserlerinde kusursuzluğu aramış. Birçoklarında da bu sıfatı yakaladığı söylenilebilir...

Yıldızının hiç barışmadığı bir kesim var ki, onlar feministler. Bu akımın şiddetli savunucuları, Kacere'yi "baş düşman" ilan etmişler. "Halbuki, beni, kadınların güzelliğinden daha fazla etkileyen başka bir şey yok' diyor Kacere, "Gerçek kadınlar, beni hiçbir zaman, 'kadın düşmanı', ya da 'seks delisi' olarak görmedi. Benim sadece kadın poposu resmettiğimi düşünenler kör olmalı..."

Feministler, işi daha da ileri götürüp, "erkeklerin röntgencilik arzularına hizmet etmek"le suçluyorlar Kacere'yi... Bu suçlama da küplere bindirmeye yetiyor sanatçıyı. "Bunların yaptığı, külot ve popo saplantımı pornografi ile bağdaştırmaya kalkanlarınki kadar çirkin..." diyor, "Bu insanlar, birçok güzelliğin varolduğu dünyamızda boşuna yaşıyorlar..."

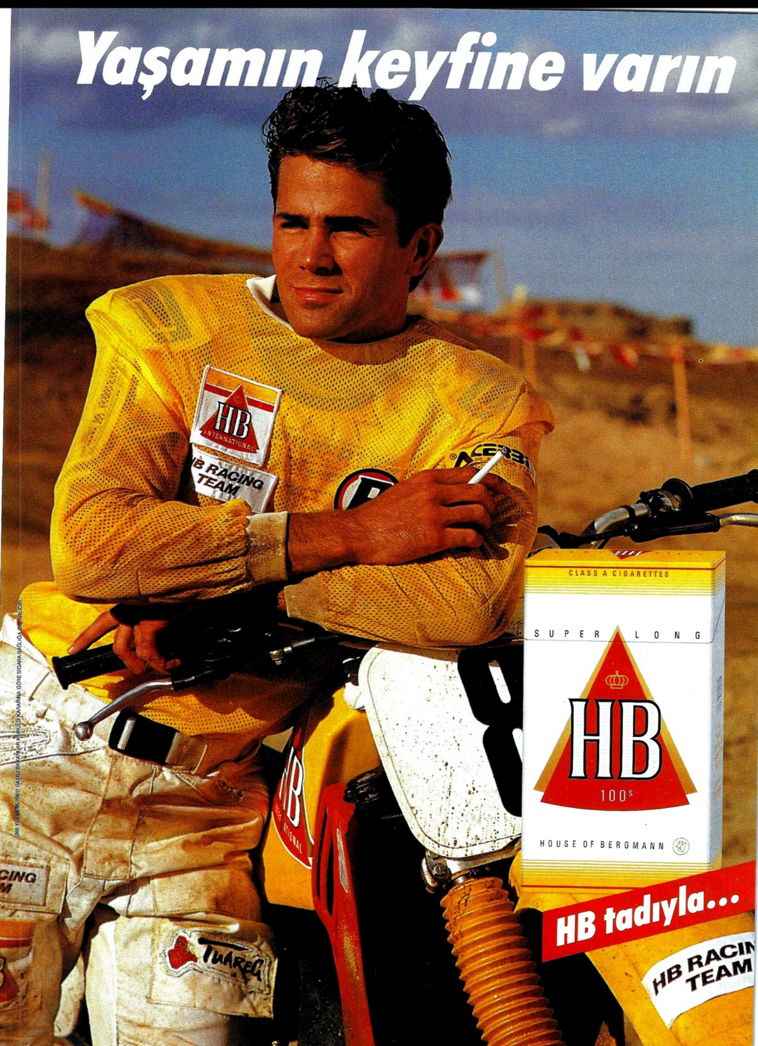

Yaşamın keyfine varın
HB INTERNATIONAL
HB RACING TEAM
CLASS A CIGARETTES
SUPER LONG
HB
100s
HOUSE OF BERGMANN
HB tadıyla...
HB RACING TEAM
TUAREG
1986 YILI VE 86/10911 SAYILI BAKANLAR KURULU KARARINA GÖRE SİGARA SAĞLIĞA ZARARLIDIR

Gülüm

FOTOGRAFLAR EROL ATAR

Mayıs ayının en güzel yanı nedir biliyor musunuz? Baharın gelişi, havaların ısınışı, okulların tatil oluşu falan değil... Mayısın en güzel tarafı, güllerin açışıdır, bildiğiniz güllerin... Sarı, beyaz, kırmızının bütün tonlarında milyonlarca gül... Mevsimlerin en güzelini müjdelercesine renklerinin en parlak tonlarını kuşanırlar. Playmen, 1990 yazına işte böyle bir ''sarı gül''le girdi: Gencecik, taptaze, dalında bir gonca gül, Gülüm... İstanbul'a göre nispeten daha sıcak olan İzmir'de oldukça erken açmış. Bu genç yaşında tam üç filmi var. Sonuncusu ise, ''Küçük'' sıfatı artık garip kaçan genç Emrah'la birlikte... ''Erken kalkan çok yol alır'' demişler, Playmen'in Gülüm'ü de hızlı ilerliyor. Şimdi, binlerce sevenini de taktı ardına. Yolu uzun ama, geleceği çok parlak...

PLAYMEN MAYIS-GÜLÜM

Kör dilenci, sokağın köşesine oturmuş dileniyordu. Yanıbaşında duran köpeği, bir ara tek bacağını kaldırdı ve sahibinin omuzuyla ayakkabısının üzerine işedi. Bunu fark eden dilenci, hemen cebinden biraz ekmek parçası çıkardı ve köpeğe verdi.

Olayı, yakında duran bir yaşlı kadın görmüştü. Dilencinin yanına yaklaştı ve "Bu yaptığınız inanılmaz bir büyüklük, ne kadar iyisiniz" diye tebrik etti.

"Hayır, yanılıyorsunuz bayan" diye sözünü kesti yaşlı kadının dilenci, "Çiğneme sesinden kafasının ne tarafta olduğunu anlıyorum, sonra da kıçına yapıştırıyorum tekmeyi..."

Polis, ara sokaktaki oteli basmış ve kaçak çalışan bütün fahişeleri kimlik kontrolü için sokakta sıraya sokmuştu. Sokaktan geçen yaşlı bir kadın kalabalığı merak etti ve kızlardan birine sordu:

- "Evladım, burada ne oluyor?"

Kızlardan biri muzipçe cevapladı:

- "Portakal dağıtıyorlar teyze..."

- "Kızmazsanız, ben de girebilir miyim sıraya?" diye sordu kadın.

"Tabii" dedi kızlar. Biraz sonra sıra gelmişti. Polis memurlarından biri yaşlı kadını görünce hayretle sordu:

- "Yahu teyze, sen bu iş için fazla yaşlı değil misin?"

- "Yok, yok hayır" diye telaşla yanıtladı yaşlı kadın, "İlk önce soyuyorum, sonra emiyorum..."

Motosikletli bir serseri ile kız arkadaşı yol kenarına park etmişler, bir film çekimini izliyorlardı. Tekrar edilecek olan kavga sahnesi için, yönetmenin aklına birdenbire güzel bir fikir geldi, jöne döndü ve "Şu serseriyi görüyor musun? Git ve ona sataş. Kavga çıkınca da biz çekeriz, gerçek bir döğüş sahnesi olur..." dedi.

"Peki" diyen jön, serseriye yaklaştı ve sordu:

- "Bu tipsiz karı sevgilin mi?"

- "Tam üstüne bastın" dedi serseri...

- "Hayatımda bunun kadar çirkin bir yaratık görmedim" diye üsteledi jön...

- "Gördün mü?" diye döndü kız arkadaşına serseri, "Söylüyordum da bana inanmıyordun..."

Genç çift, arabayla yol alırlarken elleşiyorlardı. Biraz sonra kız bluzunu çıkardı, erkek memelerini okşamaya başladı. Kız da boş durmuyordu, erkeğin pantolonunun fermuarını çözmüş, elini açıklıktan içeri sokmuştu. Biraz sonra, kızın bluzunu çıkartan erkek, bu kez eteği çıkartmaya başlamıştı. Derken, kız çıplak kaldı, erkeğin kucağına eğildi, biraz sonra da olanlar oldu...

Kontrolünü kaybeden araba, yol kenarındaki tarlaya girmiş, hoplaya zıplaya ilerleyerek bir saman yığınına çarpmıştı. Şiddetli çarpmayla birlikte ön camdan fırlayan genç adam, o hızla önlerindeki saman yığınına battı. Kız şaşırmıştı, uzun bir süre kendini toplayamadı. Neden sonra kendine gelip arabadan çıktı. Erkek arkadaşının ayağından fırlamış ayakkabının tekini önüne kapatarak yardım istemeye koştu.

Az ötede çiftçiler çalışıyorlardı. Kızın çığlıklarını duyup doğruldular: "İmdat, imdat, erkek arkadaşım battı, yardım edin lütfen!!!"

Çiftçilerden biri gözucuyla kızın önündeki ayakkabıya baktı, "Bayan" dedi, "Eğer bu kadar derine gömüldüyse elimizden bir şey gelmez."

İki sevgili, ıssız bir köşeye çektikleri arabalarının arka koltuğunda sevişiyorlardı. İlişkinin en heyecanlı yerinde, erkeğin omuzuna bir el dokundu. Bir bekçiydi bu, sessizce yaklaşmış, arabanın açık penceresinden elini uzatmıştı... Telaşla toparlanmaya çalışan genci durdurdu bekçi, "Keyfini bozma" dedi, "Sonra sıra bende..."

Bekçinin gülümseyen yüzünü görünce rahatlamıştı delikanlı... "Peki, iyi ama..." dedi kekeleyerek, "Ben daha önce hiç bekçi yapmadım ki..."

Sıkı bir check-up'tan sonra sadece 12 saatlik bir ömrü kaldığını öğrenmişti genç adam... "Şaka yapma doktor" diye yalvardı ama, doktor teşhisinden emindi, "Git ve bu 12 saati en iyi şekilde değerlendir" dedi...

Adam eve geldi ve acı haberi karısına anlattı. Kadın da şok olmuştu, kocasına, bu sürede ne yapmak istediğini sordu... "Hep yatakta ölmek istemişimdir" dedi adam, "Şöyle, iyi bir sevişmenin ardından..."

Yatağa girdiler ve sevişmeye başladılar. Bir süre sonra, ikisi de perişan bir şekilde yıkılmışlardı yanyana. Genç adam, şimdiye kadar yaşadığı en zevkli dakikalarını geçirmişti, heyecanla döndü karısına, "Çok iyiydi' dedi, "Hadi, bir kere daha yapalım..."

"Söylemesi kolay tabii" dedi karısı yorgunluktan bitkin bir sesle, "Yarın sabah erken kalkacak olan sen değilsin..."

"Çabuk yardım edin, n'olur?" diye çığlık çığlığa bağırıyordu telefondaki kadın sesi, "Yatak odamın penceresine iki adam tırmanıyor.."

"Burası itfaiye bayan" dedi telefona çıkan memur, "Sizi hemen polis müdürlüğüne bağlıyorum..."

"Hayır, hayır" diye kesti adamın sözünü kadın, "Polisi değil, sizi istiyorum. Adamların daha uzun bir merdivene ihtiyaçları var..."

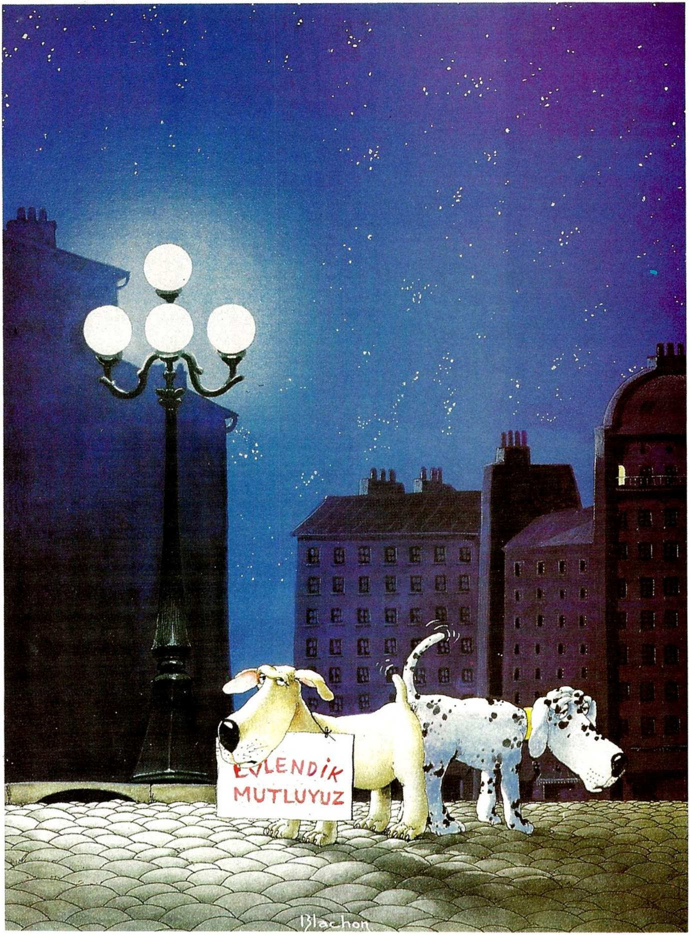
EVLENDİK
MUTLUYUZ
Blachon

GÜNEY AFRİKA STEPLERİNDE BİR "KOKET"...

YOK DEVENİN KUŞU!!!

Hemen her hayvanat bahçesinde baş köşeye buyur edilen devekuşları, insanlar tarafından tanındıklarından çok daha ilginç hayvanlar... Kanadı olup uçamayan, korktuğunda kafasını kuma gömdüğü sanılan bu garip biçimli kuşun bugünkü nüfusunun neredeyse tamamı, Güney Afrika'da küçük bir kentte yaşıyor. Kentin tek geçim kaynağı olan 120.000 devekuşu, doğal çevrede eti, tüyü, yumurtası ve derisi için yetiştiriliyor ve kanunlar çerçevesinde çok sıkı bir şekilde korunuyor.

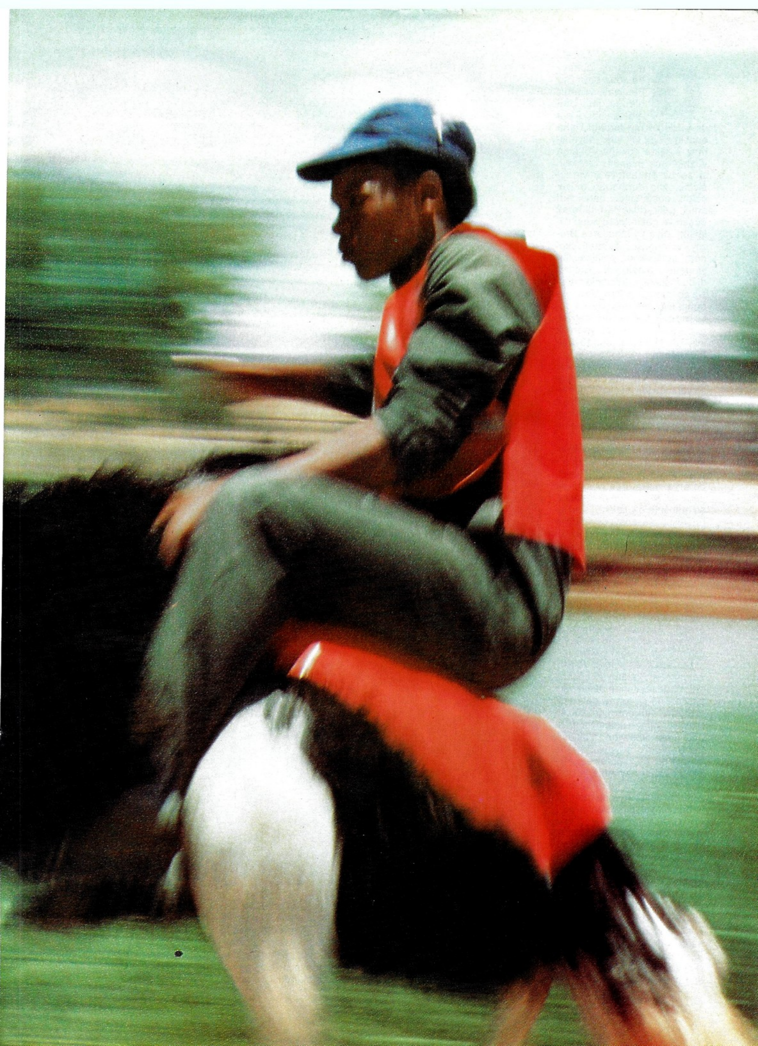

Geçtiğimiz günlerde sona eren Rio Festivali, yıllardır olduğu gibi, yine ardında birçok anı ve yüzlerce ölü bıraktı. Daha öncekilerden tek farkı, dayanılmaz sıcakta sokağa dökülen yüzbinlerce insanın, festivali, siyasi bir protestoya çevirmesiydi... Hiç durmadan müzik çaldı, göstericiler dans etti ama, gelir düzeyleri giderek düşen ve geçim derdinden "illallah" diyen yüzbinlerce Brezilya vatandaşı, hükümeti, ekonomi politikasını, politikacıları şiddetle protesto etti... Haklıydı bu insanlar... Milyonlarca işsiz aç-açık gezerken, ülke, yabancı ülkelere milyarlarca dolar dış borç takmışken, festival, dansçıların süslerini yapmak için 700 kilo devekuşu tüyü ithal etmişti...

"Devekuşu tüyü kaç paralık şey, dünya çapında bir festivalin yanında lafı mı olur?" demeyin... Tüyler, Güney Afrika Cumhuriyeti'nin Cape kenti yakınlarındaki Oudtshoorn kasabasından getirtiliyor.

Oudsthoorn, Cape'in 400 kilometre uzaklığında, kıraç bir arazide kurulu küçük bir kasaba ama, literatürde önemli bir yeri var. Kent, dünya devekuşu nüfusunun yüzde 97'sini barındırıyor. Kasabayı çevreleyen uçsuz bucaksız arazinin üzerine yayılmış çiftliklerde 120.000 devekuşu yaşıyor. Bu durum, doğanın bu yeryüzü parçasına sunduğu bir nimet değil. Tam tersine, 19. yüzyılın başlarına doğru soyu neredeyse tükenmekte olan bu "türünün biricik örneği" hayvanı yok olmaktan kurtarmak için insan eliyle yaratılmış bir "doğal çevre"...

Sadece Arabistan'ın ve Afrika'nın step, ya da yarı çöl bölgelerinde rastlanan devekuşu, aslında ne deve, ne de kuş... Kanatları normal teşekkül etmesine rağmen uçamıyor ama, uçar gibi koşuyor. Yaklaşık 2-2.5 metre boyuyla saatte eriştiği hız 80 kilometre... Afrika'nın vahşi hayvanlarla dolu doğasında, onu yakalayabilecek tek canlı var, o da memelilerden bir vahşi hayvan olan çita...

Devekuşunu evcilleştirmeyi ilk kez, 10 bin yıl önce Eski Mısırlılar başarmış. Tüyleriyle firavunları ve kraliçelerini serinletmişler, etiyle karınlarını doyurmuşlar. O günlerden beri sayılarının sürekli azaldığı ilk kez Edward çağında farkedilmiş... Devrin züppeliğine uyum sağlamak zorunda kalan İngiliz aristokrasisi, "mecburi" bir aksesuvar haline gelen devekuşu tüylerinin fiyatlarının sürekli artışı karşısında, çareyi, bu sevimli hayvanları üretmekte bulmuş.

Güney Afrika'nın sömürge tarihini yazan kitaplar, 1904 ile 1913 arasında, bazı uyanıkların devekuşu tüyü ticaretiyle "evladiyelik" servetler yaptıklarını ve bu ticaretin, Güney Afrika ihracatının dörtte birini oluşturduğunu yazıyor. Ancak, yirmi yıl arayla peşpeşe gelen iki büyük dünya savaşı, her şeyi olduğu gibi, bu işi de etkilemiş... Gerçi, günümüzde, devekuşu tüyü ticareti eski önemini ve değerini kaybetti ama, Outdtshoorn kasabası sakinleri, yetiştirdikleri bu hayvanın hemen her şeyinden faydalanmaya çalışıyorlar...

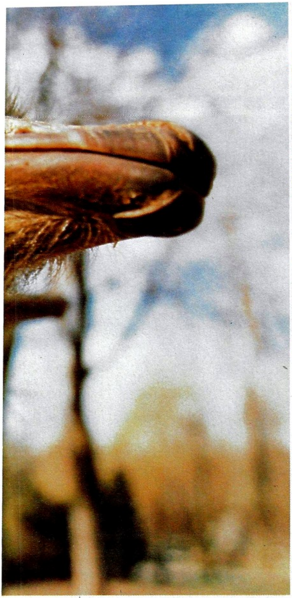

Devekuşunun ticari değerinin yüzde 50'sini derisi oluşturuyor. Çok sağlam ve birçok işe yarayan bir derisi var. Geri kalan yüzde 50'nin 40'ı ise tüy... Ancak, devekuşu tüyü iki ayrı şekilde değerlendiriliyor: Sorguç tüyleri ve gövde tüyleri... Sorguç tüyleri diğerinden iki misli fiyata satılıyor ve kilosu yaklaşık bir milyon lira civarında... Brezilya da, her festivalde bir milyar liraya yakın para ödüyor bu tüylere... Ama, ne yazık ki, bir devekuşundan kilolarca tüy çıkmıyor, bir hayvandan en fazla 250 gram sorguç tüyü elde ediliyor.

Gövde tüyleri ise yaklaşık bir kilo... Her iki cins tüyü almak da, ancak doğumdan 9 ay son-

Güney Afrika'nın Little Karoo eyaletindeki Oudtshoorn kasabasının tek geçim kaynağı devekuşları... Kasaba sakinleri, yetiştirdikleri devekuşlarının hemen her şeyinden faydalanıyorlar.

ra başlamak üzere, yılda iki kez mümkün olabiliyor. Devekuşundan bu kadar az tüy çıkmasının nedeni ise çok komik: Hayvanın sadece vücudu tüylü, geri kalan bölgeleri, bacakları, boynu, alt kısımları sanki tıraş edilmişçesine çıplak... Ha, unutmadan ekleyelim, bir de hayvanın yüzüne "koket" bir ifade veren uzun kirpikleri var.

Bir devekuşunun ortalama ağırlığı 120 kilo... Her bir butu 10 kilo çekiyor. But eti çok yumuşak ve leziz. Devekuşu etinin dünya pazarına da, yine Oudtshoorn'daki "Devekuşu Üreticileri Birliği" hâkim... Konularında oldukça iddialı olduklarını söyleyen birlik yöneticileri, hayvanın yumurtasının da gözardı edilmemesini belirtiyorlar. Bir devekuşu yumurtasının 24 tavuk yumurtası miktarında olduğunu ve tanesinin 750 liraya satıldığını söylüyorlar. Neredeyse bir futbol topu iriliğinde olan bu yumurtalar, transport sözkonusu olduğunda, ucuzluğunun yanı sıra sağlamlıklarıyla da ünlü... Bir yumurta, tamı tamına 250 kilogram ağırlık kaldırabilecek kadar sert kabuklu...

Devekuşunun, bu küçük Güney Afrika kentine sağladığı bir başka fayda daha var ki, bu da, emsalsiz hayvanın midesiyle ilgili... Yetişkin bir devekuşunun midesi, kimi zaman, Ali Baba ve Kırk Haramiler'in mağarasından zengin olabiliyor. Genellikle ot ve taneyle karın doyuran devekuşları, aslında ne bulursa mideye indiren cinsten bir hayvan... Üreticiler, bir devekuşunun, gözler önünde bir litrelik cam şişe yuttuğunu gördüklerini söylüyorlar... Bunun nedeni, hayvanın aç gözlülüğü değil, ağzında çiğnemeye yarayacak diş olmadığından bir devekuşu, midesine aldığı besini öğütebilmek için yaklaşık 1,5 kilo kadar taş yutmak zorunda. Bunu iyi bilen Oudtshoorn'un devekuşu üreticileri, kesilen hayvanın midesine özel bir dikkat sarfediyorlar. Çoğu kez, açılan mideden yarı değerli ve değerli taşlar çıkıyor. Bu da, üreticiler için "sürpriz" bir yan gelir...

Bu değişik sanayii sürekli geliştirme kararı almış Üreticiler Birliği... Örneğin, bir devekuşunu, ya da yumurtasını yurtdışına çıkarmak kesin olarak yasak. Ancak kısırlaştırılmış devekuşlarının ülkeyi terketmesine izin veriliyor. Aynı şekilde, devekuşu mezbahası ve tabakhanesine gezinti yapmak, ya da fotoğraf çekmek de yasak. Bütün bu yasakların nedeni, başka ülkelerin de devekuşu yetiştirme çalışmalarına girmesi... İsrail, Avustralya ve Amerika, bu hayvanları, uygun iklimlerde ve bölgelerde yetiştirmeye çalışmışlar. Ancak, henüz randıman alacak düzeye gelememişler. Günün birinde bu ülkelerin rakip olma olasılığına karşı, Üreticiler Birliği Başkanı Coetzee, kendinden çok emin: "Rakiplerle rahatça başedebiliriz. Çünkü, bu konudaki engin tecrübemiz ve kullandığımız ucuz işçilikle bize yetişmeleri olanaksız" diyor...

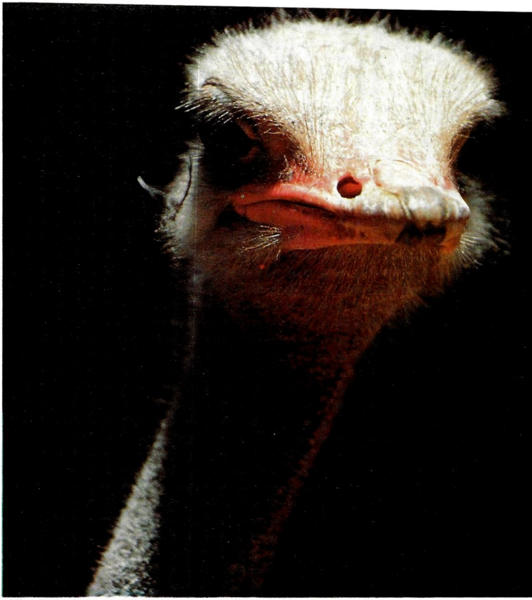

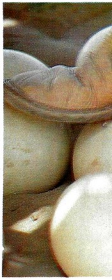

Devekuşları, ülke ekonomisine katkıda bulunmakla kalmıyor, Güney Afrikalılar arasında siyasi bölünmeye bile neden oluyor. Outshoorn kentinin bulunduğu Little Karoo eyaletinin sakinleriyle diğer vatandaşları

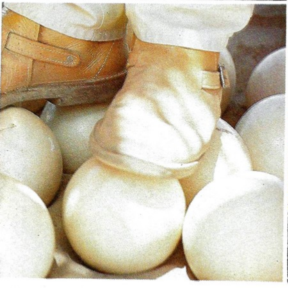

arasında zaman zaman ikilik yaratabiliyor. Little Karoolular, özellikle devekuşlarının korktuklarında başlarını kuma gömdükleri iddiasına fena halde bozuluyorlar. Tam tersine, hayvanın her düşmandan kaçabilecek kadar hızlı bir koşucu olduğunu, herhangi bir düşmanın yetişmesi durumunda da, ayak tırnaklarıyla çok sert "çifte" atabildiğini savunuyorlar. Bu tırnakların etkisi oldukça güçlü gerçekten...

Kim, ne kadar dalga geçerse geçsin, Oudtshoornlular ellerindeki fırsatı en iyi şekilde kullanıyor ve bu "altın yumurtlayan tavuk"a gereken değeri veriyorlar...

Bir devekuşunun ortalama ağırlığı 120 kilo. Bir yumurtası ise, 24 tavuk yumurtası büyüklüğünde... Üstelik, kaya kadar da sağlam, tam tamına 250 kilogram ağırlık kaldıracak kadar sert kabuklu.

Porno film meraklılarının gözde yıldızı Marylin Chambers, 1970'lerin sonuna doğru, sevenlerinin karşısına birkaç yeni filmle çıktığında, izleyenlerin gözleri şaşkınlıktan büyümüştü... Ar damarı çok genç yaşlarda çatlamış güzel yıldızın "sol labia minora"sında, spot ışıkları düştükçe bir küçük pırıltı farkediliyordu... Kameranın yaptığı ilk "zoom"la anlaşıldı pırıltının ne olduğu: Küçük, altın bir küpeydi bu... "Sadece bende yok ki" diyordu yıldız soranlara, "Birçok kişi kullanıyor ama, galiba göstermeye ilk cesaret eden benim..."

Chambers'ın bu "ifşaatı" ndan sonra da kimse çıkmadı "Bende de var" diye... Bu nedenle, cinsel organına küpe taktıran şöhretli, ya da sıradan kişilerin kimler olduğu yansımadı basına. Buna karşılık, kulağa küpe takma modası ve küpe taktıranların sayısında hızlı bir yayılma gözlendi. Kadınlar zaten takıyorlardı ama, bu kez çeşitli mücevherlerle bezenmiş küçük halkaları takıp takıştıranlar erkeklerdi...

Sanıldığının tam tersine, bu akım, Afrika'nın ya da Amazonlar'ın ilkel kabilelerinden değil, ABD'nin California eyaletinden başlamıştı. En sık görüldüğü yerler, eyaletin iki büyük kenti, Los Angeles ve San Francisco'ydu. Bu iki kentin aynı zamanda "Eşcinsellerin Başkenti" olduğunu iyi bilen kamuoyu, hemen yapıştırdı damgayı: "Küpeyi homolar takar..."

Kısa zamanda, bu kanının yanlış olduğu ortaya çıktı. Küpeyi sadece homolar değil, -tabir-i caizse- zontalar da takıyordu. Tek tük görülmesinin üzerinden bir süre geçmişti ki, homolar, zontaların arasında azınlıkta kaldılar...

Bugün artık, Los Angeles ve San Francisco kentinde sayılamayacak kadar çok özel atölye var. Bu dükkânlar, sadece kulağa takmak için değil, vücudun her yerinde kullanılabilecek küpeler, broşlar, çubuklar ve mücevherlerle süslü sayısız takılar üretiyor ve takma operasyonunu gerçekleştiriyorlar. Piyasaya çıkarılan en son ürün ise, dile açılan bir delikten geçirilerek takılan, iki ucu yuvarlak bir çubuk... Her türlü kıymetli madenden olabildiği gibi, farklı aromatik tatlarla da kullanılabiliyorlar...

Los Angeles'in en ünlü dükkânlarından birinin müdürü olan Elayne Levine, "Benim de dilimde bu çubuk-

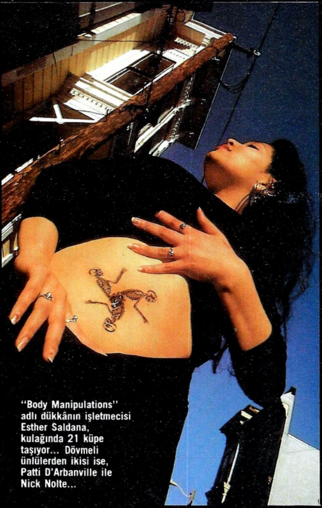

"Body Manipulations" adlı dükkânın işletmecisi Esther Saldana, kulağında 21 küpe taşıyor... Dövmeli ünlülerden ikisi ise, Patti D'Arbanville ile Nick Nolte...

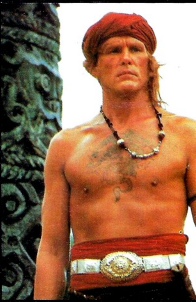

DELİ,

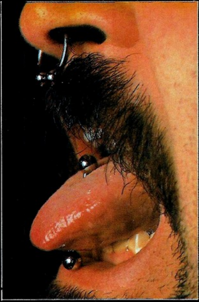

Zontalık parayla değil ya...

DELİ KÜPELİ

dan var ve çok memnunum'' diyor, ''Hissettiğim duygu çok farklı...'' En tanınmış dükkânlardan biri olma nedeniyle, birçok ünlünün kullandığı takıları yapmış olmanın da gururunu yaşıyor ''Gauntlett'' adlı müessese.

Takıyla birlikte atbaşı giden bir âdet de, eskiden beri bir denizci geleneği olarak tanınan döğmeler... Bu sanat, hızla yayılması bir yana, özellikle Japon ve Çinli ustaların elinde giderek mükemmelliğe ulaşıyor. Takı kullananların hemen hepsinde bir de dövme var... Dövmelerin yapıldığı vücut bölümleri de çok farklılıklar gösteriyor. Pazılardan tutun da cinsel organlara kadar... Dövmeleriyle tanınan ünlülerin arasında birçok isim saymak mümkün. Örneğin, Cher... Sanatçının kalçasında, kasığında ve sol ayağının üzerinde dövme var. Cat Stevens'ın ünlü şarkısı ''Lady D'Arbanville'' i ithaf ettiği, 70'li yılların ünlü fotomodeli Patti D'Arbanville'in vücudunda tam 6 yerde dövme görülüyor. Beatrice Dalle'ın bir tane, sağ kürek kemiği hizasında... Sean Connery, Lorenzo Lamas, Treat Williams, Ryan O'Neal, Nick Nolte, Chuck Norris, Bon Jovi, Billy Idol, Terence Trent D'Arby ise, omuzunda, kolunda, ya da bileklerinde dövme taşıyan ünlü aktörlerden sadece birkaçı...

Küpe ve dövme konusunda, küçük bir şeyle yetinenlerin ve modaya uymaya çalışanların yanısıra, ipin ucunu kaçıranlar da çok. Bunlardan biri, San Francisco'nun en önemli dükkânlarından birini işleten Esther Saldana... Genç kadın sadece sol kulağında 21 tane küpe taşıyor. Bu sayı, rasgele bir sayı değil, Esther, erkek arkadaşıyla her tartıştığında kulağına bir küpe takmayı adet edinmiş... Küpeleri sadece kulağında değil, meme uçlarında da var. Kimi zaman erkek arkadaşına da taktığını ve bazen bu küpeleri altın bir zincirle birbirine bağladıklarını anlatıyor.

Küpelerinin sayısından başka, Esther'in bir özelliği daha var: Genç kadın, aynı zamanda başarılı bir dövme yapıcısı... Hem kendi vücudunu, hem de birçok meraklıyı dövmelemiş... Özellikle dövmenin ve kulak dışındaki bölmelere küpe deliği açmanın, zor, acı verici ve dikkat isteyen bir iş olduğunu söylüyor ama, hemen arkasından eklemeyi unutmuyor: ''Güzelliğin yolu acıdan geçer...''

GOSSES ROBOTS LEIDEN

İKİ DEĞİL,
BUNU YAPAN BİR KİŞİ...

USTA ELİ DEĞERSE

İlk bakışta anlamsız görünen binlerce eşyanın doldurduğu odada, çeşitli aletlerden dumanlar çıkıyor, birtakım kaplar içinde ne idüğü belirsiz sıvılar kaynıyor. Az ötede, köşeye cansız gibi yığılmış duran çıplak bir kadın var. Sanki gümüşi renge boyanmış gibi, tüm vücudu parlıyor.

Adam, köşedeki kadının farkında değilmiş

gibi... Ama, elinde uğraştığı şeyi bırakıp, aniden kadının üzerine eğiliyor, kolundan tutup ayağa kaldırmaya çalışıyor... Kadın kendinde, iç gıcıklayıcı bir ses tonuyla mırıldanıyor, göz kapaklarını kaldırınca, gözlerinde yeşil ışıklar yanıp sönüyor...

Adamın, kadının çıkardığı seslere ilgi göstermediği yok. Kadının kolunu kabaca yakalayıp, ani bir hareketle omuzundan koparıyor... Görüntü herhalde dayanılmaz olacak ama, o da ne? Manzara, sanki bir kurgu film sahnesi gibi... Kan fışkıracağını, et, kemik ve kas parçalarının sallanacağını tahmin ettiğiniz "yara" yerinden bir demet renkli kablo sarkmış...

Daha fazlasını merak edenler, biraz daha yaklaşıp, bu "yara" yerinden kadının vücudunun içine de bakabilirler. Oradan görecekleri, plastikten yapılmış bir ana merkez, bir sürü elektronik bağlantı, sayısız transistör ve micro chip'dir. İşte o anda, kimbilir neler düşüneceklerdir? "Hoppala... Neredeyiz yahu? Hangi çağda yaşıyoruz? Burası hangi gezegen? Ortaçağın cadı mutfaklarına benziyor ama, yoksa Frankenstein'ın laboratuvarı mı?"

Bu küçücük oda, tavana kadar tıka basa dolu... Antika görünüşlü aletlerle, en modern elektronik cihazlar yanyana... Torna tezgâhları, matkaplar, frezeler, üzerinde sayısız renkli ampulün yanıp söndüğü metal kutular. Demet demet elektrik kabloları... Duvarda, içleri vida, somun, kanca, ampul, transistör, chip ve renk renk kablolar bulunan tahta çekmeceler tavana kadar yükseliyor. Bu kargaşanın üzerine, kükürt kokusunu anımsatan bir duman yayılıyor ve bu kadar ıvır-zıvırın oluşturduğu ormanın arasında görünen ilginç nesneleri daha da "gerçek dışı" hale getiriyor...

Torna tezgâhının üzerindeki mengeneye, acı içinde bir yüz ifadesi taşıyan bir kafa sıkıştırılmış. Hemen kenarda duran bir alete renkli kablolarla bağlı... Aynı tezgâhın üzerinde, bedeninden koparılmış bir insan kolu daha var. Saydam derisinin altında, yine renkli kablolardan oluşan "damarlar"ı seçiliyor. Odanın diğer köşesinde, çelik konstrüksiyon ve motorların hareket ettirdiği köpeğe benzer bir yaratık var. Gözlerini, tezgâhın üzerindeki kola dikmiş, madeni seslerle havlıyor... Galiba, o kol parçası iştahını açtı...

Bütün bu garipliklerin ortasında, yorgun, kuşkulu bakışlarla ayakta durup sigara içen adam, sapıtmış, üşütük, kendini bilime adamış ve "dünyanın efendisi olma" hayalleriyle yaşayan bir çılgın değil... Sıradan bir teknisyen Henk Gossez... "Ben bir robot yapımcısıyım" diyor, "Gençlik dünyasının rüyalarını gerçekleştirebilen şanslı insanlardan biri..."

Gossez, bir tür mucit... Hollanda'nın saygıdeğer üniversite kenti Leiden'in yeşillikleri arasındaki evinde robotlar yapıyor. Onun ürettiği bu makine-insanların alıcıları, daha çok yüksek teknoloji alanında çalışan firmalar... Bu tür bir firma, herhangi bir yerdeki fuara katılmak istediğinde, fuar standını inşa etmesi için ilk önce Henk Gossez'i arıyor. Çünkü Gossez, bu tür reklam robotları yapımcıları arasında en yaratıcı olanı olarak nam salmış.

Bu "özel" şöhrete rağmen, Gossez, kenarda köşede kalmış. Başkaları, standartlaşmış reklam robotlarının yapım ve satışından milyonlar kaldırırken, o, sipariş ve ölçü üzerine "el işi" yapıyor. Örneğin, robotları da içinde olmak üzere, bir fuar standı siparişi aldığında, Gossez hurdacıları dolaşmaya başlıyor. Geniş bir çap içindeki tüm hurdacılar yakın dostu... Birinden bir boru, ötekinden bir manken, diğerinden bir TV ekranı hurdası alıp

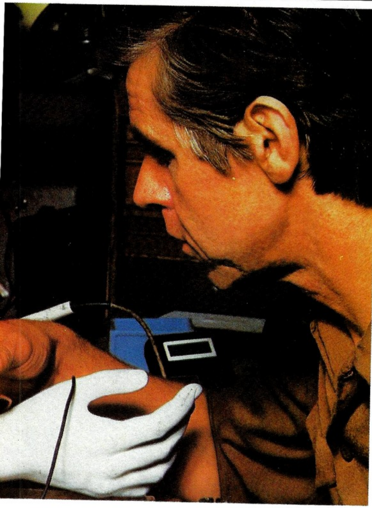

Henk Gossez'in kişiliğinde, sık sık "bir hayal dünyasında yaşayan delikanlı" tavrı var. Önce, kuru, mesafeli, kendisiyle alay eder gibi başladığı konuşmasına, söz robotlara gelince, coşkuyla devam ediyor ama, fotoğraf çektirirken, bir kolunu güzel robotunun omuzuna koymayı reddediyor. On göre duygusallığa hiç gerek yok. 42 yaşındaki Hollandalı, bütün bu cihazların bir makine olduğunu hiç unutmamış. Duygusal olduğu tek konu, özenle toplayıp biriktirdiği robotları... Bu konuda onunkinden daha zengin ve kıymetli bir başka koleksiyon yok. Bir süre önce, oyuncak robot toplamayı da bırakmış zaten. Yapacak bir sürü işi var. Şimdilik bunlardan en önemlisi, filmlere yaptığı özel efektler... Düşünüyor, uzun uzun kuruyor ve gerçekleştiriyor.

atölyesine kapanıyor. Mucit için, robotların ne yapabilecekleri değil, onların nasıl sunulacağı önemli... Nasıl hareket edecekler, nasıl aydınlatılacaklar veya mekân içinde nasıl kullanılacaklar? Üstelik, onun için önemli olan sadece robotun kendisi değil, tüm sahne...

Aslında, Gossez'in bu titizliğinin nedeni, onun gerçek bir sanatçı olması... 15 yılı aşkın bir süredir, "kinetik nesneler" olarak adlandırılan, hareket eden sanat eserleri yapmış, hareket eden, dönen, çılgın şeyler yapan sanat eserleri... Herhangi bir işte kullanılmayan robotlar ama, kendileri "esas amaç" olan yapıtlar...

Henk Gossez'in atölye olarak kullandığı bu evde, yüzlerce, binlerce oyuncak var. Hepsi de robot... Her çeşitten, kurgulu, pilli, plastik, teneke, tahta, akla gelen her maddeden yapılmış... Bu oyuncak robot modellerinden beş binini, yaklaşık beş yılda toplamış. Bunlar, Avrupa'daki benzerlerinin içerisinde en iyileri sayılanlardan ama, bazıları var ki çok değerli... Örneğin, dünyanın bilinen en eski oyuncak robotu, 13 santim yüksekliğinde bir teneke robot. 1938 yılında, Japonlar tarafından Amerikan piyasası için yapılmış... 1950 yıllarının futuristik modelleri, 60'lı yılların renkli hippy'leri, son yılların digital computer insanları, hepsi yanyana konunca, yaşadığımız çağların oyuncak anlayışını yansıtıyor, insanların geleceğe ilişkin tasarılarının ve rüyalarının nasıl değiştiğini gösteriyor...

Robot piyasası dışında artık başka bir alana kaymış Gossez... Son yıllarda, sinemada, kendinden "özel efekt" uzmanı olarak söz ettirmeyi başarmış... Şu aralar, bir uzay filmi için, Amerikan uzay aracı nasıl yapılır, ona kafa patlatıyor. Güçlü ve dünyanın yer çekimine dayanacak bir araç olması gerek... Bir telefon geliyor ve Gossez, 1959 Model BMW'sine atladığı gibi yola koyuluyor...

GELECEK 10 YILIN SEKS RAPORU

“Aslolan Aşktır...”

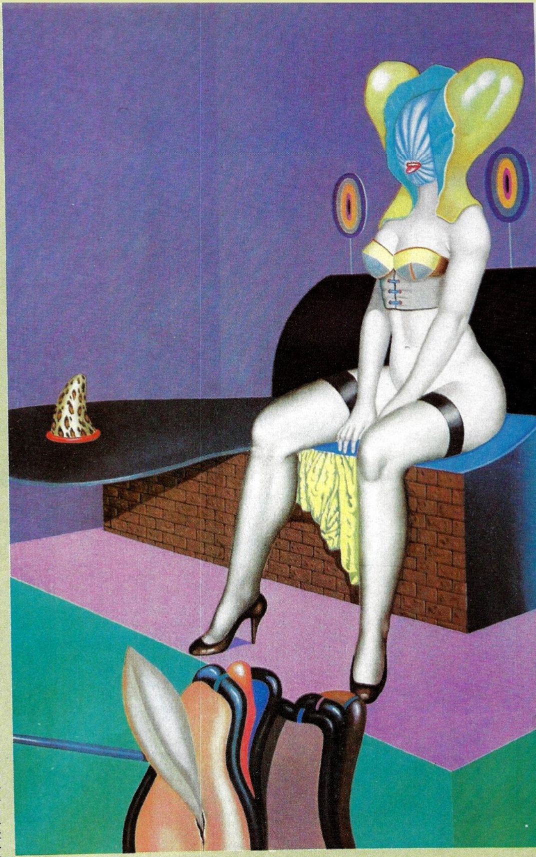

Daha fazla, daha çabuk, ve daha güçlü”... Geçtiğimiz son 10 yılın seks sloganları böyleydi... Bu nedenle, 80'li yıllar seks atletlerinin dönemi oldu. 90'ların, bu nefes nefese verilen yarışa nokta koyacağı bekleniyor. Biz de, Playmen adına, 90'lı yılların “olası” seks almanağına bir göz atalım dedik...

Geçen 10 yılda, her yerde, her an ve her biçimde seks çılgınlığı yaşandı. Bu nedenle, milyonlarca insan bu çılgınlığın peşinden koyun gibi gittiği için, yarın her köşede ve belli başlı ulaşım araçlarında “Seks Yasaktır” levhaları görülebilir. Tıpkı, “Sigara İçilmez” levhaları gibi... “No Sex” sinemada, “No Sex” seyahat merkezlerinde, “No Sex” süpermarkette... Bunlara bakıp da paniğe kapılmayın. Ulaşım araçlarında, restoranlarda günümüzde sigaraya olduğu gibi, “seks” için özel bölmeler açılacaktır. Sonuç olarak, “seksten arındırma” kampanyası, 2000'li yılların gündeminde birinci madde...

Dedik ya, yatakta, stresin ve dünya rekorları peşinde koşmanın sonu geldi. Artık, “Guinness Rekorlar Kitabı” yerine “yavaş yavaş ve azami” zevk alma yarışı var... Sevişme eylemini mükemmelleştirmek için “mistisizm” şırıngası gerekiyor. Erken boşalmaya da paydos... Erotik-psikolojik Nirvana'ya ulaşmak için, Doğu'nun ve Uzakdoğu'nun tüm başucu kitapları emrinizde... Merak duyanlara Hint modeli tavsiye ediliyor... Ama, asrın sonuna doğru, seks kişinin elinin altından kayıp, yüce bir otoritenin emrine girebilir. Doğal sonuç; “Kara Büyü” gibi âlemlere elveda... En mükemmel sevgili, Shiatsu yöntemleriyle gerilimleri özgür kılan sevgili olabilir. Hoşgeldin metafizik erotizm...

“Ecstasy”, “kokain” gibi uyarıcıların da devri kapanacak gibi görünüyor. Uzun ve yavaş seks maratonlarının gündeme geleceği önümüzdeki yıllarda, bunu kolaylaştıracak krem ve pudraların satışında da bir patlama bekleniyor. Ancak, sado-mazohist tutkunun da popüler olma olasılığı yüksek. Bu nedenle, acı dindirici ve sakinleştirici üreticilerinin de iyi iş yapacağı tahmin ediliyor. Bu arada gün-

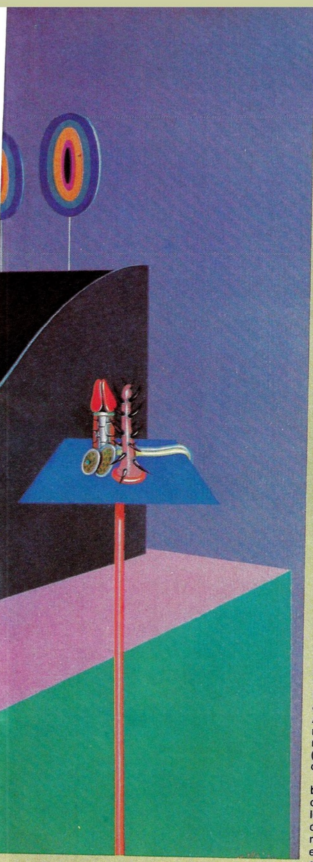

deme gelen bir konu daha var: Hastanelerin, bu yeni tip maddelerin kullanımından meydana gelebilecek rahatsızlıklara karşı önlem alacak biçimde yeniden düzenlenmesi...

1920 yılında, etnolog Branislaw Malinowski, Yeni Gine açıklarındaki Trobriand Adaları'nı "cinsel cennet" ilan etmişti. Yani, kimsede gizlenmeyen erotizm ve aşkın yapıldığı yerler... Ama, artık böyle yerler kalmadı dünya yüzünde... Ya dünya küçüldü ve kalabalıklaştı, ya da toplumun yaratma gücü zayıfladı... Bu nedenle, önümüzdeki yıllarda devreye girecek olan uğraş, kapalı kapılar ardında yaratılan seks oyunları olacak. Büyük bir olasılıkla, Japon plastik kadınlarıyla, İngiliz leydilerinin rekabeti, günümüzdeki Toyota-BMW rekabetini sollayacak.

Plastik kadın dedik de aklımıza geldi... Vitrinlerinde vibratörler, çeşitli aksesuarlar, plastik kadınlar ve yüzlerce çeşit seks dergisi sergiledikleri için önünden gizlice geçilen dükkânların da pabucu dama atılacak. Çünkü, bu inanılmaz çeşitlikteki malzeme, bütün süpermarketlerde bulunabilecek. Bu mallar için TSE damgası bile aranacak... Belki de, güzellik yarışmalarının yerini "En güzel plastik kadın" yarışmaları alacak... "Top mankenler", büyük bir olasılıkla moda piyasasını "Top plastik" lere terk edecek...

Cinsel yaşamımızın yüzde 95'ini, kim ne derse desin, beynimizle yaşıyoruz. En güzel kadınlarla birlikte olduğumuzu düşünüyoruz, en yakışıklı erkekleri tavlıyoruz, en akla gelmez tesadüfleri ve pozisyonları icat ediyoruz. Geri kalan yüzde 5'lik kapasite ise, uzmanlar tarafından "Buda'cılığı aştığımız nokta" olarak tanımlanıyor. Bu nedenle, önümüzdeki yıllarda, beynin bu "atıl kapasitesi" göz önüne alınarak yeni bir cinsel terapi devri başlatılacak: "Beyin Seksi"... Bu terapide, insanlara uyumlu ve bütünsel bir cinsel hayatın entelektüel sırları öğretilecek. Bu konuda, her türlü bilgisayar da insanlığın hizmetinde olacak tabii... Videotel, minitel gibi uzaktan kumanda seks araçlarının her eve girmesi sağlanacak. Amaç; özerk ilişki ve dokunmadan orgazm... Avantajı; risksiz ve garantili seks... (AIDS çağının tam ortalarında olacağımız unutulmasın...)

Seksenli yıllarda, AIDS'le birlikte eşcinseller de ghetto'dan çıktılar. Kısa zamanda, televizyona, sanayie ve gezip dolaştığımız sokaklara egemen oldular. "Underground eşcinsel", hemen "overground" oluverdi. 90'lı yıllarda da fazla bir şey değişmeyecek. Eşcinseller, topluma ağırlıklarını koymayı sürdürecekler ve sonunda medeni haklarına kavuşmayı başarabilecekler. Zaten, ilk adımı, geçen yıl Danimarka'da evlenerek atmışlardı. Bu yıl, çok sayıda Kuzey Avrupa ülkesi, eşcinsellere evlenme hakkını tanıyacağını açıkladı. Düne kadar, kimlik sorunundan başka bir dertleri yoktu ama, yarın onları da asliye hukuk mahkemeleri bekliyor. Bakalım bu sorunların altından nasıl kalkacaklar? Öyle ya, boşanmaları halinde çocuk kime kalacak (Çünkü, evlat edinme hakkına da kavuşacaklar)? Kim kime nafaka ödeyecek, malları nasıl bölüşecekler? İlk akla gelen sorular bunlar... Bu nedenle, önümüzdeki yıllarda, hukuk, özellikle miras hukuku profesörlerinin başlarını kaşıyacak zamanları olmayacak...

Müzelerde, parklarda, ıssız yollarda, pardösülerinin önünü açıp, ona buna "bir yerlerini" gösteren erkekler, önümüzdeki çağın en tatminsiz insanları olacaklar. Çünkü, o "bir yerler", önümüzdeki 10 yıl içinde "yasak bölge" olmaktan çıkacak ve hiçbir kadına korkudan çığlık attıracak veya utancından yüzünü kızartacak niteliği kalmayacak. İşte bu yüzden, 2000 yılında, teşhircilerin "cinsi sapık" değil, "sinir hastası" muamelesi görmesi büyük bir olasılık...

Erkekler için acı bir gerçek ama, aynı yıllarda kadınların belirleyici rolü oynayacakları tahmin ediliyor. Eğer bir erkek hoşlarına gitmediyse, hemen bir başkasını bulacaklar. Ama, erkekler için aynı şeyi söylemek zor. Güzellikleri, gençlikleri ve cinsel güçleri erkeklerden daha uzun süreli olduğu için, kadınların, daha sık boşanma davası açacakları çok mümkün... İşte bu noktada, erkeklere bir tavsiyemiz var: Bir kadını elinize geçirdiniz mi, onu sakın elinizden kaptırmayın. Eğer biraz boş bırakırsanız, onu başka bir kadına kaptırabilirsiniz. Çünkü, AIDS çağında, iki kadın arasındaki cinsel ilişki çok daha güvenli olacak...

Sperm, günümüze dek kesintisiz gelen iktidarını yitirecek. Çünkü, "orgazm olma" önemini yitirecek. Bundan böyle, oyunun efendileri "tavlama" ve "ön sevişme"... Bugüne kadar çok değer verilen bu beyazımsı sıvı, zararlı bir madde olarak görülecek. Aslında, sperm iktidarındaki bu düşüş, 90'lı yıllardaki tüm sıvı maddelerin düşüşünün bir parçası. Kan, tükrük, ter, gözyaşı, kısacası ne kadar sıvı varsa, o kadar kir ve tehlike var... Yıkanma ve sevişmeden önceki temizlenme oyunun bir kuralı olacağından, erotizmin yeni mabedi de "banyo" olacak tabii... Ancak, bazı kötü niyetlilerin, bu yeni temizlik tutkusunu "Vücut MacCarthysizmi" olarak yargılamaya kalkışacağı sanılıyor ama, onlara fazla kulak asılmayacağı açıkça belli. Önemli olan, toplumun genel muhalefet sistemini oluşturmak. Sperm, ayrıca çocuk yapmanın vazgeçilmez aracı olmaktan da çıkacak. Çocuk sahibi olmak isteyen çiftlere, sadece laboratuvarlar değil, süpermarketler de hizmet verecek... Hem de, güvenilir olduğu TSE damgasıyla belgelenmiş donmuş spermler satarak...

İnsanlar etkilenir de, çevre de bundan nasibini almaz mı? 70'li yılların diskoteklerinin, 90'lı yıllarda, evlerde kurulan "zevk odaları" alacak... Evler ve apartman daireleri, her türlü cinsel ve erotik oyuna cevap verecek mobilyalarla döşenecek, pozisyon koltukları, dalgalarla hareket eden koltuklar gibi... Amaç, cinsel ilişki sırasında vücudu konfor içinde tutmak, kramp girmesine, kas tutulmasına fırsat vermemek.

Peki, yatak odaları ne olacak dersiniz? Gayet basit bu sorunun cevabı... Bundan böyle, yatak odalarında sadece ve sadece uyunacak...

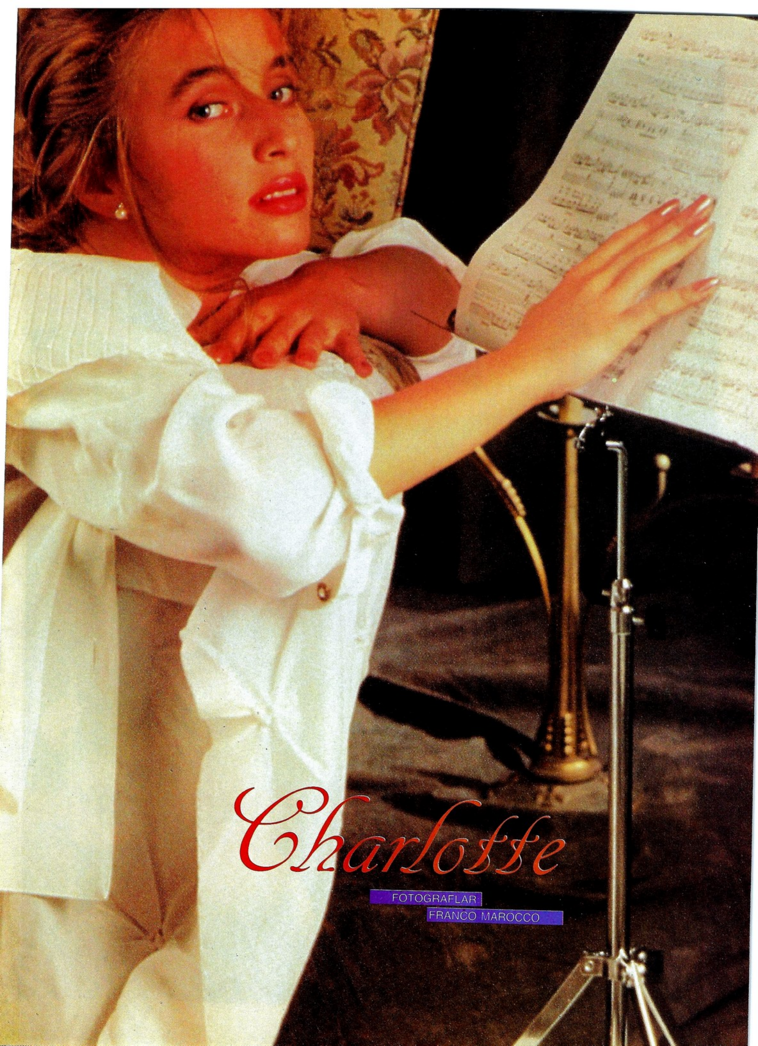

Charlotte

FOTOGRAFLAR
FRANCO MAROCCO

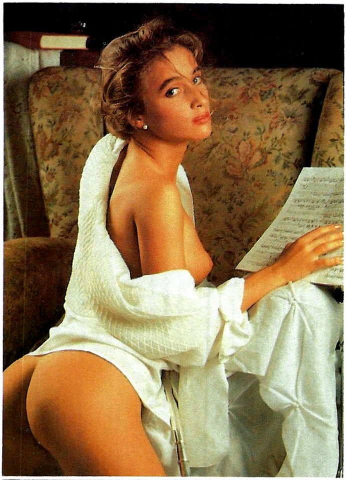

Sihirli Flüt'ü bilir misiniz? Hani, şu ünlü besteci Mozart'ın emsalsiz eserini... Opera müziğinde yeni bir düşünüşü ve anlayışı gerçekleştirmiştir besteci bu yapıtında... Kimleri etkilememiş ki bu yenilik, Richard Strauss'undan Charlotte'a kadar... Şimdi "O da kim?" diyeceksiniz. Charlotte, konservatuvarda sıradan bir müzik öğrencisi... İlk iki yıl, hangi enstrümanı daha çok sevdiğine bir türlü karar verememiş. Taa ki, Mozart'ın "Sihirli Flüt" operasını can kulağıyla dinleyene kadar... Şimdilerde flütü elinden bırakmıyor. Flütün sihri, bütün benliğine işlemiş. Gözü, sevgili enstrümanından başka hiçbir şey görmüyor, ne yatakta, ne sokakta ve ne de kameranın karşısında...

Zor, hırıltılı bir biçimde nefes alıyordu. Lastik maskenin, göz deliklerinde, iki ince yarık haline gelmiş bakışları, huzursuzca oradan oraya dolaşıyordu. Bu gözler, az sonra, iri bir mutfak bıçağının parıldayan çeliğine takıldı. Eli, bıçağın tahta sapıyla bütünleşti, kararlı bir biçimde merdivenden yukarı doğru tırmanmaya başladı...

Kadın oradaydı... Tuvalet masasının önünde, vücudunu örtmekten çok gözler önüne seren ince ipek kombinezonuyla... Bir yandan şarkı mırıldanıyor, bir yandan da saçlarını fırçalıyordu. Az önce çılgıncasına seviştiği erkek henüz terketmişti odayı... Kadının teninde, hâlâ erkeğin ter kokusu duyuluyordu. Buruşuk yatak çarşafları bile daha sıcaktı...

Adam, iki adımda odaya girdi. Kadın, biraz önce yaşadığı şehvet dolu dakikaların etkisiyle pempeleşmiş yüzünü ona çevirdi ve gülümsedi. Adamı tanıdığı ve orada olduğunu bildiği her halinden belliydi. Birşeyler söylemek için ağzını açtı ama, korkunç bir çığlık fırladı gırtlağından. Çünkü, maskeli adamın, bıçağı tutan kolunu havaya kaldırmasıyla yarıçıplak vücuduna saplaması bir olmuştu. İnip kalkan kolun darbeleri, genç kadın cansız yere yığılana dek sürdü gitti...

John Carpenter'in "dehşet" filmi "Halloween" böyle başlıyordu. Yönetmen, filmin en etkileyici sahnesini "sübjektif kamera" kullanarak çekmiş, böylece, seyirciyi, kızkardeşini öldüren katilin maskesinin içinden baktırmıştı. Filmin, sinemadaki "dehşet" ekolünün en etkili filmlerinden biri olmasının nedeni buydu...

Oysa, dehşet filmlerinin tek "çekici" unsuru bu değil... Bu tür filmler, seyircinin hiçbir zaman bıkmayacağı basit bir modele göre çekiliyorlar: Seks ve kaba kuvvet... Verdikleri mesaj da üç aşağı, beş yukarı aynı: Genç ve güzel kızlar, evlilikten önce seks yapıp zevk alıyorlarsa, suç işlemiş sayılırlar ve bu yüzden kötü muameleyi hakederler... Belki de, alkol, ya da uyuşturucu kullanıyorlardır. Hiç farketmez, kurallar son derece katıdır. Yöntem daha da caydırıcı olsun diye, kurban en savunmasız anında yakalanır. İnsan, kendini "en savunmasız" hangi durumda

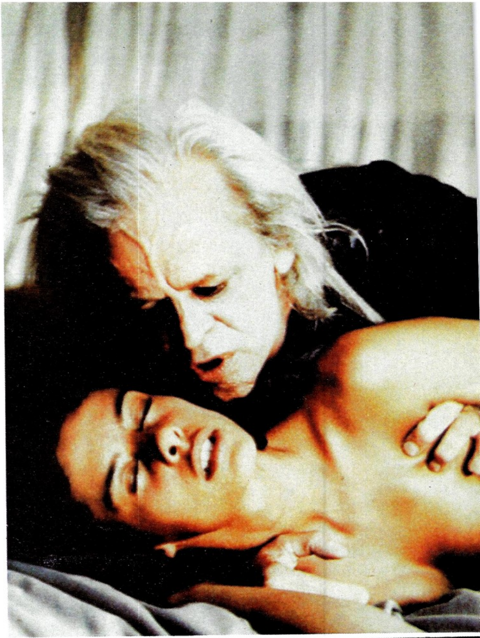

TABUTUMU TAŞTAN OYUN

Dünyayı dehşete boğan ilk "vampir" filmi, 1922'de çekilen "Nosferatu"dur. Dazlak kafalı, kuru bir adamdır kahramanımız... O kadar etkileyici olmuştur ki, Klaus Kinski'nin son yıllarda tekrarladığı bu rol, izleyicileri, hâlâ dehşete sokmaktadır. Kimi filmlerde, erkek vampir rolünü dişilere bırakır, ısırma olayı belirgin bir biçimde lezbiyen ilişkiye döner. Çizgi romandan esinlenen "Vampirella" bu türe en iyi örnektir. Canavar, "içgüdülerimizin vekili" olarak bir süre azar ama, sonuçta daima yok edilecektir...

hisseder? Tabii ki, seks sırasında, ya da seksten hemen sonra, çıplakken... Doğranacak olan kız güzeldir. Çoğu kez çıplak olarak ortalıkta görünmelerine, hatta, katilden biraz kaçmalarına fırsat verilir. Çıplaklıkları biraz daha görünsün diye... Bu tür filmlerde bıçak, testere, keski, balta, tornavida gibi kesici ve delici aletler kullanılır genellikle... Silahların sembolize ettiği şeyi anlamak için de bir Freud olmaya da gerek yoktur, hepsi birer "fallik" simgedir bu aletlerin... Dehşet filmleri, genellikle erkeklerin egemen olduğu bir alandır ama, bu alanın daima kendine özgü cinsel kuralları olagelmiştir. Hiçbiri, seksi beyazperdeye "röntgenci ahlakı"yla getirmiş değildir.

Bütün sinema ansiklopedileri, dehşet filmlerinin ilk karakteri olarak "vampir"i alır sayfalarına... Dünyayı dehşete boğan ilk film de, 1922'de çekilen "Nosferatu"dur. Dazlak kafalı, kara-kuru bir adamdır Nosferatu... Hayvan pençesini andıran parmaklarıyla, genç kızları sıkıca kavrar ve iğne gibi sivri dişlerini zarif boyunlarına saplar. Bu karanlık yaratık, bütün film boyunca, uzun siyah peleriniyle oradan oraya seyirtip durur, hiç durmadan kan içer. İşin en rahatsız edici yanı ise, vampirin, her iki cinsten insanlar üzerindeki olağanüstü etkileme gücüne sahip olmasıdır. Onun hayvansı çekiciliğinden hiç kimsenin kurtulması mümkün değildir...

Psikoanalizle ilgili olmayanların bile hemen anlayacağı gibi, öpücüğün "sapık" bir varyasyonu sayılan ısırık, anlaşılan hiç de korkunç gelmemektedir izleyiciye. Bunu, vampirin dudakları arasında inleyerek, başlarını geriye atarak kıvranan kurbanların istekli hallerinden anlamak mümkündür. Vampir figürü, hayvansı, "dizginlenemeyen" seksin simgesi olagelmiştir hep...

Nosferatu tiplemesiyle hemen hemen aynı zamanlarda çekilen "Dracula" filmlerinde sorulan soru ise, toplumun, "cinsel ilişki yapmak isteyip istemediği"dir. Victoria çağının düşünce yapısı içinde yetişmiş toplumun bu soruya cevabı, koca bir "hayır" olur. O halde, canavar yokedilmelidir. Bu işi de, genellikle vampirin arzuladığı genç bakire yerine getirir. Dişiliğiyle vampiri oyalar ve onu sabaha kadar yanında tutmayı başarır. Gün ışığına rağmen vampir ölmezse, işi, bir "kazık" bitirir. Yani, "bir numaralı fallus sembolü..." Seyirciye, "bir figürle özdeşleşmesi" fırsatı verilen bu filmlerde vampir hep yenilir ama, toplumun tercihi açıktır, bugün hangi maskeli baloya gitseniz, bakirelerden çok vampirlerle karşılaşırsınız...

Yıllar geçtikçe, vampir filmlerinin örtülü cinsel konuları, giderek erotik öğelerin açıkça sergilenmesine dönüşmüştür. Christopher Lee, sayısız Dracula filminde, "kana susamış kontun seks kokan centilmen imgesini" kusursuz bir boyuta ulaştırırken, açık seçik sergilenen seksle birlikte vahşet sahneleri de vahşileşir. Kimi filmlerde, erkek vampir rolünü dişi vampirlere bırakır, ısırma olayı belirgin bir biçimde lezbiyen ilişkiye döner. Bu tür filmlerde, uzun dişli leydiler, büyük bir yatakta, kan içinde sevişirler.

En eski dehşet filmlerinde varolan "üstü kapalı erotik öğe", bugün, modern ve şok edici dehşet filmlerinde bütünüyle yok olmuş durumda... Özellikle AIDS çağında yeniden bir "Rönesans" yaşayan vampirler, kötü şöhretli batakhane ortamlarına götürülüyor. Manyak katiller fahişe avlıyor, kan emen köpekler seks çeteleri kuruyor, zombiler elleri ayakları bağlı kadınlar üzerinde "cunnilingus" uyguluyorlar.

Oysa, seks ve kaba kuvvete karşı olan sansürcüler, seyirciyi inanılmaz bir tempoda dehşetten dehşete sürükleyen bu filmler karşısında hop oturup, hop kalkıyorlar. Görmezlikten geliyorlar ama, seyircinin etkilenmesinin nedenleri sanıldığından çok derin: "Zevk ve acı", "yaşam ve ölüm" içiçe... Kuşaklar boyu filozofları ve din bilimcileri yakından ilgilendiren, varlığımızın bu karmaşık ilkesi, sinemacılar tarafından fantezi alanına aktarılmakta ve eğlendirici olarak sunulmakta... Ancak, çıplak, hırpalanmış kadınların yer aldığı bu filmler ne kadar kışkırtıcı olurlarsa olsun, hepsi, seyirci için "uyarıcı" bir unsur taşıyor. Kıllı, dişlerini gıcırdatan canavar, hayvansı bir güçle genç kızlara saldırıyor, onlara eziyet edebiliyor veya öldürebiliyor. Canavar, "içgüdülerimizin vekili" olarak bir süre azıyor ama, bir süre sonra dizginlenecek ve sonuçta daima yok edilecek. Bir dehşet filmi, sürekli olarak ne kadar tutucu olduğunu bu şekilde kanıtlar. Gerçi, her şey seks üzerine kuruludur ama, mesaj her zaman aynıdır: Kendini kapıp koyuverirsen, normalin dışına çıkarsın...

Seyircide bu heyecanı uyandırabilmek için, dehşet filmi yönetmenleri becerilerinin bütün sınırlarını zorluyorlar. Bu branşın ustaları, oluşan gerilimi sürekli ayakta tutmak için, bir şok efektinden diğerine sıçrayıp durmuyorlar. Sevilen bir unsur sürekli yineleniyor. "Sübjektif kamera" kullanımıyla, kurban, doğrudan canavarın gözüyle görülüyor. Tutkuların yöneldiği nesne bir kadınsa, doğal olarak çıplak. Bunun bir nedeni "çaresizliğin vurgulanması"ysa, diğer bir nedeni de, seyirciyi canavarın av heyecanına katabilmek. O anda seyirci, hem kurbanın korkusunu, hem de canavarın tutkusunu hissediyor...

Dehşet filmi yapımcıları, bu artık antika haline gelmiş kadın imgesini, "nesli tükenmeye yüz tutan bir canlıyı korur" gibi koruyor. Bunda da haksız sayılmazlar. Çünkü, seyirciyi filmle birlikte alıp düşler diyarına götüren, kadın ve onun cinselliği... Bu gerçek, ilk kez 1933'de dile getirilmiş, "King Kong" filminin finalinde: "Canavarı öldüren uçaklar değil, güzelin ta kendisiydi..."

Tatil keyfi

P.E.HALYCON

Harry Colmes, tatilin tadını çıkarıyordu... Sıcak hava, pırıl pırıl bir güneş ve masmavi bir tropikal deniz... İşin güzel tarafı, masrafları da Şirket ödüyordu. Hükümetle yapılan anlaşmalarda, böyle bir madde vardı; ''hava değişimi'' adı altında beleş bir tatil ayarlıyorlardı başarılı olan kişiye...

Harry, tatil için, İngiliz yönetimi altındaki küçük Anguilla adasını seçmişti. Karayibler'deki bu adanın tam yeri, Batı Hint denizinde, Leeward Adaları'nın tam ortasındaydı. Atmosferi güzeldi ama, pek gelişmemişti. Kalabalık olmadığı için, insanlar geliyorlar ve kısa sürede gidiyorlardı. Kimse, tatili sıkılarak geçirmek istemiyordu sizin anlayacağınız...

Harry de biraz sıkılmıştı aslında... Lisella gelene kadar tabii. Şirket'te kurye olarak çalışıyordu genç kadın... Çok çekiciydi, sık sık ''Şimdi ne yapmamı istiyorsun Harry?'' diye sorardı ki, Harry bayılıyordu bu soruya...

Lisella, onunla İstanbul'da tanışmıştı o sıralarda, bir havayolu şirketinde hostesti...

Harry'nin bir haberciye ihtiyacı vardı ve Lisella kabul etmişti. Ama, vatanseverlikten, âşık olduğundan, ya da para için değil... Çılgın olduğundan... Harry bundan çok hoşlanmıtı. Sonra da Lisella'yı Şirket tavsiye etmişti. Üç yıl boyunca ara sıra iş yaptı ama, sonra full-time başladı işe...

Bu işler olduğu sırada, Lisella'nın da izin sırası gelmişti. Harry'nin Anguilla'ya gittiğini duyduğunda ilk önce, "Harika" diye bir çığlık atmış, sonra da ona katılıp katılamayacağını sormuştu. Harry'nin aslında iyi bir istirahate ihtiyacı vardı ama, Lisella sadece bir hafta kalabilecekti. Harry'nin ise iki haftası daha kalıyordu kafa dinlemek için...

Anguilla'ya vardığı ilk gün, yan gelip yattı Harry... Tropik meyve sularıyla yapılmış sert kokteylleri de birbiri ardına götürdü... Akşama doğru, kıpkırmızı bir güneş lacivert okyanusun sularına gömülürken, o hâlâ kafada şapka, belinde havlu, deniz kenarında oturuyordu. Son müşteriler plajı terkederken o da toparlandı, havlusunu omuzuna attı ve odasının yolunu tuttu.

Tam odasının kapısını açmak üzereydi ki, birşey dikkatini çekti. Kapının pırıl pırıl pirinç tokmağında koyu bir maddenin izi görünüyordu. Üç saat kadar önce, plaja doğru yola çıkarken gayet iyi temizlemişti bu tokmağı, iyi hatırlıyordu bunu... Oda da, daha kendisi terketmeden önce düzeltilmişti. Yani, birisi temizlemek için girmiş olamazdı. Ya biri içire girip gitmişti, veya hâlâ içeride bekliyordu.

Harry, tedbirli olmaya karar verdi. Merdivenlerden geri indi ve bahçe yoluna geri döndü. Yapının bir kenarına yaslanarak boy atmış pembe tropikal bitkinin yanına gitti. Adını bilmediği bu dikenli çiçeğin dibine, plastik torba içinde bir tabanca saklamıştı. 22 kalibrelik silaha eli dokununca ferahladığını hissetti, onu bıraktığı yerde bulduğuna sevinmişti. Tabii, evin içindekiler, kendini dikkatle izlemiyorlarsa...

Beton binanın zemininden başlayarak yukarı doğru aralıklarla yükselen çıkıntılara tutunarak ikinci kata tırmandı. Silahı naylon torbadan çıkartmadan dişlerinin arasına sıkıştırmıştı. Bir bacağını kaldırdı ve kendininkine bitişik odanın balkonuna çıktı.

Oda, nefis bir sarışının dışında boştu. Fıstık, aynanın karşısına geçmiş makyaj yapıyordu. Göz makyajından başka da birşey yoktu üzerinde. Harry'nin odaya girişi hiç korkutmamıştı onu. Sadece Harry'ye dönmüş ve ona bakmıştı...

"Lütfen bağırma" dedi Harry... Sarışın bağırmadı. Tam tersine, soğukkanlılıkla balkon kapısına yaklaştı ve Harry'ye, "Eğer içeri girmek istiyorsan, ön kapıdan girebilirdin" dedi.

"Olur" diye cevapladı Harry silah tutan elini arkasında saklayarak, "Bir dahaki sefere unutmam..."

"Eeee?" diye soran gözlerle baktı genç kadın...

"Eeee, ne?" diyerek soruya soruyla cevap verdi Harry...

"İçeri girmeyecek misin?"

"Aslında kapım kilitli kaldı" dedi Harry, "Bu balkonun benim balkon olduğunu sandım. Biliyorsun, hepsi birbirine benziyor. Galiba, hemen gitmem gerek ve..." Kızın gözlerinde birdenbire üzgün bir ifade belirmişti. Kalbi kırılmıştı galiba...

"Odamda beni bekleyen kimse biraz daha beklesin" diye geçirdi aklından. O sırada kız arkasını döndü. Bu fırsatı kaçırmadı Harry, elindeki silahı en yakındaki sehpanın altına atıverdi...

Kızın adı Elena'ydı... Çok zengin bir borsacının karısıydı. Adam, karısını bir hafta önceden göndermiş ve güneşten biraz daha fazla faydalanmasını arzu etmişti. Anlaşılan, bundan çok hoşlanmıştı genç kadın. Ancak, bir sorun vardı, eşinin seks gücü iflas etmişti. Bunu bildiğinden, vaktini iyi değerlendirmek istiyor ve bunun için arkadaşlıklar kurmaya çalışıyordu. Harry'le de hemen samimi olmuş,iki dakikada hayatını anlatmıştı...

Genç kadının zamanı o kadar kısıtlıydı ki, bir sigara bile ikram etmeden Harry'nin mayosunu indiriverdi. Onun da umurunda değildi zaten, o saate kadar aldığı alkol umursamaz yapmıştı genç adamı...

"Ovvv..." dedi Elena dudaklarını Harry'ninkilere yapıştırdığı zaman, "Sen ne içtin böyle?"

"Bazı özel tropik karışımlar" diye cevap verdi Harry. Bir taraftan da düşünüyordu, "Vay anasını, gerçek olamayacak kadar güzel bir düşeş... Bu da bir başka Lisella galiba..."

Harry, sarışınla hemen yakındaki yatağa devrilirken, kafasında üçlü bir pozisyon canlandırıyordu. Sarışın, Lisella ve kendisi... İkisi de çırılçıplaktılar. Elleri uzandı, genç kadının diri memelerini yakaladı. Bir haftadır, kadına ne kadar aç kaldığını şimdi hatırlamıştı ama, şu anda ipler Elena'nın elindeydi. Meme uçları, parmaklarının arasında irileşirken, dudaklarını, kadının kulak memelerine yöneltti. Dişleriyle attığı her küçük ısırık, kadını zevkten ürpertiyordu...

Alışkın bir tavırla bacaklarını araladı genç kadın... Kalçalarını Harry daha kolay yerleşsin diye yukarı kaldırmıştı. "Hadi çabuk" diye söylendi, "Güzel ve çabuk olsun. Çok ihtiyacım var biliyorsun. Sonra ne yapacağımızı bütün gece düşünürüz..."

Müzik gibi gelmişti bu sözler Harry'nin kulağına... Hemen yerini aldı. Kadının çığlıkları duyulmasın diye, Elena'nın dudaklarını şehvetli bir öpüşle kapattı. İkisi bir ritm içine girdiklerinde, odada sadece yatağın gıcırtıları duyulur olmuştu. Bu gıcırtılara, biraz sonra Elena'nın inlemeleri de katıldı. Dakikalar geçerken, Elena'nın Harry'nin sırtında duran elleri yavaş yavaş kasılmaya başlamıştı. Derken, kadının sivri tırnakları Harry'nin derisine gömüldü. İlk başlarda acıtmıştı ama, giderek zevk aldığını hissediyordu Harry...

İnlemeleri yavaş yavaş kontrolden çıkarken, küçük odada duyulan zevk sesleri de artmıştı. Peşpeşe yaşadıkları orgazmın şiddetini gören biri, onların yıllardır hapishanede olduklarını düşünebilirdi. Soluklanmaları yavaşladığında, koca yatağın içinde kucak kucağa yayıldılar. Genç kadın, aldığı zevkin etkisiyle uykuya geçmek üzereydi ki, balkon camından duyduğu bir ses, Harry'yi alarma geçirdi. Hemen yerinden fırladı ve sehpanın altına uzandı. Bir taraftan da içinden küfrediyordu, "Allah kahretsin, nerede bu silah" diye...

"Harry, sen misin? Hay Allah, sabahtan beri burada durmuş bağırıyorum. Ne halt ediyorsun orada?" diye söylendi sesin sahibi.

Bunu duyan Elena, "Kim o?" diye sordu Harry'ye.

"Ras Mowatt" dedi Harry...

"Onu tanıyor musun?"

"Hııı" diyerek yerden doğruldu genç adam, sonra dışarı seslendi,

"Evet, Ras buradayım, odama git ve biz giyinene kadar bekle"

"Bayan belki de ikinci raundu oynamak isteyecek, ne biliyorsun?" diye cevapladı Ras...

Harry, Elena'ya döndü ve "Onun adına özür dilerim" dedi, "Biraz kafadan çatlaktır..." Genç kadın gülümsedi ve yatakta gerindi, "Peki, sonra görüşürüz" dedi...

Ras, şirketin Karayiblerdeki adamıydı. iri yapılı bir Jamaikalıydı. "Sabahtan beri odanda bekliyorum, bütün günü yukarıda mı geçirdin" diye sordu Harry'ye... Tepesi atmıştı bu soru üzerine Harry'nin, "Madem sendin, neden kapıya bir not asıp haber vermiyorsun. Senin yüzünden yukarı tırmanmak zorunda kaldım, çünkü misafir beklemiyorum."

"Mecburen böyle yaptım" dedi Ras, "Son haber verdiğimde, seni yerinde bulamamıştım, biliyorsun"

"O yedi sene önceydi" diye tersledi Harry.

"Ama, yedi yıldan beri hiç değişmedin" diye yapıştırdı lafı Ras. "Her neyse, karşı karşıya olduğumuza göre artık iş konuşabiliriz, değil mi?"

"Ne işi?" diye sordu Harry, "Biliyorsun, ben tatildeyim... Hiçbir yere gitmem..."

"Bir yere gitmeyeceksin zaten" diye devam etti Ras, "İş burada, Anguilla'da..."

Ras'ın anlattığına göre problem, Kübalıların Rusya ile haberleşmek üzere, adanın kuzey bölgesinde kurdukları bir telsiz üssündeydi. Gizli servis, bu üssün yerini tespit etmiş ama, yöredeki adamlarını ve çift taraflı ajanları bu işe karıştırmak istememişti. Buradan alınan ve verilen mesajları istiyordu merkez. Bunlar büyük bir olasılıkla saçma şeylerdi ama, uzmanları, bu mesajlardan şifreleri bulacaklardı. Ruslar, her 10 veya 15 günde bir şifreleri değiştiriyorlardı. Eğer, Harry ile Ras, bu mesajlardan birini elde edebilirlerse, Şirket bu yolda önemli bir adım atmış olacaktı. Ras, uygulayacakları planı hazırlamıştı bile... Yalnız, biraz sihirbazlığa gerek vardı.

"Sihir dedin de, planda biraz sihir de var zaten" diye ekledi Ras, "Bu Kübalı herifler, çok dar bir çevrede ilgi gören bir dine mensup. Adına Mayanizm deniyor. Bu din nasıl birşeyse, hâlâ genç kadın kurban ediyorlar..."

"Tıpkı Şirket gibi..." dedi Harry...

"Ama, bunlar gerçekten kurban ediyorlar. Bizim ihtiyacımız olan şey de bir kurban..."

"Ortaklıkta bir sürü yerli kız var" dedi Harry...

"Olmaz" diye kestirip attı Ras, "Bunlar beyazları, özellikle Amerikalı kızları tercih ediyorlar..."

"Politik nedenlerden herhalde..."

"Hayır, Amerikalı kadınların memeleri büyük oluyor da ondan..."

"Eeee?" diye devam etti sorularına Harry, "Koca memeli Amerikan kızını nereden bulmayı düşünüyorsun?"

Ras'ın cevap vermesine fırsat kalmadan kapıdan bir ses geldi:

"Harry, içeride misin?"

Yerinden fırlayan Ras, iki adımda kapıya ulaştı ve bir çekişte ardına kadar açtı. Dipdiri memelerinin uçları üzerindeki ince kolsuz bluzdan belli, eteğinin yırtmacından çıplak baldırları görünen Lisella kapıda öylece duruyordu. Gözü, loş aydınlığa alışınca Harry'yi gördü ve elindeki çantayı bir kenara fırlatıp genç adamın boynuna sarıldı. Bir taraftan da hiç durmadan konuşuyordu: "Harika görünüyorsun Harry. Bu tropik ada sana çok yaramış. Burası nefis bir yer. Oteli de çok sevdim..."

Ras, oturduğu yerden, soran bakışlarla Harry'yi süzüyordu, "Nereden çıktı bu karı?" gibisinden...

"Lisella, buraya bak, Ras'a selam vermedin" dedi.

"Ne?" diye duraladı genç adam, "Ay, çok özür dilerim. Benim adım Lisella Dupree..."

Elini uzattı, Ras'la tokalaştılar.
"İşte bir gönüllü buldun Ras" dedi Harry, içkisinden bir yudum daha alırken...

★ ★ ★

Üçü birlikte, sabaha kadar oturmuşlar, iki şişe romla birlikte plan yapmışlardı. En yakın haberleşme, ertesi gün, ya da iki gün sonraydı. Harry, Lisella'ya, "Kurban edilecek olmayı bilmek nasıl bir duygu?" diye sordu. Genç kadının cevabı her zamanki gibiydi: "Heyecan verici..."

Harry uzandı, Lisella'nın iştah açıcı memelerini avuçladı. Dimdikdi meme uçları... Kendine çekti ve dudaklarını dudaklarına yapıştırdı. Bu gece, bu nefis vücudun tadını çıkarmaya kararlıydı. İş arasında oynaş olacaktı ama, nasıl olsa tatildeydi. Biraz oynaşmaktan zarar gelmeyeceğini düşündü. İki öpüşme arasında, "Güle güle Ras" diye seslendi iri yarı Jamaikalıya...

Ayağa kalkıp kapıya yaklaşan Ras, çıkmadan önce durdu ve sordu:
"Düşünüyorum da, galiba seni kıskanmam gerek..."
"Üzülme dostum" diye cevapladı Harry, "Yan dairede Elena var. Balkona zıpla kafi... Kapısı herkese açık..."

★ ★ ★

Ertesi akşam, planlandığı üzere Lisella eski Citroen'i alıp yola koyuldu. Daha önce, arabanın radyatör kapağına bir tel bağlamışlar, diğer ucunu arabanın içine kadar uzatmışlardı. Yeri geldiğinde, Lisella teli çekince radyatörden dumanlar çıkacaktı... Plan istedikleri gibi yürüdü. Haberleşme üssüne giden yolda teli çeken Lisella, arabadan indi ve motor kapağını açarak beklemeye başladı. İki dakika bile geçmemişti ki, içinde 5 Kübalı asker olan bir Jeep bitiverdi yanıbaşında... Askerlerin hepsi indi aşağıya... Hepsinin yüzünde yardım etmek ister gibi bir ifade vardı. Jeep'in şoförü, Lisella'yla birlikte motora eğilmiş bakarlarken, diğer dördü, hissettirmeden arkasına dolanmışlardı genç kadının. Birinin işaretiyle dördü de aynı anda harekete geçti. Gövdesini saran sekiz kolun birisi de ağzını tıkamıştı Lisella'nın. Karga tulumba Jeep'e tıktıkları gibi gaza bastılar. Biraz ötede, sık bir çalılığın dibine yatmış olan Harry, kafasını yana çevirip Ras'a sordu:

"Herşeyin yolunda gideceğine emin misin?"
"Eh, biraz korkacak, ama ona zarar vereceklerini sanmam. Hadi fırlayalım. Üs, yürüyerek bir saat mesafede... Karanlık basarsa, ayaklarının ucunu bile göremezsin..."
Üsse yürümeleri, tahmin ettiklerinden de uzun zaman aldı. Oraya vardıklarında, mesaj vaktine henüz 45 dakika vardı.

★ ★ ★

Zarar görmeyeceğine dair Harry tarafından verilen teminat, Lisella'nın korkusunu yeniyordu. Adamlar o kadar profesyonel davranmışlardı ki, kendisini kaçıranlara fiske bile atamamıştı. 15 dakika yol almışlar ve yol boyunca habire memelerini okşamışlardı. Üstteki kulübeye götürülüp bir yatağa bağlandı. Elleri, yatağın baş tarafına, ayakları da açık vaziyette ayakuçlarına bağlanmıştı. Kübalıların birkaçı, bluzunun düğmelerini çözmeye teşebbüs ettiler ama, aralarındaki boğuk sesli biri onları durdurdu, "Sonra" dedi...

★ ★ ★

Şirket'in aldığı istihbarata göre, ilk mesaj saat tam 12'de gelecekti. Saat ise, 11.50'ydi... Harry, biraz sonra yapacakları eyleme kendini hazırlamaya çalışıyordu. O sırada, alıcının bulunduğu kulübeden genç bir erkek çıktı, kapıda duran subayla İspanyolca birşeyler konuştu ve telaşla içeri girdi. Subay da genç askerle içeri girmişti... Ras, "Tamam" dedi, "Mesaj geldi. Birazdan kurban töreni başlayacak..."

★ ★ ★

Aşağı yukarı 100 kadar kadın ve erkek, parlak ayışığının aydınlattığı alanda merakla bekliyorlardı. Hepsinin gözü, iki büyük palmiye ağacına, gözleri bağlı bir şekilde ellerinden ve ayaklarından bağlanmış Lisella'daydı. Etrafına daire biçimde dizilmiş ve tutuşturulmuş ağaç parçalarından yansıyan ışık, dehşet verici gölgeler yaratıyordu gövdesinde...

Gecenin sessizliğini, tam-tamlarla yapılan bir dizi vuruş bozdu. Aynı anda, dev yapılı bir adam çıktı meydana. Başına, ilgi çekici tüyler ve kemiklerden yapılmış garip başlık giymişti. Kara derisi, yağla parlatılmış, önünü ve kaba etlerini ince bir deri parçası ile örtmüştü. Kalabalık, onu izlerken heyecanla kıpırdanıyor, yavaş yavaş çemberi daraltıyordu. Bir kıvılcımla patlayabilecek büyük bir enerji kokusu vardı havada... "Ras yanıldı" diye düşündü Harry, "Bu zararsız bir tören değil. Lisella'yı öldürecekler..."

Davullar durdu... Kıpırdanan insanlar da derin bir sessizliğe gömüldüler. Lisella, önemli birşeyler olacağını hissetmiş, korkmaya başlamıştı. Ortadaki iri-yarı zenci iyice yaklaştı genç kadına. Elini uzattı ve hiç kuvvet sarfetmeden, bir çırpıda yırttı bluzunu... Lisella'nın yuvarlak memeleri alevlerin ışığında muhteşem görünüyordu. Herkesin gözü bu memelerdeydi... Kalabalıktan üç erkek daha sıyrıldı o anda... İri-yarı olan da, bir elini uzatmış, Lisella'nın eteğinin düğmelerini çözmeye yeltenmişti. Kalçasını sallayarak kaçmaya çalıştı genç kadın... Diğerlerinden biri arkadan onu tuttu. Kollarıyla bu nefis vücuda sarılmış, Lisella'yı kucağına almıştı. Kaba etlerinin arasında bir sertlik hissetti genç kadın... Arkasındaki adam çıplak gibiydi sanki. Bir dakika sürmedi çırılçıplak bırakılması... Adamların yanından çekilmesiyle herşey durdu, kalabalığa tekrar sessizlik çöktü. Lisella, bağırmak için ağzını açtı ama, ses çıkaramadı... Ses telleri felç olmuştu sanki...

Biri yaklaştı ve etli, sulu bir tropik meyveyi memelerinin üzerinde parçaladı. Meyveden akan yapışkan su kırmızıydı. Bir sürü el, bu sıvıyı bulaştırmaya başladı genç kadının vücuduna... Titremeye başlamıştı Lisella... Korkudan değil, heyecandan... Güzel kokulu sıvıyı vücuduna yayan eller, garip titreşimle yaratıyordu bedeninde. Kızıştığını hissetti. Deli gibi etrafına bakmaya çalıştı, ne yaptıklarını ve ne yapacaklarını görmek istiyordu. İri yarı kara derili adam, kemikli ellerine bulaşmış yapışkan sıvıyı daha da aşağılara sürmeye başladı. Baldırlarının iç taraflarına, kaba etlerinin arasına, derken bacaklarına ve ayaklarına... Yapış yapış olmuştu Lisella...

O sırada, davullar yeniden başladı. Kalabalık gülümsüyor, kıpırdanıyor, dans ediyordu. Uzun bir bıçak, bir anda kesip attı Lisella'nın bağlarını. İri yarı zenci de tam karşısında dans etmeye başlamıştı. Davulların hızlı ritmiyle kıvranıyor, çalkalıyor, tepiniyor ve sürünüyordu yerlerde... Adamı hayretle seyreden genç kadın, bir anda dona kaldı... Gördüğü "şey"e inanmaz gözlerle bakıyordu. Zencinin bacaklarının arasını örten deri parçası garip bir şekil almıştı, içinde hareketli birşey vardı sanki... Lisella, dikkatle izlemeye başladı adamı... Çok geçmedi, görmek istediğini gördü. Hayretler içinde kalmıştı genç kadın. İnanılacak gibi değildi, gözüne çarpan şey, deri parçasına sığmıyor, kenarından yavaş yavaş dışarı çıkıyordu. Davulların ritmi en hızlı noktaya ulaştığında, zencinin de sertleşmesi son haddine ulaşmıştı. Adeta cinsel bir zevk alıyordu iri yarı zenci bu danstan... Hareketlerine bakılırsa, neredeyse doruğa ulaşacaktı. Lisella da çırılçıplak durmuş, onu seyrediyordu. Etraflarını saran kalabalık, artık davul ritmine eşlik ediyor ve şarkı söylüyordu. Sesler iyice uğultu halini aldığında, zenci dizlerinin üzerine yıkıldı, sarsıldı.

Lisella, "Herhalde tören bitti" diye düşündü. Onunla aynı anda davullar susmuş, sesler kesilmişti...

★ ★ ★

Saklandığı ağacın arkasından, kalabalığın ortasındaki Lisella'yı göremeyen Harry birdenbire telaşlandı. Eli, 357 Magnum'un sapında fırladı ağaçların arasından... Kafasında tüyler olan iri zencinin Lisella'yı öldürdüğünü düşünüyordu... 357'de altı kurşun vardı ama, hepsini dağıtmaya yeterdi bu altı kurşun... O esnada, kalabalık açılıverdi ve dağılmaya başladı. Seyrekleşen bu etten duvar arasında Lisella çırılçıplak görünmüştü. Yanıbaşında yanan ateşin ışığında bir heykel gibi görünüyordu süt beyaz vücuduyla... Sapasağlam ama, çırılçıplaktı... Hoşlanmıştı bu manzaradan Harry, birdenbire heyecanlandığını hissetti. Eğer buradan sağsalim kurtulabilirlerse daha yakından inceleyecekti Lisella'yı...

Bir an Ras'ı hatırladı Harry... Onu kulübede bırakmıştı yalnız başına... Şimdi de kalabalık dağılıyordu, herhalde birkaçı da kulübeye dönecekti... Koşarak ulaştı oraya ama, yanını bulunduğu küçük alana vardığında donup kaldı. Eli makineli tüfekli bir zenci, Ras'ı enselemişti. Hiç ses çıkarmadan, telsizden aldığı mesajı cebine yerleştirmeye çalışan Ras'ın arkasında duruyordu. Hiç vakit kaybetmedi Harry, tetiğe dokunuverdi... 357'nin tek kurşunu, zenciyi yere yapıştırmaya yetmişti. Ras da korkmuştu tabancanın gürültüsünden... Arkasını dönüp Harry'yi gördüğünde ferahladı, "Allah kahretsin, yine borçlandım sana" dedi gülerek, "Ödemek için kimbilir ne zaman fırsat bulacağım..."

Silah sesinden kalabalığın bir kısmı kaçarken, az bir bölümü de alıcının bulunduğu tarafa koşmaya başlamışlardı. Hemen hepsinin elinde silah vardı. Ama geç kaldılar... Ras, kulübeyi terk etmeden önce, ortada ne kadar kâğıt varsa tutuşturmuş, alıcıyı da kullanılmaz hale getirmişti...

Arka tarafta duran Jeep'le Lisella'nın yanına ulaştıklarında, genç kadın hâlâ çıplak ve şaşkın duruyordu. Harry, genç kadının yanından geçerken hiç gaz kesmedi, Ras güçlü kollarıyla kavrayıp çekmişti çıplak vücudu Jeep'e... Beş dakika sonra, yol kenarında duran Citroen'e ulaştılar. Harry'yle Lisella diğer arabaya geçerken, Jeep çoktan yanmaya başlamıştı bile...

★ ★ ★

Ras, ertesi sabah Şirket'e gitmek üzere yola çıktı... Harry ile Lisella da... Ama onların gittikleri yer farklıydı. Şirket, bir telgraf çekerek ikisini kutlamış, başka bir adada yer ayarladıklarını haber vermişti. İkisi de çok sevindi bu habere... Hemen gidip, biletlerini aldılar ve eşyalarını toplamak üzere geriye döndüler. Yolda, Harry, Lisella'dan biraz izin istedi. Çarşıya gidip birşey alacaktı. Yarım saat sonra döneceğini tahmin ediyordu. Ne alacağını sordu Lisella... Harry, "Hediyelik birkaç şey" diye kestirip attı, o tropik meyveden aradığını söylese gecenin sürprizi sürpriz olmaktan çıkacaktı...

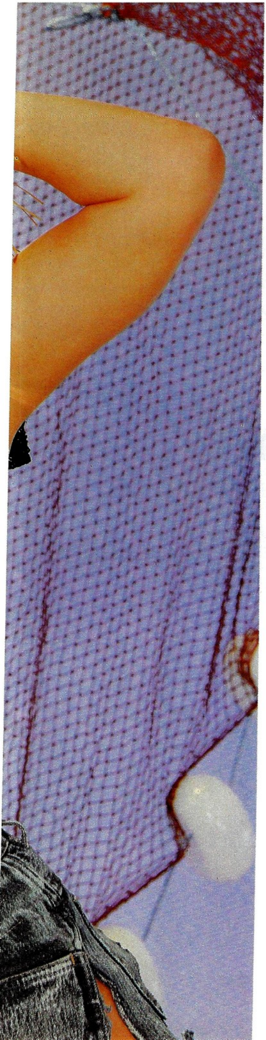

Ayşegül Akın

FOTOĞRAFLAR:
EROL ATAR

Ayşegül Akın'ın birbirinden seksi pozlarını yayınladığımızda, hatırlarsanız, "kısmette onu bir daha böyle yakalayamamak da var" demiştik... Ama ne mutlu bize ki, bunca yıldır şans yanımızdan hiç ayrılmadı, kısmetimiz her zaman açık oldu. Ayşegül de bir "istisna" değil... Güzelliğini, dayanılmazlığını daha önce tattığımızı, seksi ve biçimli vücudunu okurlarımızın çok beğendiğini biliyordu Ayşegül... Bu kez de kırmadı bizi ve kameramızın karşısına geçti. Ceylan gözlerini objektife her dikişinde içimizi hoplattı. Eğer gözlerinizi onunkilerden ayırabilirseniz, bu kez dipdiri vücudu ve bembeyaz tenine yakalanacaksınız... Kurtuluşunuz yok, eminiz buna...

KLİK!
KLİK!
MIAUUU
NE YAPIYOR BU HATUN? KE-DİLERİ Mİ?!...
WC
?!
VAY BE!..İŞE BAK! AH BİRAZ FRANSIZCAM OLUCAKTI Kİ!
NE KADAR DA GÜZEL!..DAHA SEZON AÇILMADI ASLINDA, AMA İKİ ÜÇ GÜNDEN BERİ BURADA BU!... BİRAZ FRANSIZCA BİLSEYDİM!..

KAPIYI ÖYLE AÇIP, BANA BAKINCA... HİÇ BEKLEMEDİM
OH! OUII... COMME ÇA!.. AAAH!
OOH!.. YES!.. YES!.. AAIH!.. AAAH!..
MENTEŞELER, DAHA DA FAZLASINA DAYANAMADI...
GAAARÇ!
MİAUUUU...

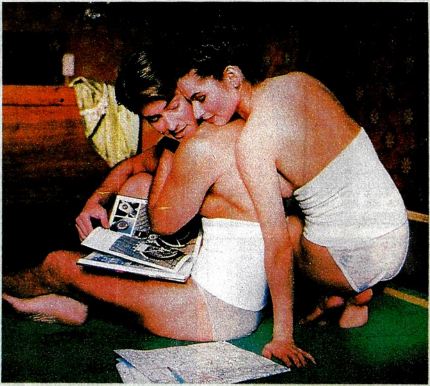

DOLMUŞ PİYANGOSU

Elimi, yavaşça bacağına götürdüğümde, sıyrılmış eteğinin altındaki hararetin çok güçlü olduğunu fark ettim. Eve geldiğimizde, orada bulunan bir koltuğa oturdum ve sigara yaktım. O içeri gittiği sırada ben de odaya göz gezdirdim. En çok duvardaki erotik resimler ilgimi çekti. Kısa süre sonra içeri girdiğinde, üzerinde şeffaf bir gecelikle elinde iki kadeh vardı...

Şu anda, ülkemizin güzel üniversitelerinden birinin tıp bölümünde okumaktayım. 15 günlük tatilimi geçirmek için gittiğim, memleketim olan Bursa'da, çok güzel bir armağan aldım. Yalnız, bu armağan yakınlarımdan birinden değil, her zaman ilgimi çeken ama bir türlü konuşma fırsatı bulamadığım güzel bir bayandan geldi. Bu bayanla aynı mahallede oturuyoruz.

Olayın olduğu akşam, saat 20.00 sıralarında eve gitmek için dolmuş durağına gelmiştim. Boş olan bir arabaya binip dolmasını bekliyordum. Daha iki kişilik yer vardı. Fazla beklemedim, kapı açılınca bir an için hayal gördüğümü sandım. Yalnızca hayallerimde birlikte olduğum o güzel bayan karşımdaydı ve en az onun kadar güzel bir bayanla birlikteydi. İkisi binince araba hareket etti. Benim yanıma oturması ilgimi çekmişti. Üzerinde kısa sayılabilecek bir etek vardı...

Ben gözlerimi kapatmış onu düşlerken, birdenbire bacağımda bir sıcaklık hissettim. Gözlerimi açıp baktığımda, onun anlamlı bakışlarıyla karşılaşmıştım. Eli, bacağımın üzerindeydi. Doğrusunu söylemek gerekirse, ilk hareketin ondan gelmesi beni çok sevindirmiş ve içimdeki kıvılcımı alevlendirmişti. Elimi, yavaşça bacağına götürdüğümde, sıyrılmış eteğinin altındaki hararetin çok güçlü olduğunu farkettim. Bunları yaparken, bir taraftan da çekiniyordum. Nedeni de, takside bizden başka iki kişinin daha olmasıydı. Bu arada, hatun elimi sıkıca kavradı ve sanki olayın sürmesini istiyormuşcasına çekerek şoföre inmek istediklerini söyledi. Birlikte indik. Yardım edebileceğimi söyleyerek, ellerindeki paketlerden birkaçını aldım. Beş dakikadan kısa süren bir yürüyüşten sonra, arkadaşının evinin önüne gelmiştik. O evine girdi, biz devam ettik ama, fazla yürümedik. Bu kez onun evine gelmiştik...

Kapısının önünde, konuşmama fırsat vermeden içeri girmemi, birlikte birşeyler içebileceğimizi söyledi. Bu öneriyi geri çeviremezdim. İçeri girdik, elimdeki paketi alıp mutfağa bıraktı. O içeri gittiği sırada, ben de odaya bir göz gezdirdim. İlgimi, en çok duvardaki erotik resimler çekmişti. Orada bulunan bir koltuğa oturdum ve sigara yaktım. Kısa süre sonra içeri girdiğinde, üzerinde şeffaf bir gecelikle, elinde iki kadeh vardı...

İçkilerimizi yudumlarken, biraz kendisinden bahsetmesini istedim. Üç yıl önce evlenmiş, iki yıl süren sıkıcı bir evlilikten sonra çareyi boşanmakta bulmuş. Bir yıldan beri de yalnız yaşamaktaymış. Bir bankada memur olarak çalışıyor, serbestçe yaşıyormuş. Evliliklerini sıkıcı yapan neden, eşinin cinsel yetersizliğinden kaynaklanmış. Bunları konuşurken içkilerimiz bitti. Yavaşça yaklaşarak dudaklarından öptüm. Bundan sonrası da, hiç uyanmak istemediğim bir rüya idi...

Playmen'den öğrendiğim bilgilerle, duyarlı noktalarını okşamaya ve üzerindeki geceliği çıkarmaya çalıştım. Bu arada o da boş durmuyor, benim üzerimdekileri çıkarmaya çalışıyordu. Artık çırılçıplak kalmıştık. Öpüşerek yatak odasına geçtik ve yatağa uzandık. Ayak uçlarından başlayıp, yavaş yavaş öperek yukarı çıkmaya başladım. Yukarılara ulaştıkça, iniltilerinden heyecanının arttığını anlıyordum. Dilimi göbek çevresine getirdiğimde, zevkten kıvranmaya başladı. Ellerimi göğüslerine götürdüğümde, onların sertleştiklerini ve dudaklarıma ihtiyaç duyduklarını anladım. Meme uçlarını ağzıma alıp emdikten sonra, dilimi çevrelerinde dolaştırdım. İyice kendinden geçtiği anda titreyerek boşaldı. Ben henüz doymamıştım. Şöyle bir de zevk üçgenine yolculuk yapayım dedim. Kendimde direnecek gücü bulamıyordum, hedefe ulaştığımda iyice sertleştiğimi, kasıklarımın ağrıdığını farkettim...

O da bunu anlamış olmalı ki, ona tattırdığım zevki bana tattırabilmek için beni kendine doğru çekti. Vücutlarımız bir anda kenetlenmişti. Yavaş yavaş hareketlenirken, dudakları benimkileri emiyor, elleriyle kalçalarımdan kendine çekiyordu. Tempomuz gitgide arttı ve titreyerek zirveye ulaştık. Ben ilk, o ikinci kez oluyordu.

Finalin ardından, onu biraz daha öpüp okşadım. Gördüm ki, ikimiz de hâlâ istekliyiz. Bu arada o, birer kadeh daha içmemizin iyiolacağını söyledi ve iki sigara yakıp servisi yatağa yaptı. Bana, teşekkür edercesine iltifatlar yağdırıyor, ilk kez bu kadar zevk aldığını söylüyordu. İçkilerimiz bittiğinde, kendimizden iyice geçmiştik. Ama, seks diliyle o kadar iyi anlaşıyorduk ki, sevişmemiz iki saat kadar daha devam etti. Bu süre içinde, ikimiz de bir kaç kez boşalmıştık. Sonra, tattığımız bu zevkin yorgunluğuyla ertesi gün öğlene kadar yattık.

O benden daha önce kalkmış ve kahvaltıyı hazırlamıştı. Beni öperek uyandırdı ve sofraya davet etti. Karnımızı doyururken, dün geceden çok zevk aldığını ve en kısa zamanda tekrar gelmemi istedi. Orada daha fazla kalacak zamanım yoktu, söz verip evden ayrıldım. Bu olay, tatilimin sonuna denk geldiğinden, sözümü tutacak zamanım olmamıştı. Şimdi Diyarbakır'da derslerle meşgulüm. Yaz tatilinin gelmesini dört gözle bekliyorum. Çünkü, bana gönderdiği kartta, şimdiden çok özlediğini yazıyor...

BTSO-DİYARBAKIR

Bir cumartesi günü, iki arkadaşımla evimizin önünde oturmuş konuşuyordum. Sokağımız sahil kordonuna bağlı olduğundan, özellikle tatil günleri hayli işlek bir hal alır. Konuşmamız sürerken, arkadaşlarımdan biri ikimizi de dürterek, uzaktan gelen bir kadın dikkatimizi çekti. Kadın bize doğru yaklaştıkça, adeta daha da güzelleşiyor ve gözümüzü alıyordu. Uzun boylu, beyaz tenli, siyah uzun saçlı ve yeşil gözlüydü. Giydiği petrol yeşili parlak ve dar elbise, ölçülerini ortaya çıkarıyordu. Hatları, insanı çileden çıkaracak cinstendi. Bacaklarına ise, yandan desenli siyah çorap giymişti. Nereden aklıma geldiyse, "Var mısınız bahse? Bu kadın, şu anda mutlaka jartiyer takmıştır" dedim birden... Bunu dememle birlikte, arkadaşların bakışları bana döndü. "Bu kadar emin konuşma, sen kâhin misin" diyerek iddiayı sürdürdüler. Tamı tamına 100 bin lirasına bahse girdik ve tokalaştık...

Ben önde, iki arkadaşım geride, kadını takip etmeye başladık. Yürürken kalçalarına verdiği salınımdan adeta sarhoş olmuştum. Tabii, bu arada kadına ne söyleyeceğimi de düşünmüştüm. On dakika sonra, kadın, sekiz katlı lüks bir apartmana girdi. Ben de onu izledim. Merdivenleri çıkarken beni farketti ve alıcı gözle süzdü... Gerçekten yakışıklı ve fiziği çok muntazam 19 yaşında bir gencim. Aramızda, o anda adeta bir elektriklenme olmuştu. Bu bakışmanın cesaretiyle, "Affedersiniz hanımefendi, karşınıza böyle bir konu ile çıkmak istemezdim ama, şayet sizce bir sakıncası yoksa bir şey sormak istiyorum" dedim. Şaşkın bakışlarla, "Hangi konuda beyefendi?" dedi. O kadar nazik ve güzel bir sesi vardı ki, beni bir kez daha etkiledi. Gayet sakin bir şekilde, arkadaşlarımla şu şu konuda bahse girdiğimi, cevap vermeye de mecbur olmadığını belirttim. Yüzündeki ifade birden değişti, şöyle 20 saniye kadar sustuktan sonra, "Sizce giymiş miyim?" diye sordu. Ben de gülerek, onun gibi bir bayana daha çok yakışacağını söyledim. Anlamlı bir şekilde güldükten sonra, ilgisini çektiğimi, evinde sohbet edip bir şeyler içebileceğimizi, kendisince bir sakınca olmadığını ekledi. Hiç beklemediğim bu davet karşısında şaşırmıştım ama, şaşkınlığımı gizleyerek kabul ettim...

Kadınla birlikte içeri girdiğimizde, şaşkınlığım hâlâ devam etmekteydi. Beni salona alıp rahatıma bakmamı söyledi ve müzik setine bir kaset koydu. Sıra ne içmek istediğime gelince, "Bir Cola" dedim. Hafif güler oldu ama hiç aldırış etmedim, kendisine viski, bana da Cola'yı getirip verdikten sonra tam karşıma oturup bacak bacak üstüne attı. "Demek, benim jartiyer kullandığımı düşünerek bahse girdin ha?" deyişini duyduğum anda, bahsi kesin olarak kazandığımı anladım...

Bacaklarına baktığımı farkettiği halde oturuşunu bozmuyordu. "Evet, tahminінde yanılmamışsın. Ayrıca, cesaretini de tebrik ederim" dedi. Sohbeti bir süre koyulaştırdıktan sonra dans teklif ettim. Aynı anda koltuktan kalkıp ortada buluştuk. O göğüslerinin yumuşaklığını hissettiğimde, içimde bir şeylerin kıpırdandığını hissetmiştim. Hele sürdüğü parfüm, demiri çeken bir mıknatıs gibiydi. Dudaklarımız, gözgöze bakışırken buluştu. Bu arada, ellerimi de kalçalarında gezdirmeye başlamıştım. Müziğin ritmine göre, eteğini yavaş yavaş yukarı kaldırırken o da boş durmuyor çeşitli sözcüklerle beni teşvik ediyordu. Artık, jartiyerin bağları ve kalçalarının yarısını açıkta bırakan külotuyla baş başa kalmıştım.

Bir süre okşadıktan sonra, ellerimi külotunun altına soktum. Çıplak tenini okşarken, ondan şehvet dolu iniltiler çıkmaya başlamıştı. Ellerimi, istemiyerek de olsa, oradan çekip yukarılara tırmandım ve düğmelerini teker teker çözmeye başladım. Karşıma, siyah dantelli bir sutyenin alttan kavradığı göğüsleri çıkmıştı artık. Keşfedilmeye hazır bir vaziyette bekliyorlardı.

Ellerimi alttan bastırınca, sertleşmiş olan göğüs uçları sutyenden fırlayıverdi. Bunu görünce, gerçekten çok tahrik olmuş ve vakit geçirmeden onların tadına bakmaya başlamıştım. Kadının iniltileri daha da artmıştı ki, birden beni pantolonumdan kurtarmaya çalıştığını hissettim. Eteği ve pantolonum, aynı anda yere düştü. Ben çıplak, o ise iç çamaşırlarıyla kalmıştı.

Aşağılara inerek, bana bu zevki tattıran jartiyere ulaştım. Külotunu indirirken, onu halının üstüne sırtüstü yatırdım. Ayaklarının ucundan başlayıp, aheste aheste, her noktanın tadına vararak yukarılara doğru tırmanıyordum. Siyah çorapları bacaklarına öylesine güzel bir hava vermişti ki, tadına doyamıyordum. Kısa süre sonra hedefe vardığımda, manzaranın güzelliğine hayran kaldım. Gayet muntazam ve bakımlı görünüyordu. Parfümünü buralara dahi sürmüştü.

Artık dayanacak gücümüz kalmayınca, dizlerini göğsüne doğru kaldırdım ve tam hedefe saplandım. Aynı anda kadın, derin bir "Ahhh" çekti. Frekansımız arttıkça başını sağa sola sallıyordu. Üç saate yakın bir sevişmeden sonra, şiddetli bir şekilde boşaldık.

Bir süre dinlendikten sonra kalktı ve beni elimden tutarak yatak odasına götürdü. Dolabını açıp gösterdiğinde gözlerime inanamadım. Dolapta, daha açılmamış en az 50 değişik renkte ve desende yabancı çorap, jartiyer ve seksi çamaşır duruyordu. Bizi bir araya getiren jartiyer olmuştu ama, bu kadar isabetli bir karar verebileceğimi hiç düşünmemiştim.

O gün, oradan akşam ayrılırken, benden çok hoşlandığını ve her zaman birlikte olabileceğimizi söyledi. Hemen kabul ettim tabii. Eve gelince arkadaşları

ÖNÜMDE BİR KOLEKSİYON VAR

Kadın, tam karşıma oturduktan sonra bacak bacak üstüne attı. "Demek, benim jartiyer kullandığımı düşünerek bahse girdin ha?" deyişini duyduğum an, bahsi kazandığımı kesin olarak anladım.

aradım ve parayı hazırlamalarını söyledim. Ertesi gün çocuklarla buluştuk ve yemeğe gittik. Olanı biteni anlatınca, ikisi de "Helal olsun" dedi ve parayı verdiler.

O günden beri üç hafta geçti ve ben, 28 yaşındaki bu dul bayanın evinde, jartiyer serisinin sekizincisini bitirdim. Ama, daha önümde 42 adetlik bir koleksiyon var. Ne dersiniz, bahse girmekle iyi etmiş miyim?

G.Ç./HATAY

ONU BANYODA YALNIZ BIRAKMAYA NİYETİM YOKTU

Geleceğimden emindi ki, küveti sıcak su ve köpük ile doldurmuştu. İçine girer girmez çocuklar gibi oynaşmaya başladık. En çok, sertleşmiş meme uçları ve dolgun memeleriyle oynaştım.

Okul açılalı fazla olmamıştı. Bu benim son senemdi. Bir tek kimya dersimiz boş geçiyordu. Bu boşluk fazla uzun sürmedi. Ben dahil, bütün arkadaşlarımın yüreğini hoplatan, bir an olsun görmek için sıraya girdiğimiz, bir bahane ile yanaşıp birşeyler sorduğumuz V Hoca'yı bize verdiler. Yeni yetmelere taş çıkartacak kadar bakımlı ve güzeldi. Bense, yaşıtlarıma göre iri ve yetişkindim. Bu durum da beni ön plana çıkarıyordu sanki. Çoğu soruları bana sorar, benimle ilgilenirdi. Ben de ona ilgisiz değildim, zaten onun gibi birine ilgisiz kalmak aptallık olurdu...

Hemen her zaman olduğu gibi, o gün de bakımlıydı. Daracık, iki yandan yırtmaçlı bir eteğin sarıp sarmaladığı pürüzsüz düzgün bacaklarıyla süzüldü sınıfımıza... Kürsüde bacak bacak üstüne atarken, açılan eteğinin yırtmacından beyaz teni görünmüştü. Oracıkta yapayalnız kalıversek, hocamın dipdiri, taş gibi vücuduna neler yapabileceğimi aklımdan geçirmeye başladım. Taa ki, hocamın bana seslendiğini farkettiğim ana kadar...

Beni tahtaya kaldırmak istiyordu. Yanına yaklaşırken, içimden "Kusura bakmayın hocam, sizin gibi güzel bir kadınla herzaman birlikte olamıyor insan" dedim ve güldüm. Bunların hepsi hayaldi tabii, ama hayallerin gerçek olduğu bu dünyada yaşamamız, o günün gelişini sanki önceden haber veriyordu.

Yazılı sonuçlarının değerlendirildiği, tartışıldığı gündü. Beklediğim notu alamamış, kürsüde, o güzel dudaklarına baka baka notuma itiraz etmiştim. Elimdeki kâğıdı alıp, üzerine aceleyle birşeyler karaladı, geriye uzattı. Yazarken, eli sanki titriyordu. Kâğıdı geri alıp okuduğumda, "İstersen, bu itirazı akşam evimde tartışalım" diye yazdığını gördüm ve hemen altında da adresi farkettim. Bir kâğıda, bir hocama bakakalmıştım. Tatlı tatlı gülümsüyordu. Herkes kendi aleminde olduğundan, kimse kâğıdı dörte katlayıp cebime soktuğumu görmedi. Adresi bir deftere naklettikten sonra, kâğıdı çıkışta geri teslim ettim.

Okul çıkışında, hâlâ başıma gelenlere inanamıyordum. Ben bunları düşünürken, o, herzamanki rahatlığıyla arabasına atlayıp gitti. Akşam saati geldiğinde, evinin yolunu tuttum. Bir taraftan gece karanlığında ev aramanın zorluğu, diğer taraftan duyduğum heyecan, her tarafımın titremesine neden oluyordu. Zili çaldığımda, artık geriye dönüş imkânsızdı. Açılan kapıdan usulca süzüldüm içeri. Kapının arkasında, sanki yıllardır tanıyormuşuz gibi sarıldık birbirimize... İşte, bu beni rahatlatmıştı. Artık tüm idare, sınıfta da olduğu gibi hocamdaydı. Dudaklarımız birleşmiş, hafif aralık ağzından sıcaklığını ve yumuşaklığını duymuştum. Öpüşmemiz dakikalar sürdü. Oturma odasına geçince, kendimizi kuştüyü yastıkların olduğu kanepeye attık. Ben etrafta göz gezdirirken, hocam da üzerindeki geceliği atmıştı bile... Göğüslerinin dolgunluğunu, kalçasının yuvarlaklığını gösterecek bir hareketle eğildi ve bileğimden tutup çekti. Birlikte yere uzandık. Dayanamamış, vahşice üzerine çullanmıştım. Ellerim tecrübesiz olmasına rağmen yolunu biliyor ve her yerde dolaşıyordu...

Birden, duş yapacağını söyleyerek kalktı. Onu banyoda da yalnız bırakmaya niyetim yoktu. Geleceğime emin olmuş olmalı ki, küveti sıcak su ve köpüklerle doldurmuştu. Küvete girer girmez çocuklar gibi oynamaya başladık. En çok, sertleşmiş meme uçları ve dolgun göğüslerinin kayganlığıyla oynamıştım. "Şimdi seni imtihan edeceğim" dedi, "Söyle bakalım, küvetten çıkınca bana ne yapacaksın?" Derin bir nefes aldım. Sınavı geçecek bir cevap vermeliydim. Gözlerinin içine baka baka, "Seni yatağa boylu boyunca yatırıp, o güzel göğüslerinde gezineceğim önce" dedim, "Meme uçların sertleşinceye kadar onları öpeceğim..."

Ben bunları söylerken, suyun içindeki ayakları göğsümde dolaşmaya başlamıştı. "Çıplak ayaklarına öpücükler konduracağım" diye devam ettim. Az sonra sesim kısılmıştı, zayıf almaya razıydım bu sınavdan. Çünkü, banyoya gelirken kapısından gördüğüm yatak odasındaki yatak, daha fazla devam etmemi imkânsızlaştırıyordu. Üstümüzden sular damlatarak çıktık banyodan. Vazifemiyapmış,hocamın her tarafınıkurulamıştım havluyla...

O pürüzsüz vücudu doyasıya görmek için yatak odasının ışığını açık bıraktım. Ben banyoda anlattıklarımı yapmaya, başlamaya fırsat bulamadan, o önce davrandı. Karnını içe çekerek göğüslerini ağzıma dayadı. Açlıktan kıvranan bir bebek gibi yumuldum. Hocamın ılık dudakları da değmedik, dokunmadık yer bırakmamıştı vücudumda. Vücutlarımızın birleşmesiyle en güzel dakikalar başladı. İlk orgazma o ulaşmıştı. Dayanma gücümü, son damlasına kadar kullanmak zorundaydım. Solukları tekrar hızlandığında, ben de koyverdim kendimi. Hocam, kendi branşı dışındaki konularda da iyi bir öğretmen olduğunu ispatladı bütün gece boyunca. Sabahı karşıladığımız saatlerde, beraberce banyoya yürürken, hocamın yorgun dudaklarından üç sözcük döküldü:

"Sınıfı geçtin evlat..."

D.K.
ŞANLIURFA

Ben 28, yaşında, Kadıköy yakasında bir ayakkabı mağazasında çalışıyorum. Kadın ayağına çok düşkünüm. Zaten, bu mesleği de bu yüzden seçtim. Geçen yaz, müşterinin az olduğu bir saatte, süper minili, koyu kızıl saçlarını toplamış, iri mavi gözlü ve benden en az 15 santimetre daha uzun, ayaklarında Bodrum işi sandaletleri sürüyen bir kız girdi dükkâna... Ayakları çok büyüktü, epey uzatılmış tırnaklarına sadece parlatıcı oje sürmüştü. Başparmak kemiği çıkıntılı, diğer parmakları uzun ve düzgündü. Bozuk bir lisanla, parmakarası modeli gösterip "40 numara var mı?" dedi. Gözlerimi, ayaklarının beyaz teninden ayıramıyordum. Adım attıkça kemikleri belli olan ayaklara hasta olurum zaten. Puflardan birine oturdu ve bacak bacak üstüne attı. Havadaki sol ayağını oynatıyordu. Önüne eğildim, ayağının topuğunu elimle kavrayıp, "Bu ayak çok büyük. 40 numara olmayabilir" dedim. Bir örnek çıkarıp önüne koydum. Bu arada pudrayı da almıştım elime. Daha kolay giyebileceğini farkedince sürmemi istedi. Elime bir parça döktüm ve baş parmağıyla ikinci parmağı arasına sürmeye başladım. Ben okşadıkça gülümsüyordu. Ayağa kalktı ve giydi. Topuğu en az bir parmak dışarıda kalmıştı. "Bu küçük, size iki numara büyük olması lazım. Onu da hazır bulamayız, yaptırmak gerekir" dedim.

Laf lafı açtı. Polonyalıydı. Ayakları hâlâ elimdeydi. "Çok yorulmuşsunuz, biraz oturun, size bir şeyler ikram edeyim" dedim ve içecek bir şeyler söyledim. Ayaklarının büyüklüğünden şikâyetçiydi. Çok utandığını söyledi. Büyük ayaklı kadınların daha güzel olduklarını ve böyle ayaklı kadınlardan çok hoşlandığımı anlattım. "Üstelik, sizinki gibi güzelini de hiç görmedim" diye ekledim.

Bu kıza özel ayakkabı yapmayı kafaya koymuştum. Ancak, ayak şeklini hafızamda tutmam gerekiyordu. Eğildim, puflardan birini çektim, "Lütfen ayaklarınızı uzatın şöyle" dedim. Dediğimi yapınca eğildim ve ikisini birlikte kokladım. Şaşkınca bakıyordu hareketlerime... Burnumu parmaklarının altına yapıştırdım ve içime çektim. Garipsedi biraz, "Güzel kokuyor mu?" diye sordu. "Hem de nasıl..." dedim, güldü, "Ciddi olamazsın" dedi.

Sohbet devam ederken nerede oturduğunu da öğrendim. Bostancı'da, iki arkadaş ev tutmuşlar... İsmini, telefon numarasını aldım ve ayakkabıları birkaç gün sonra evine getirebileceğimi söyleyerek uğurladım. Üç gün sonra ayakkabı hazırdı. Ne olur ne olmaz diyerek, iki de alyans almıştım yanıma... Kapıda beni görünce içeri davet etti. Salona geçerken, çıplak ayaklarında bir yara bandı farkettim. Terliksiz gezerken sert bir köşeye vurmuş, "Yaralandı" dedi. "Bir bakayım" dedim ve iskemleyi onun oturduğu koltuğun önüne çekerek yaralı ayağını kucağıma aldım. Bandı açtım, küçük bir yara görülüyordu. "Önemli bir şey değilmiş" derken, ayağını kaldırıp dudağıma götürdüm ve parmaklarının altını öptüm. Gülmeye başladı. Bunun üzerine, ayağını tekrar kucağıma, çadırımın üstüne bıraktım. Bir süre orada tuttuktan sonra çekti ve bacak bacak üstüne attı. Yukarıdaki ayağı 50 santimetre kadar uzağımda duruyordu. Elimi cebime atıp alyanslardan birini çıkarttım ve sivri tırnaklı parmakların üçüncüsüne taktım. Ayağını geriye çekip dikkatlice baktı ve kahkahalarla gülmeye başladı. "Artık benimsin" dedim. Daha da arttı gülmesi. Kalktı, bir içki alıp sigara yaktı ve tekrar karşıma gelip oturdu. Yine bacak bacak üstüne atmıştı, "Yanlış söyledin" dedi, "Bu hareketinle sen ayaklarımın oldun artık..." Sonra sordu: "Sen evli misin?" Sadece nişanlı olduğumu söyledim...

O sırada kapıdan sesler geldi, biri anahtarla açmaya çalışıyordu. Ben toparlanmaya çalışınca, "Otur oturduğun yerde" dedi.

İçeri, uzun siyah saçlı melez bir dilber girmişti. Kara gözlü, çikolota tenli hatun da çıplak ayaktı. Adaleli ama düzgün bacaklarını üstüste atıp iki metre öteye oturdu, arkadaşına "Bu bey kim?" diye sordu. Bizimki, "Ayağımın nişanlısı" dedi gayet sakin... "Aslında terlikçim ama, demin ayağıma bir nişan yüzüğü taktı." diye ekledi. Bu arada yüzüklü ayağını uzatmış, artık ıslaklığı iyice belirginleşmiş olan çadırımın üzerine koymuştu. Parmaklarını önümde yavaş yavaş hareket ettirirken, "Arkadaşım balerindir. Hanover'de birlikte otururduk" diye anlatıyordu.

Melez kız da büyük ayaklıydı ama tırnakları kısa, parmakları ince uzun ve çok manalıydı. Bizimki, o sırada devam ediyordu konuşmaya: "Neyse, gelelim bizim meseleye" dedi, "Nişanlılığın bazı kuralları vardır, mesela eski nişanını hemen bozacaksın. Ben de sana yüzük takmak isterim, ama parmağına değil, buna takacağım" derken, ayak parmağıyla önüme bastırıyordu. Bunları duyunca daha fazla dayanamadım, boşaldım. Ayağının altındaki sarsılmaları farketti mi bilmiyorum ama, fantezilerimi süsleyen bu maceraya daha yeni başladığımı hissediyordum.

Bu, birbirinden güzel iki dilberle geçirdiğim yaz sezonunu hiç unutamıyorum. Yaşadığım heyecanlı dakikaları, bir daha ki sefere yazarım. İleride görüşmek üzere, bütün ayakçılara selam...

V.T.
İSTANBUL

NİŞANLILIĞIN KURALLARI

Ayağı, yarım metre uzağımda duruyordu. Cebimden daha önce aldığım iki alyanstan birini çıkardım ve ayağının 3.parmağına taktım. Kahkahalarla gülmeye başladı, "Bu hareketinle artık ayaklarımın oldun" dedi. Bir sigara yakıp tekrar geçti karşıma ve ayağını kucağıma koydu. "Ben de sana yüzük takmak isterim" diye mırıldandı, "Ama parmağına değil, buna takacağım..."

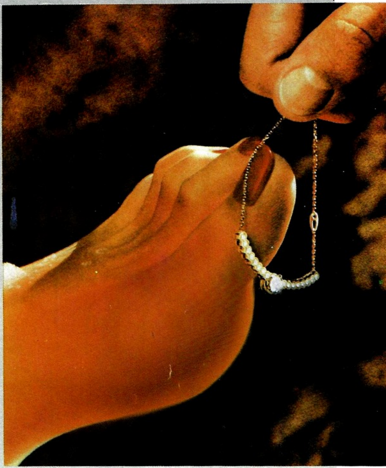

İyi akşamlar amigo...

İri yarı garsonun, masanın üzerine özenle sıraladığı tabaklar tepelemesine karides, kalamar ve benzeri deniz ürünleri ile dolu... Tabii, koca bir şişe beyaz şarap da yanlarında. Bu zengin sofrasına eşlik etmekte...

Batan güneş, Bahia Blanca'nın Ingeniero White isimli şirin sahil kasabasının tepelerinden uzanıp, damlarda ve yollarda solan ışık demetlerini acelesi varmışçasına topluyor.

Restoran, saat 9'u geçmesine karşın henüz boş. Açılan kapıdan mini etekli ve şuh edalı iki dilber girip masama yaklaşıyorlar. İspanyolca bilmem. Ama, bu iki güzelin maksadı masama oturmak. O kadarını da anlamak için dil bilmeye ne gerek var?

Ardından, ağır ağır yükselen çatal bıçak sesleri ve masalardan gelen kahkahalar... Kapının her açılış kapanışında, masamda oturan güzellere yenileri katılıyor. Dallas Night Club'ün 12 fıstık kızını masamda ağırlamak, bana, çiçek bahçesini dolaşan eşek arısının duygularını hissettiriyor. Bu güzel kızlardan hangisine elimi uzatsam onunla yatabilirim. Bir tek sen Elba, diğerlerinden çok farklısın... Ama, âşık olmadan sevişmek hayvanca bir zevk...

İlk gece, ellerini tepesindeki tokayı çıkarmak için kaldırdığında, iri göğüsleri, kombinezonun içinde muhteşem bir görüntüyle dikildi. Dökülen kumral saçları arasında minik burnu, elâ renkli gözleri, o nefis iri dudakları ile öyle davetkâr ki, kollarını iştahla beline dolayıp kendime çektim. Yumuşacık bir battaniye gibi üzerime yayıldı. Bunaltıcı Arjantin gecesinin içinde vücutlarımız terden sırılsıklam. Dudaklarımın arasındaki meme başları, yüzümden akan terle vıcık vıcık. Karnı isterik titremelerle inip kalktıkça, alkol ve sigara kokan nefesi, çıplak bedenimde çöl rüzgârı gibi dolaşıyor. Her şahlanışında, o minik burun delikleri, azgın bir kısrağın vahşi seslerini çıkartmakta. Elba, on saniye önce tanıyıp on saniye sonra yitirecek olsam da, o doyumsuz dudaklarının lezzetine âşığım...

Pembe neon lambanın "Dallas Night Club" yazısı, odanın aralık pancurundan girip döşemenin karanlık zeminine dökülüyor. Senin o nefis vücudunu seyretmem için bu ışık yeter bana. Oysa, senin gözlerinde Elba, kelebek ömrü kadar kısa süren beraberliğimizin hüznü dolaşıyor bu gece.

Sana söylemiştim, "Sen başkasın" demek yok diye. Biliyorum, terinle karışan sessiz gözyaşlarınla sen yine bunu demeye çalıştın. Aralık dudaklarından dilinin minik pütürlerini yalarken, inan, duyduğum zevkle, aynı duygular benim de kalbimden geçti.

Bu gece çok farklısın. Çarşafın karanlık kıvrımları arasındaki küçük ayaklarını okşarken dün geceki gibi kıkırdadın. Restoranda, "Erkek ilk bakışta kadının ayağına, kadın da neden erkeğin burnuna bakar?" diye sorduğumda bir tek sen doğru cevabı vermiştin. Haklıydın, çünkü, o nefis, minik, yumuşacık yanakların gibi, hep sıcacık olan vücudun da küçücük ve sımsıkıydı. İnce uzun topuklu ayakkabını ayağından çıkarırken, endişeyle gözlerime bakıp, "Nasıl, beğendin mi?" diye sormuştun.

Güzel olan her şeyin farkındasın. Seni mutlu eden ne biliyor musun? Bu güzelliklerin içinde sence neyin en kıymetli olduğunu benim keşfetmiş olmam...

Ah Elba, senden ağır ağır uzaklaşan varlığımda tattığım zevklerin en mükemmelini dudağımın kenarlarında hatıra bıraktın.

Günün ilk ışıkları, yağmur damlacıkları ile pencereye çarparken, yaşadıklarınla zıt olan varlığın bir bir melek masumiyeti içerisinde uyuyordu. Kollarından yavaşça sıyrıldım. İsteksizce pantolonumun fermuarını çekip, çıplak kalçalarının üzerindeki o iki minik gamzeyi öptüm. Yastığın üzerine bıraktığım para için umarım kızmazsın. Aksini düşünmek zaten çok saçma olurdu...

Not: Bu küçük ama gerçek hikâye, Elba Rosa'nın saygıdeğer hatırasına hürmeten yazılmıştır...

ANTON ARJANTİN

ELBA, DİĞERLERİNDEN ÇOK FARKLISIN

"Erkek, ilk bakışta kadının ayağına, kadın da neden erkeğin burnuna bakar?" diye sorduğumda bir tek sen doğru cevap vermiştin. Güzel olan her şeyin farkındasın. Seni mutlu eden ne biiyor musun? Bu güzelliklerin içinde sence neyin en kıymetli olduğunu benim keşfetmiş olmam.

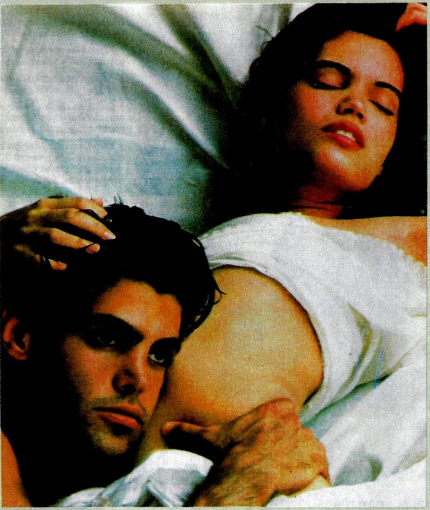

ABAZANLIĞIN GÖZÜ KÖR OLSUN

Ben yerde sırtüstü yatarken, o kucağıma yerleşti. Sadece gömleğini çıkarmıştı üstünden. Etekliği henüz üzerindeydi. Ama, kucağıma temas eder etmez anladım altında külot olmadığını... Anlaşılan, hazırlıklı gelmişti...

Şimdi anlatacağım hikâye dışında, seks konusunda ne yazık ki başka tecrübem olmadı. Henüz 18 yaşında bir gencim. Aslında, bu tecrübesizliğime çok üzülüyorum ama neyse... Kafanızı ağrıtmak istemem. Bu mektubu da akıl danışmak için değil, sadece başımdan geçen bu tatlı olayı Playmen okurlarıyla paylaşmak için yazıyorum...

Geçen yaz tatili için teyzemin yanına gittim... Teyzemlerin evi, Karadeniz'in incisi Rize'dedir. Sözü uzatmayalım, daha ilk günden itibaren teyzemlerin komşusunun benden birkaç yaş büyük olan kızı ilgimi çekmişti. Bu kız aslında pek güzel değildi. Ama, abazanlığın gözü körolsun, o hepsinden kötü. Kızda da bana karşı bir ilgi olduğunu seziyordum fakat, tecrübesizlikten ne yapacağımı, işe nereden başlayacağımı bilemiyordum...

Bir keresinde evde ders çalışırken (Ben bunu sık sık yapıyorum), kız yanıma geldi ve muhabbete başladık. Birbirimizi yavaş yavaş tanıdıkça, kızın aslında pek saf olmadığını, feleğin çemberinden geçmiş ve bu konuda deneyimli olduğunu farkettim.

Böyle sohbet ederken, bir ara bana doğru yaklaştı ve pazılarımı ellemek istediğini söyledi. Pazılarım ve kaslarım oldukça gelişkindir. Bu istek biraz gururumu okşadığı için hemen kabul ettim. İlgiyle yaklaştı ve sıkıp okşamaya başladı. Bunu yaparken de delice bakışlarını gözlerimin içine dikmişti. Bu bakışlar yüzünden, kulaklarıma kadar kızardığımı hissediyordum...

Bir süre sonra bıraktı pazımı... Yavaşça üzerime eğildi ve üzerindeki gömleğin düğmelerini açmaya başladı... Aman Tanrım... Hayatımda ilk kez, böyle güzellikte bir çift füze görüyordum. Artık, aklım başımdan gitmişti. Neden sonra ellerimin hareketsiz olduğunu farkettim ve dudaklarımla birlikte göğüslerine gömüldüm. Birini emerken, öbürünü de mıncıklıyordum. Ben kıpkırmızı yüzümü bu iri tümsekler arasında gezdirirken, o da ayağımdan şortumu çıkartmaya çalışıyordu. Belimden sıyırıp ayaklarıma kadar indirmiş de, ben hiç farkına varamamışım. Hemen sıyırıp attım tabii. O sırada kız da benim ufaklıkla oynuyordu. Nereden bilsin zavallı acemi olduğumu, oynayıp dururken birden bire boşaldığımı anladı. Ben utanmış, o da şaşırmıştı. Neyse ki anlayışla karşıladı bu durumu...

Ben heyecan ve yorgunlukla yere yığıldım. O adaleli ve gelişmiş vücutlu genç gitmiş, yerine soluk soluğa tıknefes bir adam gelmişti. Kız tekrar yaklaştı ve sağımı solumu okşamaya başladı. Dudaklarıyla, ilk önce dudaklarımdan başladı, sonra göğsüme indi. Öpücükleri göbeğime indiğinde, ne yapmak istediğinin farkında değildim. Bir süre göbek deliğimin etrafında dolanıp aniden kasıklarıma gömdü yüzünü... Aman Tanrım... O ne müthiş hareketti öyle. Dili ve dudakları ne kadar marifetliydi?

Yeniden tahrik olmuştum... Bu kez, ben yerde sırtüstü yatarken, o kucağıma yerleşti. Sadece gömleğini çıkarmıştı üstünden. Etekliği henüz üzerinde duruyordu. Ama, kucağıma temas eder etmez anladım altında külodunun olmadığını... Anlaşılan, hazırlıklı gelmişti... O yavaş yavaş kalçalarını oynatırken, ben de boşta kalan ellerimle karşımda hoplayıp duran, iki yana salınan memelerini mıncıklamaya başladım. Böyle bir zevki ilk kez tadıyor olmanın verdiği his muhteşemdi. Yavaş yavaş, ikimiz de inlemeye başladık. İnlemeleri ile birlikte hareketleri de hızlanıyordu. Artık açıkça çığlık atıyordu... Öyle bir an geldi ki, en tiz sesiyle bağırarak üzerime yıkıldı. Onu böyle görünce ben de dayanamadım, ikinci kez boşaldım.

Bu müthiş orgazmın sarsıntısı geçince, dudaklarımız yeniden birleşti. Ara sıra kulağıma da bir şeyler fısıldıyordu ama, dediklerini anlayacak halde değildim. Yorgunluk yavaş yavaş yerini uykuya bırakıyordu. En son, boynuma öpücükler kondurduğunu hatırlıyorum. Daha sonra epey kestirmişim. Bir ara, dürdüklemeleriyle kendime geldim. Uzun bir süredir uyuduğumuzu, saatin çok geç olduğunu, onu evden merak edeceklerini söyleyerek kalkmamı istedi. Zor bela toparlandım yerimden. Kalktık, giyindik, biraz meyve suyu içip lafladık. Sevişmemizden çok memnun kaldığını ve tekrar görüşeceğimizi söyleyerek evine döndü. Ben yine yatağa attım kendimi ve birkaç saat daha uyudum.

Sonraki günler, onunla yine seviştik. Ama aklımda kalan, hâlâ o ilk sevişmemizdir...

B.T.
ANKARA

• Bu sayfa tüm okuyucularımıza açıktır. Çıplak resim çekme meraklısı okuyucularımız, gerek negatif, gerekse diapozitif (slayd) çalışmalarını bu sayfalarda değerlendirebilirler.

• Yayınlanan her fotoğraf için 25.000 TL.'lik ödül verilecektir. Ne kadar çok fotoğrafınız yayınlanırsa, o kadar çok ödül kazanabilirsiniz.

• Bu sayfada yayınlanan fotoğrafların modelleri ve fotoğrafçıların kimlikleri kesinlikle gizli tutulacaktır.

• Çektikleri filmleri banyo ettirme imkânına sahip olmayan okuyucularımız, bu filmlerini bize gönderebilirler. Banyo işlemleri, ücretsiz olarak tarafımızdan yapılacaktır.

• Yayınlanmasını istediğiniz fotoğraflarınızı, "Playmen-Panorama, Mollafenari Sok., No: 30-32/34 410, Cağaloğlu-İstanbul" adresine "taahhütlü" olarak gönderiniz. "Normal" postayla gönderilen fotoğraflardan, kaybolması durumunda, sorumluluk kabul edilmeyecektir.

100.000 TL

Bu ay, 100.000 TL'lik ödülü, fotoğrafçılığı hobi olarak yaptığını yazan Manisalı okuyucumuz Y.S. kazandı. Bu ödülü, sanırız Komşu Kızı'yla birlikte harcayacak ama bizim bir önerimiz var: Yeni filmler alıp başka çekimlerde kullansınlar...

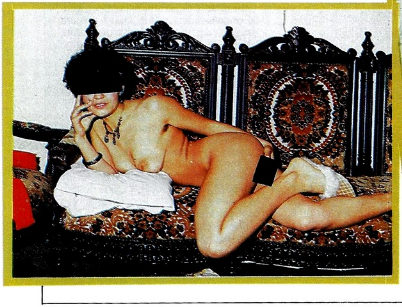

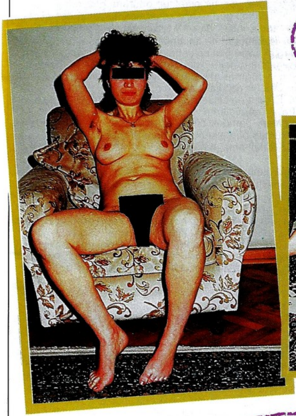

50.000 TL

Fındık memleketi Giresun'dan nefis bir fıstık ulaştırmış okuyucumuz Y.G... Komşu Kızı'nın çok nazlı olduğunu belirtiyor ama, 50.000 TL. ödül kazandığını öğrenince sanırız işi başardığını anlayacaktır...

25.000 TL

Ankara'dan, kız arkadaşının iki resmini yollayan okuyucumuz K.D., ''güzel kızı çirkin evde'' görüntülediği için özür diliyor. ''Olacak o kadar'' diyor ve okuyucumuzu 25.000 TL. ile ödüllendiriyoruz.

Genç okuyucumuz F.G., Amerikalı zenci arkadaşlarını sırayla fotoğraflamış... Kayseri'de bu siyahi güzelleri nasıl buldu bilemiyoruz ama, onlardan bir tanesi F.G.'ye 25.000 TL. kazandırdı.

Avrupalı ve Amerikalı hemcinslerime nazaran biraz gecikmeyle de olsa, 16 yaşımda bakirelik sorununu çözerek genç bir kadın olmuştum. İlk birkaç ay tek erkekle idare etmiştim ama, daha sonraları, yeni erkekler elde etme konusundaki beceriksizliğim yüzünden bunalıma girdim. Mart ayında, evimizin bahçesinde azgınca bağırarak çiftleşen kedileri duydukça içine düştüğüm bunalımı burada anlatacak kelime bulamıyorum.

Aradığım fırsatı, üniversitede okuyan bir kız arkadaşımın telefonu ile yakaladım. Yaşadığım sevinci tahmin edemezsiniz. Telefondaki ses, erkeklerle aram iyi ise, eğlenmek istiyorsam, yaşgünü partisine muhakkak katılmamı salık veriyordu. Yarım saate kadar orada Olacağımı söyleyerek, hazırlanmak üzere yatak odama koştum. İpli seksi bir külot, göğüslerimi gözler önüne seren ipek bir gömlek ve süper seksi mini eteğimi giyerek arabama atladım ve arkadaşımın 8-10 sokak ötedeki evine gittim.

Kapıyı açan arkadaşım, beni, iltifatlarla içeri alarak diğer arkadaşlarına tanıştırdı. İçeride, birbirinden yakışıklı 7 erkek ve birbirinden güzel 7 kız vardı. Arkadaşım, "Doğumgünü partisini açıyorum" diyerek bir şişe şampanya patlattı ve benden başlayarak ikram etti. İlk iki saat, diğer partilerden farksız, sohbet içinde geçip gitmişti.

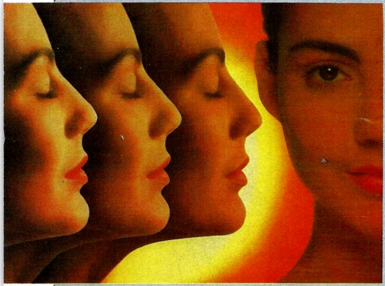

İçilen içki miktarı arttıkça, benim dansettiğim erkeğin iltifatlarının arttığını ve saçlarımdan boşlayıp kalçalarıma kadar okşadığını farketmiştim. Benim hiç itiraz etmeyişimden cesaret alan bu tecrübeli erkek, önündeki harika aletin büyüklüğünü hissettirmeye başlamıştı. Diğer çiftlerin de aynı durumda olduğunu gördüğümde, bu olayın birazdan toplu sekse dönüşeceğini anlamış ve mutluluktan uçar bir hale gelmiştim...

Erkeklerden birisinin, dansettiği kıza "Partinin en güzel kızı sensin" demesi üzerine, bir anda ortalık karıştı. Herkesten itirazlar yükseliyordu. Birkaç dakika sonra, kendisine güvenen kızların arasında güzellik yarışması yapılması ve en güzelin seçilmesi fikri atıldı ortaya... Bu teklif de, alkışlarla kabul edildi.

Jüri üyesi yedi erkek koltuklara oturarak seyretmeye başladılar. Kızlar, çalan hafif müzik eşliğinde salınıyor, erkekler de içkilerini yudumluyordu. Ev sahibinin aniden bluz düğmelerini çözmesi ve fazla büyük olmayan ve bikini izleri taşıyan memelerini ortaya çıkarması hararet ve alkışlarla karşılanmıştı. Ben, evde yatak odamdaki aynanın karşısında defalarca tekrarladığım en seksi dans figürleriyle en kenarda oturan erkeğin yanına yaklaştım. Önünde eğilerek, daha iri ve güneşten bronzlaşmış göğüslerimi göstermek için birkaç düğme açtım bluzumdan... Yakışıklı, hepsini dışarı çıkarmak için ellerini uzattı. Ama, cilve yaparak kaçıyor, bir erkekten öbürüne gidiyordum. Sonunda, göğüslerimi gün ışığına çıkartınca, hepsi birden alkışladılar ve "İndir, indir" diyerek tezahürata başladılar.

Ben, bu tezahüratın ne anlama geldiğini düşünürken, rakibemin eteğini sıyırdığını ve şeffaf külotuyla kaldığını gördüm. Çok beklememe gerek yoktu, parmağımın küçük bir hareketiyle eteğimin düğmesini açtım ve ayaklarıma düşürdüm. Şimdi, ipli ve önü bir parmak kalınlığındaki seksi külotumla çırılçıplaktım. Erkeklerin cinsel arzu, kızlarınsa kıskançlık dolu bakışları titreyen göğüslerim ve çalkalanan kalçalarıma dikilmişti. Çok geçmedi, partideki bütün kızlar, benden cesaret alıp üstlerindeki kumaş parçalarını çıkartıp atmışlardı... Yarışma yapıldı, oylar verildi ama, bütün gayretime rağmen ikinci olmuştum...

Kızlar, yorgunluklarını çıkarmak için masanın etrafına çöküp susuzluklarını giderirken, erkekler de kimin kimle beraber olacağını tartışıyorlardı. Bu problemi, bir deste kâğıttan kart çekerek hallediverdik. Sevişeceği kızı seçme hakkını erkekler kazandı. İlk erkek ayağa kalktığında, kalbim hızla çarpmaya başlamıştı. Pantolonunun önündeki kalabalıktan, seçeceği kızın, çok şanslı olduğunu düşündüm. Yakışıklı ilerledi ve benim yanımdaki esmer güzelinin memelerini okşamaya başladı. Kız çoktan hazırdı... Yerinden kalktı ve erkeğin dudaklarına teslim etti kendini...

Sıra benim göz koyduğum keçi sakallı erkeğe geldiğinde, kalp atışlarım iyice artmıştı. O da, öbür yanımdaki kıza yaklaştı ama, kız, bakire olduğunu söyleyerek affını rica etti. İşte o sırada lafa girdim, "Benim böyle bir derdim yok" dedim. Böyle atılmam yararlı olmuştu, delikanlı, ellerini uzatıp memelerimi mıncıklamaya başladı.

Bizi yatak odasına uğurlayan ev sahibemiz, birlikte olacağım erkeği daha önceden tanıdığını, böyle azgın bir erkeği ancak oral seksle yola getirebileceğimi tavsiye etti. Birkaç dakika sonra, beraber olacağım erkekle, yatak odasında başbaşa kalmıştık... İsmini bile daha sonra öğrendiğim bu erkeğin önünde diz çökerek tavsiyeye uydum. O da kısa sürede kibarlığı bırakarak havaya girdi. Şiddetli kasılmaların ve şehvet çığlıklarının içinde sevişiyorduk. Çok geçmedi, erkeğim doruğa ulaştı... O vahşi adam, süt dökmüş kediye dönmüştü...

Ben daha tatmin olmadığım için şehvetten çılgına dönmüştüm. Çıktım, diğer odaları dolaşmaya başladım. Ev sahibinin odasına girdiğimde gördüğüm manzara çok tahrik ediciydi. İki erkek arasına uzanmış, mutluluktan uçuyordu. Benim ne kadar çılgın olduğumu bildiğinden, fırsatı kaçırmadı ve beni yatağa davet etti. Hiç itiraz etmedim tabii... Aralarına katılınca, erkekler, beni nasıl mutlu edebileceklerini tartışmaya başladılar. Bir tanesi, iyice dikleşmiş memelerime yumuldu. Diğeri ise, vücudumun alt kısımlarıyla ilgilenmeye başladı. Ev sahibesinin ne yaptığını görmüyordum bile... Sanırım, onun da elinde bir vibratör vardı... Hayatımda hiç bu kadar çabuk zirveye ulaştığımı hatırlamıyorum. Çığlık çığlığa boşalmışım.

Dörtlü grup olarak yaptığımız bu seans ve onu izleyen yastık sohbeti, diğer kızlardan ikisinin odaya gelip bizi aşağı kata çağırmasıyla sona erdi. Salondaki halının üzerinde külotlar, sutyenler, çoraplar, gömlekler, etekler ve pantolonlar birbirine karışmış bir şekilde dağılmışlardı. Herkes eşyasını topladı ve biraz önce şiddetli bir şekilde sona eren seks partisi, yine normal bir doğum günü partisine dönüştü...

Kısa sürede, böyle toplu seks partilerinin en çok aranan kişilerinden biri haline geldim. Ancak, aşırıya kaçıp, vücudumu yıpratmaya niyetim yoktu. İsmini bile bilmediğim erkeklerle ilişkiye girmek yerine, daha romantik ve birkaç ay süren ilişkileri tercih etmeye başladım. Bir süre sonra da ilgimi kestim bu partilerden.

Bu aşk maceramı okuyacak genç kız ve kadınlara mutluluk dolu bir seks yaşamı diliyor ve erkeklerin hiç de sanıldıkları kadar korkunç yaratıklar olmadıklarını kısa sürede anlayacaklarını ümit ediyorum.

M.G.
ANKARA

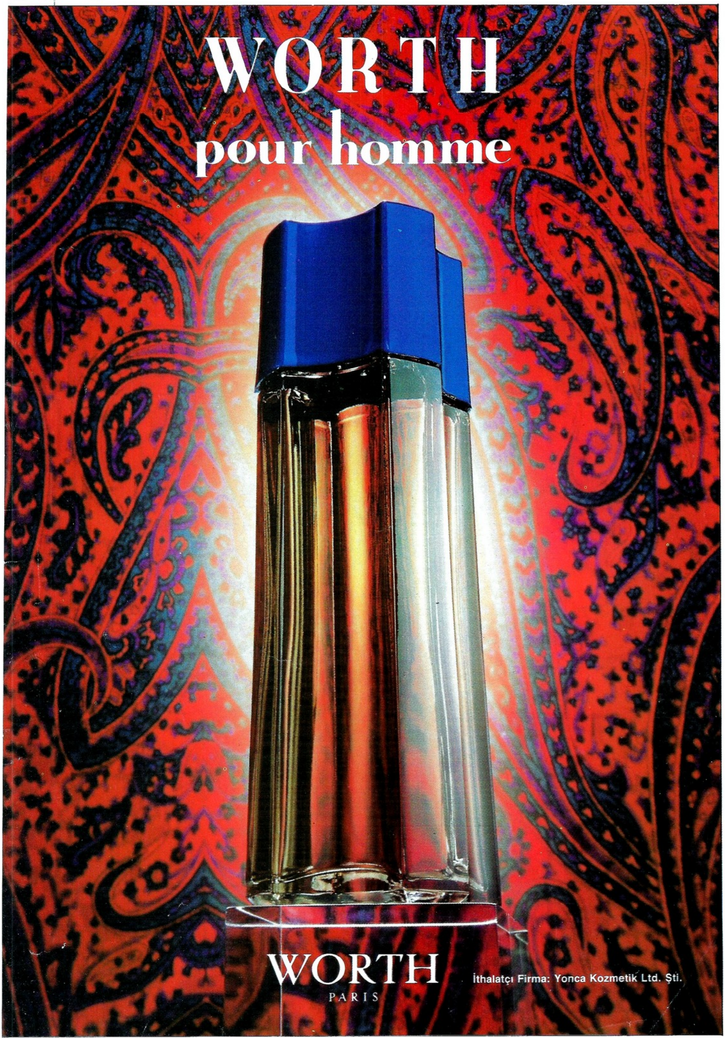
WORTH
pour homme
WORTH
PARIS
İthalatçı Firma: Yonca Kozmetik Ltd. Şti.

Marl